

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
41

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 542

Περί τροποποίησης, αντικατάστασης και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υψιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπερστήσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
Άρθρον 1.

Καθιέρωσις φορολογικής ύποχρεώσεως άνηλίκων τέκνων δι' εισόδημά των εκ δωρεών γενομένων προς ταύτα παρ' οίουδήποτε πλην των γονέων των και αύξησις άφορολογήτου ποσού δι' ένα πρόσωπον.

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«3. Όμοίως φορολογείται κατωρισμένως και τὸ εισόδημα του μέχρι συμπληρώσεως του 18ου έτους της ηλικίας του τέκνου εκ περιουσιακών στοιχείων περιελθόντων εις αυτό είτε εκ δωρεάς, είτε εκ της γενομένης υπό των γονέων αυτού, είτε εκ κληρονομίας».

2. Τὸ τρίτον εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Προκαίμενου περί α) άναπήρων άξιωματικών και όπλιτών, οἵτινες υπό την ιδιότητα του άναπήρου λαμβάνουν σύνταξιν εκ του Δημοσίου Ταμείου, άξιωματικών τελώντων εις την κατ'άσασιν υπηρεσίας γραφείου συνεπεία πολεμικού τραύματος ή νοσήματος, β) θυμάτων πολέμου, γ) τυφλών έγγεγραμμένων εις τὸ τηρούμενον παρὰ τῷ Υπουργείῳ Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν γενικῶν μητρώων τυφλών και δ) προσώπων παρουσιάζοντων άναπηρίαν έξήμουντα έπτά επί τοις έκατόν (67%) και άνω εκ διανοητικής καθυστέρήσεως ή φυσικής άναπηρίας, τὸ εκπιπτόμενον ως άφορολόγητον ποσὸν τριπλασιάζεται».

3. Εἰς τὸ τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται νέον εδάφιον έχον ως ακόλουθως:

«Επὶ της περιπτώσεως δ' της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται άνιλόγως αἱ διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου».

4. Τὸ πρῶτον εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«3. Έξαιρετικῶς, πέραν των εκπτώσεων της παραγράφου 2, εκ του συνολικού εισοδήματος του φορολογουμένου εκπίπτει ποσὸν πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμῶν δι' έκαστον εκ των συνισκόντων και βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της αὐτῆς ως άνω παραγράφου. ἐν ᾧ ὅταν τὰ πρόσωπα ταύτα παρουσιάζουν άναπηρίαν έξή-

κοντα έπτά επί τοις έκατόν (67%) και άνω εκ διανοητικής καθυστέρήσεως ή φυσικής άναπηρίας και δέν έχουν ίδιον εισόδημα άνω των έδομένων χιλιάδων (70.000) δραχμῶν έτησίως».

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«5. Εάν ὁ σύζυγος δέν έχη ίδιον εισόδημα ή τούτο είναι κατώτερον του άμροίσματος των κατὰ τάς άνωτέρω παραγράφων 1, 2 και 3 άφορολογήτων ποσῶν του ίδιου και των συνισκόντων και βαρυνόντων αὐτὸν προσώπων, τὸ άφορολόγητον ποσὸν ή ή προκύπτουσα διαφορά εκπίπτει εκ του εισοδήματος της συζύγου».

6. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου άρχεται από του οικονομικού έτους 1977.

Άρθρον 2.

Τακτοποίησις των περί του εισοδήματος εκ γεωργικῶν επιχειρήσεων διατάξεων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«2. Αἱ παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 31 εφαρμόζονται άνιλόγως και εν προκειμένῳ».

Άρθρον 3.

Απαλλαγὴ εκ του φόρου εισοδήματος τμήματος άποδοχῶν ενίων κατηγοριῶν μισθωτῶν.

1. Η περίπτωση τῆς παραγράφου 3 του άρθρου 40 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«στ) Εκ των άποδοχῶν των μουσικῶν, εκτελεστῶν μουσικῶν έργων, καλλιτεχνῶν των κέντρων διασκεδάσεως, χορευτῶν, χορηγῶν, σκηνοτῶν, σκηνογράφων, ενδυματολόγων, καλλιτεχνῶν ζωγράφων ή γλυπτῶν ή σκετογράφων ή χαρακτῶν, ποσοστὸν πενήντα επί τοις έκατόν (50%) μέχρι ποσῶ άποδοχῶν διακρίσεων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν και ποσοστὸν εἴκοσι πέντε επί τοις έκατόν (25%) επί του τμήματος των άποδοχῶν από δραχμῆς διακρίσεως χιλιάδας μιᾶς (200.001) μέχρι τετρακισίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 3 του άρθρου 40 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται περίπτωσης η' και θ', έχουσαι ως ακόλουθως:

«η) Εκ των άποδοχῶν των ήθοποιῶν, ποσοστὸν πενήντα επί τοις έκατόν (50%) πρὸς κάλυψιν επαγγελματικῶν δαπανῶν.

θ) Εκ των κυρίων άποδοχῶν των μελῶν των Ενώσεων Προσωπικοῦ Ημερησίου και Περιοδικῶ Τύπου και των Ενώσεων Τεχνικῶν Ημερησίου και Περιοδικῶ Τύπου, των κτωμένων αποκλειστικῶς εκ της άσκήσεως του επαγγέλματος των, ποσοστὸν τριάκοντα πέντε επί τοις έκατόν (35%) μέχρι ποσῶ άποδοχῶν τετρακισίων χιλιάδων (400.000) δραχμῶν και ποσοστὸν δέκα έπτά και ἑμισυ επί τοις έκατόν (17,50%) επί του τμήματος των άποδοχῶν από δραχμῆς τετρακισίας χι-

λιάρδας μιας (400.001) μέχρις εκατομμυρίων χιλιάδων (800.000) δραχμών».

3. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί υπολοίπων κτωμένων από 1ης Ιανουαρίου 1976 και έφεξής.

*Άρθρον 4.

Εισόδημα εξ υπηρεσιών ελευθερίων επαγγελματιών και ποσοστόν αφορολόγητου τούτου ενίων ελευθερίων επαγγελματιών.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 45 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Εισόδημα εξ υπηρεσιών ελευθερίων επαγγελματιών είναι αι άμυναι εκ της άσκησης του ελευθερίου επαγγελματιού του ίδιου ή οδοντίατρου ή κτηνίατρου ή φυσιοθεραπευτού ή μαίας, δικηγόρου, δικολάβου, συμβολαιογράφου, αμειβόμενου υποθηκοφύλακας και δικαστικού επιμελητού, αρχιτέκτονος, μηχανικού, τοπογράφου, χημικού, σχεδιαστή, δημοσιογράφου, συγγραφέως, διερμηνέως, καθηγητού ή διδασκάλου, καλλιτέχνη γλυπτού ή ζωγράφου ή σκατογράφου ή χαράκτου, εκτελεστή μουσικών έργων ή μουσουργού, καλλιτεχνών των κέντρων διασκέδασης, χορευτού, χορογράφου, σκηνοθέτου, σκηνογράφου, ένδυματολόγου, διακοσμητού, οικονομολόγου έρευνήτου ή συμβούλου επιχειρήσεων, ιδιοκτήτου ή διευθυντού φορολογικού ή λογιστικού γραφείου, ξεναγού και έμπειρογνώμονος».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 45 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Εκ του εισοδήματος των μουσουργών, εκτελεστών μουσικών έργων, καλλιτεχνών ζωγράφων ή γλυπτών ή σκατογράφων ή χαράκτων, σκηνοθετών, σκηνογράφων και χορογράφων, εκπίπτει αφορολόγητον ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού καθαρού εισοδήματος διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πάντα επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος του καθαρού εισοδήματος αὐτῶν από δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας μίας (200.001) μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών.

Εκ του εισοδήματος των δημοσιογράφων, των συγγραφέων, ως και εκ των συγγραφικών εν γένει δικαιωμάτων, εκπίπτει αφορολόγητον ποσοστόν πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) μέχρι ποσού καθαρού εισοδήματος τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμών και ποσοστόν είκοσι πάντα επί τοις εκατόν (25%) επί του τμήματος του καθαρού εισοδήματος αὐτῶν από δραχμὰς τετρακοσίας χιλιάδας μίας (400.001) μέχρις εκατομμυρίων χιλιάδων (800.000) δραχμών».

3. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί του από 1ης Ιανουαρίου 1976 και έφεξής κτωμένου εισοδήματος.

*Άρθρον 5.

Τεκμαρτός προσδιορισμός εισοδήματος εξ ελευθερίων επαγγελματιών.

1. Είς τὸ άρθρον 47 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθενται επτά νέα παράγραφοι, υπ' αριθ. 3, 4, 5, 6, 7, 8 και 9 έχουσαι οὕτω:

«3. Ὡσαύτως, τεκμαρτός προσδιορισμός του εισοδήματος δύναται νὰ γίνη και είς την περίπτωσιν κατά την οποίαν ὁ Οἰκονομικός Ἐφορος κρίνει δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ὅτι τὸ θάσει των στοιχείων περί ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 του άρθρου 5 και τῆς παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου προσδιοριζόμενον τεκμαρτόν εισόδημα εἶναι ἀνώτερον του δηλωθέντος καθαροῦ εισοδήματος εκ τῆς άσκήσεως του ελευθερίου επαγγέλματος.

Ἐάν τὸ οὕτω προσδιοριζόμενον εισόδημα υπερβαίνη τὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) δραχμὰς και εἶναι ἀνώτερον του δηλωθέντος τούτου κατά τριάκοντα επί τοις εκατόν (30%) τοῦλάχιστον, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται είς τριμελὴ Ἐπιτροπὴν.

4. Πρὸ τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως είς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ Οἰκονομικός Ἐφορος ὀφείλει νὰ ἀνακινῶσθαι τὴν περί παραπομπῆς πρόθεσιν του είς τὸν φορολογούμενον δι' ἐγγράφου, μετ' ἀντιγράφου ἐκθέσεως ἐλέγχου, νομίμως ἐπιδιδόμενου. Ὁ φορολογούμενος δικαιούται ἐντὸς δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς είς

αὐτὸν κοινοποιήσεως, νὰ ἀποδεχθῇ τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εισόδημα εκ τῆς άσκήσεως του ελευθερίου επαγγέλματος, ὑποβάλλων πρὸς τούτο ἀρχικὴν, ἢ συμπληρωματικὴν δήλωσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβάλλονται αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ των οἰκείων διατάξεων, περί διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς ποσούξήσεως.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὸ εξ υπηρεσιών ελευθερίων επαγγελματιών ἀκαθάριστον και καθαρὸν εισόδημα ἐκάστου ὑποχρέου, λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν πρὸς μόρφωσιν γνώμης τὰ κάτωθι:

α) Τὴν δήλωσιν του ὑποχρέου, τὸ τυχὸν ὑποβληθὲν ὑπὸ του φορολογουμένου ὑπόμνημα και τὰ ὑπὸ του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προσκομιζόμενα στοιχεία, ως τὴν ἐκθεσιν προσδιορισμοῦ καθαροῦ εισοδήματος κ.λ.π.

β) Τὸ εἶδος και τὸν χρόνον άσκήσεως του επαγγέλματος τὰ χρησιμοποιούμενα κεφάλαια και τὴν ἐκτασιν των ἐργασιών του ὑποχρέου.

γ) Τὸ ἀπαρχολούμενον προσωπικὸν και τοὺς κατὰλλομένους μισθοὺς και ἡμερομίσθια.

δ) Πᾶν ἕτερον στοιχεῖον θυνάμενον νὰ δηγήγη είς μόρφωσιν ὀρθῆς κρίσεως περί του πράγματι κτηθέντος ὑπὸ του ὑποχρέου εισοδήματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει και ἀποφασίζει κατὰ πεποίθησιν, μὴ δεσμευμένη εκ του ὑπὸ του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γενομένου προσδιορισμοῦ του εισοδήματος εξ ελευθερίων επαγγέλματος, δύναται δὲ νὰ ἀνεργῇ και αὐτοψίαν δι' ὁλων ἢ διὰ τινων μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασίς τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν και κοινοποιεῖται είς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

6. Ἐάν ὁ ὑπόχρεως ἀποδεχθῇ τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εισόδημα, ὑποβάλλει ἐντὸς δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς είς τούτον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀρχικὴν ἢ συμπληρωματικὴν, κατὰ περίπτωσιν, δήλωσιν, ἐφαρμοζόμενον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ των διατάξεων του άρθρου 53 του παρόντος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ είς τὴν ἐπιδόλην προσθέντος φόρου. Εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν ἐκδίδεται ὑπὸ του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου και κοινοποιεῖται φύλλον ἐλέγχου με πορὸν εισοδήματος τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ του οὕτως ἐκδιδόμενου και κοινοποιουμένου φύλλου ἐλέγχου δὲν χωρεῖ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφορᾶς.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ συντίθεται:

α) Ἐξ ἐνὸς φορολογικοῦ δικαστοῦ ἢ δικαστοῦ τῆς τακτικῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ ἐαυμῷ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδικου ὡς Προέδρου, ὀριζομένου κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Προκειμένου περί Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐρευνούσης ἐντὸς ἔδρας Πρωτοδικείου, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης.

β) Ἐκ του ἀρμόδιου Ἐπιθεωρητοῦ Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἢ εκ του νομίμου ἀναπληρωτοῦ τούτου.

γ) Ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου ἢ του ἀναπληρωτοῦ τούτου τῆς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας οἰκείας επαγγελματικῆς ὀργανώσεως, τούτων ὀριζομένων ὑπὸ του οἰκείου Νομάρχου εκ πίνακος εκ πάντα τοῦλάχιστον ἀντιπροσώπων, ὃν ὑποχρεούται ἡ Διοίκησις αὐτῆς νὰ καταρτίσῃ και ἀποστείλῃ αὐτῷ μέχρι τῆς 20ῆς Ιανουαρίου ἐκάστου ἔτους. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἀποστολῆς ὑπ' αὐτῆς του πίνακος ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρμόδιας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἀντιτοίχου επαγγελματικῆς ὀργανώσεως, ὁ Νομάρχης ὀρίζει, ὡς τρίτον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς και ἀναπληρωτὴν τούτου φορολογούμενον εκ καταστάσεως συντασσόμενῃ ὑπὸ του Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου και περιλαμβανούσης τοῦλάχιστον πάντα φορολογουμένους. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' μέλος και ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ πρὸ τῆς ἀναλήψεως των καθηκόντων των ὀφείλουν νὰ δώσουν ἐνώπιον του Προέδρου τὸν ὄρκον του δημοσίου ὑπαλλήλου. Τὰ αὐτὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, προσκαλούμενα και μὴ προτερχόμενα κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν συνεδρίασιν ἀναπληροῦνται ὑπὸ δημοσίου μὴ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ του Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὀρίζει ἐφοριακὸν ὑπάλληλον ὡς γραμματεῆ τῆς Ἐπιτροπῆς.

8. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη και τὸν γραμματεᾶ τῆς

Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ τῶν κατὰ τὸν ἀρμοδίων Νομαρχῶν:

α) Συνιστῶνται παρ' ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμεναι τριμελείς Ἐπιτροπαί. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύναται νὰ συνιστῶνται πλείονες Ἐπιτροπαί διὰ τὴν αὐτὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν.

6) Καθορίζεται κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ συγκρότησις καὶ λειτουργία ἐν γένει τῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1977, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἀνελέγκτων ὑποθέσεων τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

*Ἄρθρον 6.

Πρόστιμα.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 12, 14, 30, 69, 70, 71 καὶ 72 τοῦ παρόντος, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον οὐχὶ ἑλασιν τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν, οὐδὲ μείζον τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν».

*Ἄρθρον 7.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν συνεταρισμῶν πρῶτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 12/1975 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 ἐφαρμόζονται ἐπὶ μερισμάτων κτωμένων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς, αἱ δὲ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς».

2. Τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν γεωργικῶν συνεταρισμῶν πρῶτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ ποσὰ φόρου εἰσοδήματος, διὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1972, 1973 καὶ 1974, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων», ὡς ἰσχύει, δὲν ἐπιστρέφονται οὐδὲ συμψηφίζονται. Βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου εἰσοδήματος διὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω εἰσοδήματα διαγράφονται, ἀμειλείται δὲ ἡ βεβαιώσις τυχὸν ὀφειλομένων ποσῶν φόρου βάσει οἰσούηποτε τίτλου βεβαιώσεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 12/1975 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν γεωργικῶν συνεταρισμῶν τρίτου βαθμοῦ διὰ τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐξ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

*Ἄρθρον 8.

Προσδιορισμὸς εἰσοδήματος νομικῶν προσώπων.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 νομικῶν προσώπων εἶναι: α) τὸ τίμημα τῶν ὀριστικῶςπραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων ὡς καὶ αἱ κτηθείσαι ἀμοιβαὶ ἐκ παροχής ὑπηρεσιῶν. β) τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17, 18, 19, 21, 22, 23, 25, 26, 31 παραγράφοι 1 καὶ 2, 32, 34, 37, 38, 39 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, εἰσόδημα ἐξ οἰκοδομῶν, ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν, ἐκ κινητῶν ἀξιών, ἐκ συμμετοχῆς εἰς ἄλλας ἐμπορικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ πᾶν εἰσόδημα ἐξ οἰσούηποτε ἄλλης πηγῆς συμφῶνως πρὸς τὴν διατάξιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνωτέρω, Ν. Διατάγματα 3323/1955».

2. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματα, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἔσδων τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ἐκπίπτουνται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, δαπάναι ἀποκτήσεως τοῦ εἰσοδήματος».

*Ἄρθρον 9.

Φορολογικὰς συντελεστῆς εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιών ἀλλοδαπῶν νομικῶν προσώπων.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Κατ' ἐξαίρεσιν ἐὰν δικαιούχος τοῦ εἰσοδήματος τῆς πηγῆς ταύτης τυγχάνῃ πρόσωπον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, μὴ ἔχον ὅμως μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐν Ἑλλάδι, τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατουμένου φόρου ὀρίζεται ἴσον πρὸς τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%) ἐπὶ τοῦ καθάρου φορολογητέου ποσοῦ, πλεόν εισφορὰς ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ ἴσης πρὸς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15%) ἐπὶ τοῦ φόρου».

*Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 17.

Εὐθύνη διοικούντων νομικὰ πρόσωπα.

1. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως ἢ συγχωρεύσεως ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἢ συνεταρισμῶν διευθύνται, διαχειρίζται ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι καὶ ἐκκαθαρίζται τούτων εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν φόρου, ὡς καὶ τοῦ παρακρατουμένου τοιούτου, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

Ἐπὶ τῶν συγχωνευομένων ἀνωνύμων ἐταιρειῶν εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν ἀνωτέρω προσώπων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ὀφειλομένων φόρων τῆς διαλυομένης ἐταιρείας καὶ ἡ ἀπορροφῶσα ἢ ἡ συνιστωμένη νέα ἐταιρεία, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

Τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τῶν διατελεσάντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τοῦ νομικοῦ προσώπου συμβούλων ὡς καὶ μελῶν ἢ μετόχων αὐτοῦ ὡς πρὸς τοὺς φόρους τοὺς ἀφορῶντας εἰς χρήσεις προγενεστέρως τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των.

2. Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος διευθύνται, διαχειρίζται καὶ ἐν γένει οἱ ἐντεταλμένοι εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ νομικοῦ προσώπου εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῶν φόρου ὡς καὶ τῶν παρακρατουμένων τοιούτων, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου βεβαιώσεώς των».

*Ἄρθρον 11.

Φορολογία ἀποκρυβέντων κερδῶν.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καταργοῦνται, τῶν παραγράφων 6, 7 καὶ 8 αὐτοῦ ἀριθμουμένων εἰς 4, 5 καὶ 6 ἀντιστοίχως.

2. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀντικείμενον τοῦ φόρου τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος εἶναι:

α) Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τὸ προκύπτον καθαρόν εἰσόδημα ἢ κέρδος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πλὴν τοῦ τμήματος αὐτοῦ τὸ ὁποῖον εἴτε διανέμεται εἰς τοὺς μετόχους, εἴτε παρέχεται ὑπὸ μορφήν ποσοστῶν καὶ ἀμοιβῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ καταβάλλεται ὑπὸ μορφήν ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν εἰς τοὺς διευθυντὰς καὶ διαχειριστὰς αὐτῶν.

Τα αποκρυβέντα κέρδη δι' αναλήψεως ή μη περιουσιακών στοιχείων φορολογούνται επ' ονόματι της ανωνύμου εταιρείας. **Δια** τόν αναλογούντα φόρον επί των αποκρυβέντων κερδών εϋθύνονται αλληλεγγύως μετά της ανωνύμου Έταιρείας και οι έχοντες την ιδιότητα του διευθύνοντος ή εντεταλμένου συμβούλου αυτής κατά την αντίστοιχον διαχειριστικήν περίοδον ισχύοντος και κατ' αυτών του εις βάρος της ανωνύμου εταιρείας εκδοθέντος τίτλου βεβαιώσεως).

3. Αί διατάξεις της περιπτώσεως α' του άρθρου 4 του Ν.Δ. 3843/1958 ως αύται αντικαθίστανται διά της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και επί των εκκρεμούντων κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος υποθέσεων ενώπιον των Φορολογικών Αρχών ή των Φορολογικών Δικαστηρίων εις οίονδήποτε βαθμόν.

Άρθρον 12.

Φορολογία επιχειρήσεων μηχανολογικών και ηλεκτρολογικών εργαταστάσεων.

1. Είς την παράγραφον 1 του άρθρου 19 του Ν. 12/1975 προστίθενται δύο εδάφια, έχοντα ως ακολούθως:

«Αί διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζονται επί επιχειρήσεων τηρουσών βιβλία δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων εάν αι ύφισταμένα επιχειρήσεις εντός δεμήνιου από της έναρξεως ισχύος του παρόντος νόμου υποβάλλουν προς τούτο εις τόν αρμόδιον Οικονομικών Έφορον ανέκκλητον δήλωσιν.

Έπί επιχειρήσεων ιδρυομένων μετά την έναρξιν ισχύος του παρόντος, τηρουσών βιβλία δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, ή προβλεπόμενη υπό του προηγούμενου εδαφίου βήλωσις θέσιν να υποβάλλεται εντός μηνός από της έναρξεως της λειτουργίας των».

2. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί ισολογισμών κλειομένων από 31 Δεκεμβρίου 1976 περιλαμβανομένης και έφεξής.

Άρθρον 13.

Έκπεστέαι ειδικαι δαπάναι: εξαγωγών.

1. Το πρώτον εδάφιον της περιπτώσεως (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«α) Διά τὰ βιομηχανικά, βιοτεχνικά και χειροτεχνικά προϊόντα εν γένει ποσοστόν τρία επί τοις εκατόν (3%), διά δέ τὰ γεωργικά, κτηνοτροφικά, όπωροκηπευτικά, προϊόντα άλιείας, μεταλλευτικά και λατομικά προϊόντα ποσοστόν δύο επί τοις εκατόν (2%)».

2. Αί εκδοθείσαι μέχρι της έναρξεως της ισχύος του παρόντος άρθρου αποφάσεις των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών, Εμπορίου και Βιομηχανίας και Ένεργειας, εξακολουθούν ισχύουσαι μόνον ως προς τόν χαρακτηρισμόν των προϊόντων ως βιομηχανικών, βιοτεχνικών και χειροτεχνικών.

3. Είς το άρθρον 35 του Ν.Δ. 3323/1955, ως τούτο ισχύει, προστίθεται παράγραφος 5, των μέχρι τούδε παραγράφων 5, 6 και 7 αριθμομένων εις 6, 7 και 8 αντίστοιχως, έχουσα ως ακολούθως:

«5. Είς τας βιομηχανικάς και βιοτεχνικάς επιχειρήσεις, αι όποιαι προβαίνουν διά λογαριασμόν των άλλοδαπών οίκων, εις βιομηχανοποίησιν ή έπεξεργασίαν πρώτων ύλων εισαγομένων εκ της άλλοδαπής και επανεξαγομένων υπό μορφήν ετοιμών ή ήμιετοιμών προϊόντων, αναγνωρίζεται έκπτωσης άνευ δικαιολογητικών εκ των ακαθαρίστων έσόδων ποσοστόν πέντε επί τοις εκατόν (5%) επί της λαμβανομένης άμοιβής διά τας υπηρεσίας ταύτας.

Αί διατάξεις της παραγράφου 4 εφαρμόζονται και επί της έκπτώσεως της προβλεπόμενης υπό της παρούσης παραγράφου».

4. Η παράγραφος 8 του άρθρου 35 του Ν.Δ. 3323/55, ως αύτη αριθμείται διά των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«8. Το άπομένον μετά τας έκπτώσεις των παραγράφων 1, 3, 4 και 5 ποσόν άποτελεί το καθαρόν εισόδημα εξ έμπορικών επιχειρήσεων».

5. Αί διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επί εξαγωγών πραγματοποιούμενων από 1 Ιανουαρίου 1977 και έφεξής, της δέ παραγράφου 3 επί των λαμβανομένων άμοιβών δι' υπηρεσίας παρεχομένας από 1 Ιανουαρίου 1977 και έφεξής. Άρθρον 14.

Έπέκτασις κινήτρων περιφερειακής ανάπτυξεως.

1. Είς το άρθρον 2 του Ν.Δ. 1078/1971 «περί λήψεως φορολογικών και άλλων τινών μέτρων προς ενίσχυσιν της περιφερειακής ανάπτυξεως», ως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 5, έχουσα ως κάτωδι:

«5. Αί διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου και υπό τας εν αύτῃ τιθεμένας προϋποθέσεις και περιορισμούς, εφαρμόζονται αναλόγως και διά τας εγκατεστημένας επιχειρήσεις εν τη περιοχῇ Β', έφ' όσον αύται ενεργοϋν νέας παραγωγικάς επενδύσεις ή συμμετέχουν εις την ίδρυσιν βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχειρήσεως ή την επέκτασιν ύφισταμένης ταιούτης εις την Γ' περιοχῇ».

2. Η διάταξις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται επί επενδύσεων πραγματοποιούμενων από της έναρξεως ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρον 15.

Φορολογία μερισμάτων.

1. Αί παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10 του Α.Ν. 148/1967 «περί μέτρων προς ενίσχυσιν της κεφαλαιαγοράς», ως ισχύει, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Διά τὰ μερίσματα εκ μετοχών, κοινών ή προνομιοϋχών, ισχύει το ακόλουθον φορολογικόν καθεστώς, άνεξαρτήτως εάν ό μέτοχος τυγχάνη ήμισθαπόν ή άλλοδαπόν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον:

α) Έπί των μερισμάτων των προερχομένων εκ μετοχών εισηγμένων εις το χρηματιστήριον τέσσαρας (4) τοιούχιστον μήνας πρό της λήξεως της χρήσεως εις την όποιαν αναφέρεται το μέροςμα, παρακρατείται φόρος επί συντελεστή τριάκοντα όκτώ επί τοις εκατόν (38%), εάν τὰ μερίσματα προέρχονται εκ μετοχών, αι όποιαι κατέστησαν όνομαστικά πρό της λήξεως της χρήσεως εις την όποιαν αναφέρεται το μέροςμα και παραμένουν όνομαστικά κατά την διάρκειαν ισχύος του παρόντος άρθρου και τεσσαράκοντα εν επί τοις εκατόν (41%), εάν προέρχονται εξ άνωώνων μετοχών, άνευ ούδεμιās έτέρας έπιβαρύνσεως.

Ό ύπολογισμός του παρακρατουμένου, κατά τὰ ως άνω, φόρου ενεργείται μετ' έκπτωσιν άφορολογήτου ποσού εκ δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών έτησίως κατά μέτοχον διά τὰ εκ της αύτης άνωόμου εταιρείας εισπραττόμενα μερίσματα. Το άφορολόγητον ποσόν κατά μέτοχον δεν υπερβαίνει εν συνόλω τας εξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς, όσάκις τὰ μερίσματα προέρχονται εκ πλειόνων άνωώνων εταιρειών. Η έκπτωσης του άφορολογήτου ποσού ενεργείται, έφ' όσον ε εισπράττων το μέροςμα δι' ύπευθύνου δηλώσεώς του προς την εταιρείαν δηλώνει ότι ούτως δεν έχει απαλλαγή της προεισπραξέως του φόρου, βάσει της παρούσης διατάξεως, κατά την εισπραξιν μερισμάτων εξ άλλων άνωώνων εταιρειών αναφερομένων εις την αύτην χρήσιν, διά ποσόν, περιλαμβανομένου και του αίτουμένου άφορολογήτου, υπερβαίνον τας εξήκοντα χιλιάδας (60.000) δραχμάς.

β) Έπί των μερισμάτων των προερχομένων εκ μετοχών μη εισηγμένων εις το Χρηματιστήριον, παρακρατείται φόρος, άνευ έκπτώσεως άφορολογήτου τινός ποσού, επί συντελεστή τεσσαράκοντα τρία επί τοις εκατόν (43%), εάν τὰ μερίσματα προέρχονται εκ μετοχών αι όποιαι κατέστησαν όνομαστικά πρό της λήξεως της χρήσεως εις την όποιαν αναφέρεται το μέροςμα και παραμένουν όνομαστικά κατά την διάρκειαν ισχύος του παρόντος άρθρου και τεσσαράκοντα επτά επί τοις εκατόν (47%), εάν προέρχονται εξ άνωώνων μετοχών, άνευ ούδεμιās έτέρας έπιβαρύνσεως.

2. Ο μέτοχος, ο έχων μετοχές εισηγμένες εις τὸ Χρηματιστήριον ἢ ὁ έχων ὀνομαστικὰς μὴ εισηγμένες εις τὸ Χρηματιστήριον, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου, δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς φόρον εἰσοδήματος βάσει τῶν γενικῶς ἐν ἰσχύι διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος καὶ διὰ τὸ συνολικὸν εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μετοχῶν, συμπεριλαμβανόντων τοῦτο ἐν τῇ ὑποθαλλομένῃ δηλωσίᾳ φορολογίας εἰσοδήματος, ἄλλως θεωρεῖται ἐξαντληθεῖσα ἡ φορολογικὴ του ὑποχρέωσις διὰ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου.

Ὁ μέτοχος, ὁ έχων ἀνωνύμους μετοχὰς μὴ εισηγμένες εις τὸ Χρηματιστήριον, δὲν δικαιούται νὰ συναθροίσῃ εἰς τὴν φορολογικὴν του δηλωσιν τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων εἰσοδημάτων, ἐξαντλουμένης τῆς φορολογικῆς ὑποχρέωσώς τοῦ μετόχου διὰ τὸ εἰσόδημα ἐκ μερισμάτων διὰ τῆς παρακρατήσεως τοῦ ἐπὶ τούτων φόρου μερισμάτων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967 προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς ἀκολουθῶς:

«3. Ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν τῶν μὴ εισηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον εἰς ἀνωνύμους, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου πρόστιμον εἰς βάρος τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας ἴσον πρὸς τὸ ἕμισυ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου ἐκ μερισμάτων κατὰ τὰ δύο (2) προηγούμενα ἔτη, ὅπου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχ. Ἐν περιπτώσει μὴ διανομῆς κερδῶν κατὰ τὰ δύο (2) προηγούμενα ἔτη ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) εἰς ἐνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν εἰς ἀνωνύμους ἐπὶ σκοπῇ εἰσπαγωγῆς τῶν μετοχῶν τῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ εἰσπαγωγὴ θάλει συντελεσθῇ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνέλευσεως τῶν μετόχων περὶ μετατροπῆς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν εἰς ἀνωνύμους.

Κατὰ τῆς ἐκδιδομένης πράξεως ἡ ἀνώνυμος ἐταιρία δύναται νὰ προτείνῃ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958. Ἀντικείμενον τῆς διοικητικῆς ἐπίλυσεως τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου προστίμου».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καταβληθέντων προμερισμάτων τῶν προερχομένων ἐκ κερδῶν ἰσολογισμῶν κλεισμένων μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1976.

4. Ὁ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ἀριθμεῖται ὡς παράγραφος 4.

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἀξίας ἐνίων παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν ἐπιχειρήσεων.

1. Ἐπιχειρήσεις τηροῦσαι ὑποχρεωτικῶς ἐκ τοῦ νόμου βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων (κατὰ τὸ διπλογραφικὸν σύστημα) ὑποχρεοῦνται ὅπως προέβλουν ἐφ' ἑαυτὰ εἰς ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων (γηπέδων καὶ κτιρίων), κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταρτίσεως τοῦ πρώτου ἰσολογισμοῦ τοῦ κλεισμένου μετὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1976. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ συντελεῖται διὰ πλλαπλασιασμοῦ τῆς ἀξίας κτήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν ἀκινήτων ἐπὶ τοὺς ἀκολουθοῦσας συντελεστές:

α) Τὰ κτηθέντα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1961 ἐπὶ συντελεστῇ τρία (3) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ πάντε προκειμένου περὶ γηπέδων.

β) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962 μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1965 ἐπὶ συντελεστῇ δύο καὶ ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ (2,75) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ τέσσαρα καὶ πενήντα ἑκατοστὰ (4,50) προκειμένου περὶ γηπέδων.

γ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1969 ἐπὶ συντελεστῇ δύο καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ

(2,25) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ τρία καὶ πενήντα ἑκατοστὰ (3,50) προκειμένου περὶ γηπέδων.

δ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1970 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1972 ἐπὶ συντελεστῇ ἐν καὶ ἐνενηκόντα ἑκατοστὰ (1,90) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (2,80) προκειμένου περὶ γηπέδων.

ε) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1973 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1973 ἐπὶ συντελεστῇ ἐν καὶ τεσσαράκοντα πέντε ἑκατοστὰ (1,45) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ ἐν καὶ ἐνενηκόντα (1,90) προκειμένου περὶ γηπέδων.

στ) Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1974 ἐπὶ συντελεστῇ ἐν καὶ δώδεκα ἑκατοστὰ (1,12) προκειμένου περὶ κτιρίων καὶ ἐν καὶ εἴκοσι τέσσαρα ἑκατοστὰ (1,24) προκειμένου περὶ γηπέδων.

Τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1975 καὶ ἐφεξῆς δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναπροσαρμογὴν.

2. Αἱ ἀποσβέσεις ἐπὶ τῆς ἀξίας ἐκάστου κτιρίου, αἱ ἐνεργηθεῖσαι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974, ἀναπροσαρμόζονται ἐν τῷ συνόλῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου συντελεστῶν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου κτήσεως τούτου καὶ δὲν δύναται περιλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἀναπροσαρμοζομένων ἀποσβέσεων νὰ ὑπερβῶν τὴν ἀναπροσαρμοζομένην ἀξίαν ἐκάστου κτιρίου βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου ἢ βάσει τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη εἶναι μεγαλύτερα τῆς βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου προκύπτουσας ἀξίας. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων προσλθουσῶν ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως βάσει τῶν ἀναπτυξιακῶν νόμων τῶν ἀναφερομένων ἐν παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 17, αἱ ὁποῖαι θὰ λάβουν ὡς βάσιν διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἐισφερόντων κτιρίων ὑπὸ τῶν μετατραπειῶν ἢ συγχωνεύσεων ἐπιχειρήσεων, τὴν πρὸ τῆς μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως ἀξίαν κτήσεως τῶν κτιρίων, αἱ ἀναπροσαρμοζόμεναι ἀποσβέσεις βάσει τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου συντελεστῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἀναπροσαρμοζομένων ἀποσβέσεων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶν τὴν ἀξίαν τὴν ἀναπροσαρμοζομένην βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου ἢ τὴν ἀξίαν τὴν ἐμφανιζομένην εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως προερχομένης ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὕτη εἶναι μεγαλύτερα τῆς βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου προκύπτουσας ἀξίας.

3. Διὰ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποσβέσεων κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου δὲν τροποποιοῦνται τὰ προκύψαντα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1974 οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα (ζημίαι ἢ κέρδη) τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 17.

Ἀξία ὑποκειμένη εἰς ἀναπροσαρμογὴν.

1. Ὡς ἀξία κτήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν κτηθέντων μέχρι 10 Ἀπριλίου 1953, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ, λαμβάνεται ἡ προκύψαντα μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν αὐτῶν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Β.Δ. 14 Νοεμβρίου 1956 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46652/3 Δεκεμβρίου 1956 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν (ΦΕΚ 265/11 Δεκεμβρίου 1956 — τεύχος Β').

2. Διὰ τὰ ἀκίνητα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα χρόνου καὶ ἀξίας κτήσεως, λαμβάνεται ὡς βάσις διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν, καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὸν χρόνον κτήσεως ἡ ἡμερομηνία καταρτίσεως τῆς πρώτης ἐπισήμου ἀπογραφῆς, καὶ ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν κτήσεως, ἡ ὀριστικῶς ἀναγνωρισθεῖσα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον.

3. Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων προσλθουσῶν ἐκ μετατροπῆς ἢ συγχωνεύσεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 3765/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 4002/1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων», τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 4256/1962 «περὶ ἰδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,

του άρθρου 6 του Α.Ν. 543/1968 «περί παροχής ειδικών απαλλαγών και εκπτώσεων εις ξενοδοχειακάς επιχειρήσεις» και του Ν.Δ. 1297/1972 «περί παροχής φορολογικών κινήτρων δια την συγχώνευσιν ή μετατροπήν επιχειρήσεων προς δημιουργίαν μεγάλων οικονομικών μονάδων», ως άξια κτήσεως των εισφερόμενων ακινήτων δια την αναπροσαρμογήν λαμβάνεται ή καταχωρηθείσα εις την πρώτην επίσημον απογραφήν της επιχειρήσεως. Αι επιχειρήσεις αυτές δύνανται να λάβουν ως βάση δια την αναπροσαρμογήν της αξίας των εισφερόμενων υπό των μετατραπεισών ή συγχωνευθεισών επιχειρήσεων, κατά τα οριζόμενα υπό του προηγουμένου άρθρου, την αξίαν κτήσεως την προκύπτουσαν εκ των βεβλίων των τηρουμένων κατά το διπλογραφικόν σύστημα του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων των μετατραπομένων ή συγχωνευσμένων επιχειρήσεων. Εν περιπτώσει μη υπάξεως δι' οιονδήποτε λόγον των ως άνω βεβλίων του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων λαμβάνεται ως βάση ή εμφανιζομένη αξία εις τα βιβλία τα τηρούμενα κατά το διπλογραφικόν σύστημα της νέας επιχειρήσεως.

4. Άνωνυμοι έταιρείαι αναπροσαρμόσασιν την αξίαν κτήσεως των ακινήτων, βάσει των διατάξεων του Α.Ν. 148/1967 και των Ν.Δ. 1229/1972 και 1314/1972, εφ' όσον ή κατ' εφαρμογήν τούτων προκύψασα υπεραξία ακινήτων είναι μεγαλύτερα από την προκύπτουσαν δια τα αυτά ακίνητα βάση του άρθρου 16, δύνανται δια την εφαρμογήν των άρθρων 19, 20 και 29 να επιλέξουν εφ' άπαξ οιαδήποτε εκ των υπεραξιών τούτων.

Άρθρον 18.

Απαλλαγαι και εξαιρέσεις εκ της αναπροσαρμογής.

1. Δεν υποχρεούνται εις αναπροσαρμογήν:
 - α. Αι δημόσιαι, ιδιωτικαί και κοινοτικά επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρος.
 - β. Η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος.
 - γ. Οι γεωργικοί συνεταιρισμοί και ενώσεις αυτών παντός βαθμού, ως και αι κοινοπραξίαι του Ν. 479/1943 «περί αναδιοργανώσεως της Πανελληνίου Συνμοσπονδίας Γεωργικών Συνεταιρισμών και τροποποιήσεως διατάξεων των» της «περί Γεωργικών Συνεταιρισμών Οργανώσεως νομοθεσίας» και του Ν.Δ. 3874/1958 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων των «περί Αγροτικής Τράπεζης της Ελλάδος κ.λ.π. κειμένων διατάξεων, ως και αι πάσης φύσεως έταιρείαι εις ως μετέχουν μόνον γεωργικά συνεταιριστικά οργανώσεις ή έταιρείαι αυτών ή και ή Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, αι άσπου κοινοπραξίαι μεταξύ Αγροτικής Τράπεζης Ελλάδος και γεωργικών συνεταιρισμών, ως και έταιρείαι ανήκουσαι εις τας συνεταιριστικάς οργανώσεις ή την Αγροτικήν Τράπεζαν της Ελλάδος κατά ποσοστόν τουλάχιστον εξήκοντα επί τοις εκατόν (60%)».
2. Οι οικονομικοί συνεταιρισμοί δια τα ακίνητα τα προοριζόμενα προς διανομήν εις τα μέλη των.
3. Εξαιρούνται εκ της αναπροσαρμογής:
 - α. Τα κτίρια των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων.
 - β. Τα ανήκοντα εις την Ελληνικήν Τράπεζαν Βιομηχανικής Αναπτύξεως (Ε.Τ.Β.Α.) ακίνητα των βιομηχανικών περιοχών των προβλεπομένων υπό του Ν. 4458/65 «περί βιομηχανικών περιοχών», ως ισχύει.
 - γ. Τα κτίρια των μεταλλευτικών και λατομικών επιχειρήσεων επί άλλου είδους έδαφους, οι χώροι έναποθέσεως στείρων ή λυμάτων επί έδαφους κυριότητος των εν λόγω επιχειρήσεων ως και οι ιδιόκτητοι χώροι, των οποίων ή επίφάνεια μέχρι του χρόνου της αναπροσαρμογής να έχη ουσιαστώδώς άλλοιωθή λόγω της εξορύξεως του μεταλλεύματος.
 - δ. Τα κτίρια των επιχειρήσεων επί του κατά χρήση παραχωρηθέντος αιγιάλου.

Άρθρον 19.

Εμφάνις υπεραξίας.

1. Εκ της προκύψασας υπεραξίας, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 16 ή 17, εκπίπτει το χρεωστικόν υπόλοιπον του λογαριασμού «Κέρδη και Ζημιά».
2. Άνωνυμοι έταιρείαι προβάλλονται εις αναπροσαρμογήν της αξίας των ακινήτων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16 ή 17, εκπίπτουσαν εκ της προκύψασας υπεραξίας την κεφαλαιοποιηθείσαν υπεραξίαν των αυτών ακινήτων βάσει του Α.Ν. 148/1967 και των Ν.Δ. 1229/1972 και 1314/1972.
3. Το άπομένον, μετά τας προβλεπομένας υπό των προηγουμένων παραγράφων εκπτώσεις, ποσόν υπεραξίας, κεφαλαιοποιείται:
 - α) Προκειμένου περί ατομικών επιχειρήσεων, προσωπικών εταιρειών και συνεταιρισμών δι' αύξησεως του κεφαλαίου κατά τον χρόνον της αναπροσαρμογής.
 - β) Προκειμένου περί εταιρειών περιορισμένης ευθύνης δι' αύξησεως του εταιρικού κεφαλαίου. δι' εκδόσεως νέων εταιρικών μεριδίων, τα όποια διανέμονται δωρεάν εις τους παλαιούς εταίρους, κατ' αναλογίαν των μεριδίων των.
 - γ) Προκειμένου περί άνωνύμων εταιρειών δι' αύξησεως του μετοχικού κεφαλαίου, της αύξησεως συντελουμένης: α) Εάν μόνον είναι εισηγμένη εις το χρηματιστήριον δι' εκδόσεως νέων μετοχών εάν αι εν κυκλοφορία μετοχαί της άνωύμου εταιρείας κατά τον χρόνον της αναπροσαρμογής είναι μέχρι και πεντακοσίας χιλιάδας (500.000). Εάν αι εν κυκλοφορία μετοχαί της άνωύμου Εταιρείας κατά τον χρόνον της αναπροσαρμογής κυμαίνονται από πεντακοσίας χιλιάδας μία έως ένα εκατομμύριον πεντακόσιες χιλιάδες (500.001 - 1.500.000) δι' εκδόσεως νέων μετοχών δια το ήμισυ της υπεραξίας και δι' αύξησεως της ονομαστικής αξίας των υφισταμένων μετοχών δια το έτερον ήμισυ. Εάν αι εν κυκλοφορία μετοχαί της άνωύμου εταιρείας κατά το χρόνον της αναπροσαρμογής είναι περισσότεραι από ένα εκατομμύριον πεντακοσίας χιλιάδας (1.500.000) δι' αύξησεως της ονομαστικής αξίας των υφισταμένων μετοχών δια το έβδομηκοντα πέντε επί τοις εκατόν (75%) της υπεραξίας και δι' εκδόσεως νέων μετοχών δια το είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25%) της υπεραξίας. β) Εάν δέν είναι εισηγμένα εις το χρηματιστήριον είτε δι' αύξησεως της ονομαστικής αξίας των υπαρχουσών μετοχών είτε δι' εκδόσεως νέων μετοχών είτε δι' άμφοτέρων των δύο τούτων τρόπων, των εκδιδομένων νέων μετοχών διδόμενων δωρεάν εις τους παλαιούς μετόχους κατ' αναλογίαν των κατεχομένων μετοχών των.

Η αύξησις του εταιρικού κεφαλαίου των προσωπικών εταιρειών, των συνεταιρισμών και των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ως και του μετοχικού κεφαλαίου των άνωνύμων εταιρειών ενεργείται, επιφυλασσομένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, κατά τα οριζόμενα υπό των εν ισχύι διατάξεων εντός προθεσμίας όκτώ (8) μηνών από της διενεργείας της αναπροσαρμογής.

Άρθρον 20.

Φορολογία υπεραξίας.

1. Δια τον υπολογισμόν της υπεραξίας της υποκειμένης εις φορολογίαν βάσει του παρόντος άρθρου εκπίπτει εκ της προκύψασας κατ' εφαρμογήν της παρ. 1 του άρθρου 16 αξίας εκάστου ακινήτου ή πρό της αναπροσαρμογής αξία κτήσεως τούτου, ή προκειμένου περί κτιρίων ή αξία των αναπροσαρμοσθεισών, κατ' εφαρμογήν της παρ. 2 του άρθρου 16, αποσβέσεων εκάστου κτιρίου, όσάκις αυτά είναι: μεγαλύτεραι της αξίας κτήσεως τούτου. Εάν ή υπεραξία ή προκύψασα κατ' εφαρμογήν του Α.Ν. 148/1967 και των Ν.Δ. 1229/1972 και 1314/1972 είναι μεγαλύτερα της προκύπτουσας κατά τα ως άνω υπεραξίας, ή επιχειρήσις δύναται να δηλώσῃ προς φορολογίαν το μεγαλύτερον ποσόν της υπεραξίας. Εκ της ως άνω υπεραξίας των γηπέδων και κτιρίων δύνανται να εκποσθῇ αναλογικώς ή ζημία ή δυναμένη κατά τον χρόνον της αναπροσαρμογής να συμφηφισθῇ με έτερα εισοδήματα ή να μεταφερθῇ προς συμφηφισμόν βάσει των ισχυουσών διατάξεων περί φορολογίας εισοδήματος. Η εκπιπτούμενη εκ της υπεραξίας ζημία δέν συμφηφίζεται με έτερα εισοδήματα ούδὲ μεταφέρεται προς συμφηφισμόν εις τα έπόμενα έτη.
2. Το υπόλοιπον ποσόν της υπεραξίας φορολογείται των μὲν γηπέδων επί συντελεστῇ δέκα επί τοις εκατόν (10%), των δὲ κτιρίων επί συντελεστῇ είκοσιν επί τοις εκατόν (20%).

3. Έκ του ως άνω όφειλομένου φόρου εκπίπτονται:

α) Ο θεσπιζόμενος φόρος επί της υπεραξίας των γηπέδων και κτιρίων κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Α.Ν. 148/1967, Ν.Δ. 1229/1972 και Ν.Δ. 1314/1972, ο αναλογών εις την φορολογουμένην, βάσει του παρόντος άρθρου, υπεραξίας.

β) Το πενήτηκοντα έξι επί τοις εκατόν (56%) της θεσπιζόμενης έκτακτου έφ' άπαξ εισφοράς της αναλογούσης επί της φορολογουμένης βάσει του παρόντος υπεραξίας των γηπέδων και κτιρίων κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του Ν. 257/1976 και το εξήκοντα δύο επί τοις εκατόν (62%) προκειμένου περί βιομηχανικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων εισηγμένων εις το Χρηματιστήριο.

Άρθρον 21.

Παρακράτησις όφειλομένου φόρου.

1. Ο όφειλόμενος, βάσει του προηγούμενου άρθρου, φόρος παρακρατείται, προκειμένου μόνον περί προσωπικών εταιρειών, εταιρειών περιορισμένης ευθύνης και συνεταιρισμών εκ των αναλογούντων κερδών εις έκαστον έταίρον ή μέλος, κατά τριπτώσιν, εις ισόποσους δόσεις, έντός πέντε (5) έτών, προκειμένου δέ περί άνωνύμου εταιρείας εκ των καταβαλλομένων καθ' έκαστον έτος μερισμάτων, εις ισόποσους δόσεις, έντός δέκα (10) έτών. Εάν ή άνωνυμος εταιρεία έχη κεφαλαιοποιήσει βάσει του Α.Ν. 148/1967, του Ν.Δ. 1229/1972 και του Ν.Δ. 1314/1972 την προκύψαν υπεραξίαν και δέν συντρέχη περίπτωσις κεφαλαιοποιήσεως βάσει του άρθρου 19, ύποχρεούται εις παρακράτησιν και απόδοσιν του όφειλομένου φόρου βάσει του άρθρου 20, κατά τά όριζόμενα υπό του παρόντος άρθρου και του άρθρου 25.

2. Εάν κατά τινα διαχειριστικήν περίοδον δέν διανεμηθούν μερίσματα ή κέρδη, ο φόρος παρακρατείται σωρευτικώς εκ των καταβαλλομένων μερισμάτων ή κατά περίπτωσιν κερδών της έπομένης διαχειριστικής περιόδου. Εάν κατά το τέλος της πενταετίας, προκειμένου περί προσωπικών εταιρειών, εταιρειών περιορισμένης ευθύνης και συνεταιρισμών ή της δεκαετίας, προκειμένου περί άνωνύμου εταιρείας, δέν έχη παρακρατηθή το σύνολον του όφειλομένου φόρου, το άπομένον ποσόν καταβάλλεται εις την εταιρείαν ή συνεταιρισμόν έντός προθεσμίας έξι (6) μηνών υπό των έταίρων, μελών ή μετόχων, κατά περίπτωσιν, άλλως μετά την άρσιν της προθεσμίας ταύτης δέον να μειωθή, τηρουμένων των ισχυουσών διατάξεων, το εταιρικών ή μετοχικών κεφάλαιον, κατά περίπτωσιν, έντός προθεσμίας έξι (6) μηνών.

Άρθρον 22.

Υπόχρεοι εις έπίδοσιν δηλώσεως.

1. Πάσα επιχείρησις έχουσα φορολογητέαν υπεραξίαν κατ' εφαρμογήν των άρθρων 16 και 20 μεγαλύτεραν των δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών ύποχρεούται εις ύποβολήν δηλώσεως.

Ειδικώς διά τας επιχειρήσεις τας έχοντες τεστημένες εις την περιοχήν Ε' του Ν. 289/1976 «περί παρυχής κινήτρων διά την ανάπτυξιν παραμεθορίων περιοχών και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», το προβλεπόμενον υπό του προηγούμενου άρθρου ποσόν, αύξάνεται εις είκοσι πέντε χιλιάδας (25.000) δραχμάς.

2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον δήλωσις ύποβάλλεται:

α) Προκειμένου περί νομικού προσώπου υπό του νομίμου εκπροσώπου τούτου.

β) Επί νομικών προσώπων τελούντων έν έκκαθάρσει υπό του έκκαθαριστού.

γ) Έν περιπτώσει μετατροπής ή συγχωνεύσεως επιχειρήσεως υπό του νομίμως εκπροσωπούντος την εκ μετατροπής ή συγχωνεύσεως προελθούσαν νέαν εταιρείαν.

δ) Υπό του φυσικού προσώπου ή του νομίμου αυτού αντιπροσώπου, έν περιπτώσει δέ θανάτου του ύποχρεού υπό των κληρονόμων.

Άρθρον 23.

Άρμόδιος Οικονομικός Έφορος.

Άρμόδιος Οικονομικός Έφορος διά την παραλαβήν των δηλώσεων και την θεαίωσιν του κατά τας διατάξεις του άρθρου 20 όφειλομένου φόρου είναι ο της έδρας της επιχειρήσεως.

Άρθρον 24.

Προθεσμία και περιεχόμενον της δηλώσεως.

1. Η δήλωσις ύποβάλλεται εις τον άρμόδιον Οικονομικόν Έφορον έντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από της λήξεως της διαχειριστικής περιόδου καθ' ήν λαμβάνει χώραν ή αναπροσαρμογή της αξίας των άκινήτων.

2. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευμένης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορίζονται: ο τύπος και το περιεχόμενον της δηλώσεως.

Άρθρον 25.

Καταβολή όφειλομένου φόρου.

1. Ο κατά τας διατάξεις του άρθρου 20 όφειλόμενος φόρος, καταβάλλεται υπό των επιχειρήσεων εις είκοσι (20) τριμηνιαίας δόσεις εκ των οποίων αι δύο πρώται άμα τη ύποβολή της έμπροθέστου δηλώσεως και παρακρατείται κατά τή έν άρθρω 21 όριζόμενα.

2. Ο επίβαλλόμενος υπό του άρθρου 20 φόρος δέν άποτελεί δαπάνην της επιχειρήσεως και δέν έκπίπτει εκ των κερδών αύτης ούτε λαμβάνεται ύπ' όψιν διά τον προσδιορισμόν του φορολογητέου εισοδήματος των φυσικών προσώπων.

Όσαύτως ο φόρος ούτος δέν συμψηφίζεται προς τον όφειλόμενον φόρον εκ των λοιπών εισοδημάτων.

3. Η θεσπιζομένη και μή καταβληθείσα έν όλω ή έν μέρει μέχρι της έναρξεως ισχύος του παρόντος έκτακτος έφ' άπαξ εισφορά του Ν. 257/1976, ή αναλογούσα επί της υπεραξίας των άκινήτων καταβάλλεται εις είκοσι (20) τριμηνιαίας δόσεις, άνευ προσαυξήσεως έμπροθέστου καταβολής, της πρώτης καταβαλλομένης την 31 Μαρτίου 1977.

Άρθρον 26.

Παράταξις προθεσμίας καταβολής φόρου.

1. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών έκδοιζομένων μετά γνώμην των υπό του παρόντος άρθρου προβλεπόμενων Επιτροπών, συντιθεμένων και λειτουργουσών κατά τή έν παραγράφω 3 του παρόντος άρθρου όριζόμενα, δύναται να παραιτείται ή προθεσμία καταβολής έκαστης δόσεως εκ του όφειλομένου φόρου βάσει του άρθρου 20 μέχρις ενός (1) έτους. Παράταξις της προθεσμίας δέν επιτρέπεται διά περισσότερας των δύο (2) δόσεων του αυτού έτους και των όκτώ (8) δόσεων, έν συνόλω, δι' όλα τή έτη.

Επί του ποσού έκάστης δόσεως, διά την όποιαν παρατείνεται ή προθεσμία καταβολής, ύπολογίζεται υπό του Διευθυντού του Δημοσίου Ταμείου τόκος διά το χρονικόν διάστημα της παρατάσεως με έπιτόκιον έν επί τοις εκατόν (1%) μηνιαίως.

2. Η προβλεπόμενη υπό της προηγούμενης παραγράφου παράταξις, παρέχεται έφ' όσον ο όφειλόμενος προς απόδοσιν υπό των επιχειρήσεων φόρος καθ' έκαστον έτος είναι μεγαλύτερος του πενήτηκοντα επί τοις εκατόν (50%) των δηλουμένων φορολογητέων και άφορολογητών, διανεμομένων και μή διανεμομένων, κερδών της προηγούμενης διαχειριστικής περιόδου.

3. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευμένων διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορίζεται ή σύνθεσις των Επιτροπών, ο τρόπος λειτουργίας τούτων, ο χρόνος ύποβολής της σχετικής αίτήσεως, τή άπαιτούμενα δικαιολογητικά ως και πάσα άναγκαία λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

4. Εις τον Πρόεδρον, τή μέλη και τον Γραμματέα των Επιτροπών καταβάλλεται άποζημίωσις καθοριζομένη δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, μή εφαρμζομένων έν

προκειμένων των ισχυουσών διατάξεων κατ' όσον άφορᾷ τόν περιορισμόν εκ τῆς καταβαλλομένης άποζημιώσεως λόγω συμμετοχῆς εις πλείονας τῶν δύο Ἐπιτροπῶν ἢ Συμβουλίων.

Ἄρθρον 27.

Διαδικασία βεβαίωσης καὶ εἰσπράξεως.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 50 ἕως 59, 65, 67 καὶ 68 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, τοῦ άρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958 καὶ τοῦ Ν. 4125/1960 «περὶ κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας», ὡς ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ άρθρου 20 φόρου.

Ἄρθρον 28.

Ἐξάντλησις φορολογικῆς ὑποχρεώσεως.

1. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 ὀφειλομένου φόρου ἐξαντλεῖται πᾶσα φορολογικὴ ὑποχρέωσις ἐκ τοῦ φόρου εἰσδήματος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῶν ἐταίρων, τῶν μετόχων καὶ τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, διὰ τὴν φορολογηθεῖσαν βάσει τοῦ άρθρου 20 ὑπεραξίαν, μὴ δικαιουμένων τούτων νὰ συναθροίσουν εἰς τὴν φορολογικὴν τῶν δήλων τὴν ἀναλογούσαν εἰς ἕκαστον ὑπεραξίαν. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν ἡ ἐξάντλησις τῆς φορολογικῆς ὑποχρεώσεως παρέχεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Ἑταιρεία δὲν θὰ διαλυθῇ ἢ τὸ μετοχικόν της κεφάλαιον δὲν θὰ μειωθῇ ἐπὶ σκοπῶ διανομῆς εἰς τοὺς μετόχους πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἀνώνυμου ἐταιρείας ἢ μειώσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου της πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 20 προκύψατα καὶ φορολογηθεῖσα ὑπεραξία, δὲν θεωρεῖται φορολογικῶς ὡς καταβληθέν μετοχικόν κεφάλαιον καὶ φορολογεῖται κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις περὶ φορολογίας εἰσδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ἐκπιπτομένου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 καταβληθέντος φόρου. Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ἐταιρείας ἐπὶ σκοπῶ συγχωνεύσεως μετ' ἄλλης ἐπιχειρήσεως καὶ ἰδρύσεως νέας ἀνώνυμου ἐταιρείας. Ἐφαρμόζεται ὅμως ἐν περιπτώσει διαλύσεως καὶ τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προεξελούσης ἀνώνυμου ἐταιρείας πρὸ τῆς παρόδου δέκα (10) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς συγχωνευθείσης ἐταιρείας.

3. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῆς ὑπεραξίας τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1229/1972 καὶ 1314/1972 τὸ μὴ φορολογηθέν βάσει τοῦ άρθρου 20, ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ὡς ἰσχύει.

Ἄρθρον 29.

Ἐκπτώσις ἀποσβέσεων ἐπὶ ὑπεραξίας κτιρίων.

1. Αἱ ἐνεργούμεναι ἀποσβέσεις (τακτικαὶ καὶ πρόθετοι) καὶ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν κτιρίων, βάσει τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 16 καὶ 17, ἐκπίπτουν ἐκ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 καὶ τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958. Ἡ ἐκπτώσις τῶν ἀποσβέσεων ἐπὶ τῆς ὡς ἂν ὑπεραξίας ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἰσολογισμοῦ τοῦ κλειομένου μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

2. Προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῆς ἀποσβέστου ἀξίας τῶν κτιρίων, ἐκπίπτουν ἐκ τῆς ἀξίας τῆς προκυπτούσης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 16 καὶ τοῦ άρθρου 17, αἱ προκύπτουσαι μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν ἀποσβέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 16 ὡς καὶ αἱ μὴ ἀναπροσαρμοζόμεναι ἀποσβέσεις.

3. Ἡ ὑπεραξία ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων, βάσει τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 16 καὶ 17, δὲν ἐκπίπτει ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς σχηματισμὸν ἀφορολόγητων κρατήσεων ἐπενδύσεων

καὶ κεφαλαίου κινήσεως, βάσει οἰοῦντοτε ἀναπτυξιακοῦ νόμου.

Ἄρθρον 30.

Κατάργησις φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967, ὡς ἰσχύει, αἱ προβλέπουσαι φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς καὶ διευκολύνσεις ἐν περιπτώσει κεφαλαιοποιήσεως ἀποθεματικῶν ὑπὸ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δὲν ἰσχύουν διὰ τὰ κεφαλαιοποιούμενα ὑπὸ τούτων ἀποθεματικά ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1976 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148/1967 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι διὰ τὰ κεφαλαιοποιηθέντα βάσει τούτων ἀποθεματικὰ μέχρι καὶ τῆς 9 Δεκεμβρίου 1976, παραφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 20.

Ἄρθρον 31.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ ἐπὶ ἐκδιδομένων ὁμολογιακῶν δανείων.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3746/1957 «περὶ ἀποχριστικῶν ρητρῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διευκολύνσεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιοῦχους μετοχὰς ἐκδιδομένας διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς», ὀριζομένη προθεσμία, ὡς αὕτη παρετάθη μεταγενεστέρως, παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1981.

2. Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3746/1957 φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1977 καὶ ἐφεξῆς ὁμολογιακὰ δάνεια εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, παρέχονται ἐφ' ὅσον τὸ καλυπτόμενον κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ δανείου ποσὸν ὑπὸ Τραπεζῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ πενήτην ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) τούτου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ διαδικασία καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 32.

Παροχὴ δανείων πρὸς ἐξόφλησιν εἰσφορᾶς ἐπὶ κερδῶν.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ν. 257/1976 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου ἐφ' ἀπαξ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν τυχόντων δανείων καὶ πιστώσεων, βάσει τοῦ ποσοῦ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων» προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα οὕτω:

«3. Εἰς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἡ ἐκτάκτος ἐφ' ἀπαξ εἰσφορὰ ἐπὶ τῶν κερδῶν ὑπελογίσθη καὶ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν παγίων περιουσιακῶν στοιχείων, τῆς προκύψεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Α.Ν. 148/1967 καὶ Ν.Δ. 1297/1972, χορηγεῖται τραπεζικόν δάνειον πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς βάσει τῶν κερδῶν, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 10. Δι' ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθῇσονται αἱ Τράπεζαι, αἵτινες θὰ χορηγήσουν τὰ δάνεια ταῦτα, οἱ ὅροι χορηγήσεως τῶν δανείων, αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀσφάλειαι πρὸς λήψιν τούτων, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 12 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν χορηγουμένων δανείων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου».

2. Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν δανείων, βάσει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ὑπόχρεως ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, σχετικὴν αἴτησιν.

Αἱ ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καθοριζόμεναι Τράπεζαι πρὸς χορήγησιν τῶν δανείων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας εἰκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, καταβάλλουν τὸ ἐγκριθέν δάνειον πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς. Μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης τα-

μια και προσαυξησεις δεν καταλογίζονται, τυχόν καταλογισθείσαι δεν καταβάλλονται, αι δε καταβληθείσαι επιστρέφονται.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται από της έναρξης ισχύος του Ν. 257/1976.

Άρθρον 33.

Τίτλοι βεβαιώσεως έκτακτου εισφοράς Ν. 257/1976.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 18 του Ν. 257/1976 αντικαθίσταται άφ' ης ίσχυεν ως ακολούθως:

«1. Η επιβαλλομένη δια των άρθρων 15—17 εισφορά βεβαιούται οίκωθεν υπό του αρμοδίου Οικονομικού Εφόρου της περιφέρειας ένθα εύρίσκεται ή έδρα της επιχειρήσεως επί τη βάση:

α) Τών υποβαλλομένων υπό τών επιχειρήσεων δηλώσεων και τών όριστικών πράξεων προσδιορισμού αποτελεσμάτων του άρθρου 16α του Ν.Δ. 3323/1955, ως και τών συνυποβαλλομένων ισολογισμών εκ τών οποίων προκύπτει τó υπαγόμενον, βάσει του παρόντος, εις εισφοράν εισόδημα.

β) Τών τίτλων βεβαιώσεως τών αναφερομένων εν παραγράφω 1 του άρθρου 59 του Ν.Δ. 3323/1955 και εν άρθρω 16 του Ν.Δ. 3843/1958 ως και τών υποβληθέντων ισολογισμών, προκειμένου περί ατομικών επιχειρήσεων και τών αναφερομένων εν τη περιπτώσει Β' του άρθρου 16 νομικών προσώπων, εκ τών οποίων προκύπτει τó υπαγόμενον, βάσει του παρόντος, εις εισφοράν εισόδημα.

Προκειμένου περί κοινοπραξιών συναθροίζονται τά εισοδήματα, όλων τών μελών της κοινοπραξίας, τά υποκείμενα εις εισφοράν επί τη βάση των ως άνω τίτλων βεβαιώσεως».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Άρθρον 34.

Αντικείμενον του φόρου.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 του Ν. 11/1975 «περί φορολογίας ακινήτου περιουσίας και τροποποίησεως άλλων τινών διατάξεων», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Δια τόν υπολογισμόν του δια του παρόντος νόμου επιβαλλομένου φόρου, ή προικώς και εξώπροικος ακίνητος περιουσία της γυναικός, συνεστῶτος του γάμου, προστίθεται εις την περιουσίαν του άνδρός.

Κατ' εξαίρεσιν, ή ακίνητος περιουσία της γυναικός δεν υπολογίζεται εις την του άνδρός, υποχρεουμένης εις επίδοσιν ιδίας δηλώσεως εν περιπτώσει μη συμβιώσεως λόγω ύφισταμένης μεταξύ τούτων διαστάσεως, της περί τούτου αποδείξεως βαρυνούσης τόν φορολογούμενον. Συνκείμενης να γίνει δια παντός νομίμου μέσου».

Άρθρον 35.

Υποκείμενον του φόρου.

1. Εις τó τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Ν. 11/1975, προστίθεται: «έδαφιν, έχον ως ακολούθως:

«Επί ακινήτων τών οποίων συνεφωνήθη ή μεταβίβασις και ή παράδοσις αυτών δια συμβολαιογραφικού προσυμφώνου συνταγέντος μέχρι της 6ης Μαρτίου 1975, υπόχρεως εις φόρον είναι ό εν τῷ προσυμφώνῳ συμβληθείς ως αγοραστής, έφ' όσον ή παράδοσις του ακινήτου εις τόν εκ προσυμφώνου αγοραστήν συνετελέσθη, καθ' οιοδήποτε τρόπον, έντός του εν τῷ άρχικῷ προσυμφώνῳ αναγραφόμενου χρόνου παραδόσεως».

2. Εις τó τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Ν. 11/1975, προστίθεται ή ακόλουθος φράσις:

«εξαίρεσις του επιμεριστικῆς αναλογούντος φόρου επί της εξωπροίκου ακινήτου περιουσίας της συζύγου, όστις βαρύνει ταύτην, κατὰ τά ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών όριζόμενα».

Άρθρον 36.

Εξαίρεσεις εκ του φόρου.

Εις την περίπτωσιν ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 11/1975 προστίθεται: νέον έδαφιν, έχον ως ακολούθως:

«Επί ύποσχέσεως μεταβίβασης διαμερίσματος υπό έργο λάβου δια συμβολαιογραφικού προσυμφώνου εις τρίτον, τούτο θεωρείται, δια την εφαρμογήν του παρόντος, κατ' ανάγκην τεκμήριον, ως μεταβίβαση εις τόν αγοραστήν, μετά του αναλογούντος εις αυτό ποσοστού οικόπεδου, από της παραδόσεως του εις τόν αγοραστήν, αποδεικνυομένης δια συμβολαιογραφικού έγγραφου καταρτιζομένου έντός διμήνου από της παραδόσεως».

Άρθρον 37.

Απαλλαγί.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Ν. 11/1975 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Τά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αι δημόσιαι, δημοτικαί και κοινοτικαί επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις και ή Εταιρεία Διαχειρίσεως τών ειδών Μονοπωλίου του Έλληνικού Δημοσίου».

2. Η παράγραφος 12 του άρθρου 5 του Ν. 11/1975, αντικαθίσταται, άφ' ης ίσχυεν, ως ακολούθως:

«12. Οί οικοδομικοί συνεταιρισμοί δια τά άνήκοντα εις τούτους ακίνητα, τά προοριζόμενα προς διανομήν εις τά μέλη των ή την έξυπηρέτησιν τών καταστατικών αυτών σκοπών, επί πενταετίαν, έφ' όσον διανείμουν ταύτα έντός της πενταετίας».

3. Εις τó τέλος του άρθρου 5 του Ν. 11/1975 «περί φορολογίας ακινήτου περιουσίας κλπ.», ως τούτο έτροποποιήθη και συνεπληρώθη δια του άρθρου 11 του Ν. 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινών διατάξεων», προστίθεται παράγραφος 16, έχουσα ως ακολούθως:

«16. Η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος».

Άρθρον 38.

Προσδιορισμός αξίας.

1. Το άρθρον 6 του Ν. 11/1975 αντικαθίσταται, ως ακολούθως:

Άρθρον 6.

Προσδιορισμός αξίας ακινήτου περιουσίας.

1. Δια τόν υπολογισμόν του όφειλομένου φόρου λαμβάνεται ύπ' όψιν ή κατὰ την 1ην Ιανουαρίου του έτους της φορολογίας αξία τών υποκειμένων εις φόρον ακινήτων και τών έμπραγμάτων επ' αυτών δικαιωμάτων.

2. Ός αξία του ακινήτου θεωρείται τó εύγερώς δυνάμενον να επιτευχθή τίμημα, εν περιπτώσει προσφοράς τούτου υπό του ιδιοκτήτου προς πώλησιν.

Δια τόν προσδιορισμόν της αξίας ταύτης λαμβάνονται ύπ' όψιν και συνεκτιμώνται, ιδία τά στοιχεία εκτιμήσεως τών αυτών ή έτέρων πλησιοχώρων όμοειδών ακινήτων, τά προκύπτοντα εκ μεταβίβασεων επ' ανταλλαγματι ή κτήσεων αιτία θανάτου, δωρεάς ή προικός ή εξ' απαλλοτριώσεων, ή μεταβίβασις του όλου ή μέρους αυτών, ή κατὰ τας διατάξεις περί σχεδίου πόλεων αρτιότης αυτών, ή κατοχή ή χρησιμοποίησις τούτων υπό στρατιωτικών άρχων προκειμένου περί παραμεθωρίων περιούχων, ως και πᾶν έτερον πρόσφορον στοιχείον, άσκοϋν ούσιώδη επίδρασιν επί της διαμαρφώσεως της αξίας τών ακινήτων. Έν έλλείψει οιουδήποτε τών ανωτέρω στοιχείων ή έφ' όσον τά υπάρχοντα κρίνονται άπρόσφορα ή άνεπαρκή, ό προσδιορισμός της αξίας αυτών χωρεί δια παντός αποδεικτικού μέσου.

3. Η αξία τών ακινήτων προσδιορίζεται υπό του Οίκου. Έφόρου εις την περιφέρειαν του οποίου κείται τó ακίνητον και ίσχυει επί μίαν τριετίαν. Προκειμένου περί ακινήτων ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας, ή εκτίμησις της αξίας αυτών δύναται να ανατίθεται υπό του Οίκου. Εφόρου εις τριμελείς επιτροπές, συγχροτουμένας δι' αποφάσεως του:

α) Έξ ενός υπαλλήλου εκ τών υπηρετούντων παρὰ τη οικεία Οικονομική Έφορίαν, β) εξ ενός μηχανικού της Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών του οικείου Νομού και γ) εξ ενός

ιδιότητος μηχανικού. Προκειμένης εκτιμήσεως γεωργικών, κτηνοτροφικών και θαλασσιών εκτάσεων, ως τρίτον μέλος όρίζεται γεωπόνος.

Η Έπιτροπή υποχρεούται να υποβάλλη εις τόν Οίκοι. Έφορον τὸ πόρισμα της, εντός χρονικοῦ διαστήματος οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν δέκα πέντε (15) ἡμερῶν.

Ο Οικονομικός Έφορος δικαιούται νὰ προσδιορίσῃ ἀξίαν μερίσιν ἢ ἐλάττωσιν τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγράφων λεπτομερῶς εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὧν βασιζέται τὴν κρίσιν του ταύτην.

4. Ἐπὶ δικηγορισμοῦ τῆς ἐπικαρπίας ἀπὸ τῆς κυριότητος, ἢ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς πλήρους κυριότητος, ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπικαρπίας σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, θωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λογιῶν. Ἡ ἀξία τῆς ἐπικαρπίας ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ἀφαίρεσεως ἐκ τῆς ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος, τῆς ἀξίας τῆς ἐπικαρπίας.

5. Πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐξομοιοῦται ἡ οἰκισίς, ὡς καὶ οἱ ἀθάνατοι ἄλλοι θουαίς, ἢ ὅποια παρέχει ἐξουσίαν χρήσεως. Ἐξομοιοῦται ἐπίσης πρὸς ἐπικαρπωτήν, ὁ εἰς ἀποκατάστασιν περιουσίας τινὸς ὑπόχρεως κύριος, ὁ δὲ πρὸς ὃν θέλει ἀποκατασταθῇ ἢ περιουσία, ἐξομοιοῦται πρὸς ψιλὸν κύριον, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἀποκατάστασις τελῇ ὑπὸ ἀνακλητικὴν αἴρεσιν.

6. Εἰς τοὺς οικονομικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς ἀνεργούντας τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀκινήτων, ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν καταβάλλονται ἐξῶς κινήσεως καὶ ἀποζημιώσεις καθοριζομένης δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 11/1975 καταργεῖται.

Ἄρθρον 39.

Πρόσθεσις ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ διαδικασίας θεσπιστέως τοῦ φόρου.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

«1. Ἡ δήλωσις υποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Έφορον μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου ἔτους».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 11/1975 καταργεῖται, τῆς παραγράφου 3 τοῦτου ἀντικαθίσταται ὡς παραγράφος 2.

Ἄρθρον 40.

Κατάβολος τοῦ φόρου.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

«4. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ πράξεως ἐπιβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένου φόρου ἢ προστίμου, θεσπίζονται ἀμέσως ποσοστὸν εἰκοσὶν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (20%) τοῦ ἀρτισθέντου κυρίου ἢ προσθέτου φόρου, τῆς πράξεως.

Τὸ αὐτὸ θεσπίζομενον ποστὸν εἰσπράττεται εἰς ὅκτω (8) ἡμέρας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς θεσπίσεως μηνὸς καὶ συμψηφίζεται πρὸς τὸν ὅταν τῆς ἀποφάσεως τοῦ φορολογικοῦ Πρωτοδικαίου καθορισθέντος φόρου ἢ πρόστιμου, τὸ δὲ τυχὸν ἐβαλιδέν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω, ποστὸν ἐκπύπτεται ἢ ἐπιστρέφεται κατὰ περίπτωσιν».

Ἄρθρον 41.

Πρόσθετος φόρος.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

«2. Ἐπὶ ὑποβολῆς ἀνακριβοῦς δηλώσεως ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ὀριζόμενος εἰς ποσοστὸν πενήτην ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (50%) τοῦ φόρου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὁποίου διὰ διέσχυσιν ὁ ὑπόχρεως.

Δὲν ἐπιβάλλεται πρόσθετος φόρος ἀνακριβοῦς, εἰς αὐτὴν περιπτώσει ἢ ὀριστικῶς προσδιορισθεῖσα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν τρίτον (1/3) τῆς δηλωθείσης συνολικῆς τοικύτης μετ' ἐκπτώσιν τῶν χρεῶν».

Ἄρθρον 42.

Υποχρεώσεις συμβολαιογράφων.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθεῖ:

Ἄρθρον 20.

Υποχρεώσεις συμβολαιογράφων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ μεταβιβάζεται ἐξ ἐπαχθοῦς ἢ χρηστικῆς αἰτίας ἢ κυριότης ἀκινήτου ἢ συνιστῶνται ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ, ὃν δὲν προσαρτηθῇ ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συντασσόμενον συμβόλαιον, πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμόδιου Οἴκου. Έφόρου, περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος δηλώσεως διὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι: περιουσίαν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καδ' ὁ λαμβάνει χώραν ἢ μεταβίβασιν τοῦ ἀκινήτου καὶ καταβολῆς ὀλοκληρίου τοῦ ἐπιμεριστικῶς, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μεταβιβάζομένου ἀκινήτου, ἀναλογούντος φόρου, ὅστις, ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς μερικῆς δηλώσεως πρὸ τῆς παρόδου τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος προβλεπομένης προθεσμίας, ὑπολογίζεται ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα ἀνώτερον συντελεστήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ καταβληθεὶς ἐπὶ τοῦ μεταβιβάζομένου ἀκινήτου ἢ ἐμπράγματος ἐπὶ ἀκινήτου δικαιώματος φόρος, συμψηφίζεται πρὸς τὸν ἀναλογούντα ὅταν τῆς δηλώσεως, ὁ δὲ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς ἐπιστρέφεται.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσκόμισις τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ, ἐὰν ὁ μεταβιβάζων, δι' ὑπευθύνου δηλώσεως του κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 («περὶ ἀτομικῆς εὐθύνης τοῦ δηλούντος ἢ θεσπισθέντος», ὑποβαλλομένης εἰς τὸν συμβολαιογράφον καὶ μνημονευομένης εἰς τὸ συμβόλαιον, θεσπισὶ ὑπευθύνως, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον φόρον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως, τὰ τῆς ὑποβολῆς ταύτης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Έφορον καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστέλλουν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀρμόδιον, διὰ τὴν φορολογίαν ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πρὸς ὃν ἢ μεταβίβασιν, Οἶκου. Έφορον: α) Οἱ συμβολαιογράφοι ἀντίγραφα ἀτελῶς τῶν ὀριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ. τῶν συναρθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου μηνὸς, δαπάναις τῶν συμβαλλομένων, καὶ β) αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἀντίγραφα τῶν ὀριστικῶν συμβολαίων μεταβιβάσεων ἀκινήτων κλπ. τῶν συναρθέντων ἐντὸς τοῦ ἀμέσως προηγούμενου μηνὸς».

Ἄρθρον 43.

Υποχρεώσεις ἀρχῶν.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολουθεῖ:

Ἄρθρον 21.

Υποχρεώσεις ἀρχῶν.

1. Ἀπαγορεύεται οἰαδήποτε ἐνέργεια ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως καὶ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀσκήθεντος ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου, ἀφωρῶντος ἀκινήτου ἢ ἐμπράγματος ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματι, πλην αἰτήσεως πρὸς λήψιν ἀποχρηστικῶν μέτρων, ἢ μέτρων συντηρήσεως, ἢ αἰτήσεως ἐκουσίας δικαιοδοσίας ἢ αἰτήσεως ἀναπροσαρμογῆς μισθώματος, ἢ ἀγωγῆς ἀποδόσεως τοῦ μισθοῦ, ἂν δὲν προσαρτηθῇ πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομικοῦ Έφόρου, περὶ ὑποβολῆς αὐτῷ θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς δηλώσεως φόρου ἀκινήτου περιουσίας.

2. Ἡ ἐνστάσις περὶ μὴ προσαγωγῆς τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενῃν παράγραφον πιστοποιητικοῦ, προτείνεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐξετάζεται δὲ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Διὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἀνατέλλεται, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ πρόδος τῆς δίκης ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια, μέχρι προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιη-

τακού. Ἐν ἀντικείμενῳ περιπτώσει, πᾶς νομίμως μετέχων τῆς δι-
κῆς διαδικασίας, δύναται νὰ υποβάλῃ εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 10
τοῦ παρόντος Οἰκονομικὸν Ἐφεσρον, καυρωμένον ἀντίγραφον
τοῦ εἰσαγωγικοῦ δικηγοράφου καὶ ἐν συνεχείᾳ, προσάγων τὴν
ὑπὸ τοῦ Οἴκου, Ἐφεδρου χρηρησμένην περὶ τῆς τοιαύτης ἐνε-
ργείας του βεβαίωσιν, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑπο-
θέσεως».

Ἄρθρον 44.

Κυρώσεις.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. 11/1975 ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκο-
λουθῶς:

«Ἄρθρον 22.

Κυρώσεις.

1. Εἰς πρόστιμον ἀπὸ εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) μέ-
χρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν ὑπόκειται:

α) Πᾶς ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν ἢ εἰς φόρον, ὅστις δὲν συμ-
μορφοῦται πρὸς ὑποχρεώσεις ὀριζόμενας ὑπὸ τῶν διατάξεων
τοῦ παρόντος, ἀνεξαρτήτως τῆς προβλεπομένης ἐπιβολῆς
προσθέτου φόρου καὶ β) πᾶς ὅστις ὑποχρεούμενος, δύναται τῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Οἴκου, Ἐ-
φεδρου, νὰ παράσχῃ στοιχεῖα ἢ πληροφορίας ἢ ὑπηρεσίας διὰ
τὴν ἐξακριβώσιν τῆς φορολογητέας ὕλης, ἢ νὰ τηρήσῃ κατὰ
τὴν διενέργειαν πράξεων τοῦ ἀσκημένου παρ' αὐτοῦ ἐπαγ-
γέλματος ἢ λειτουργήματος ὅρους καὶ διατυπώσεις ὀριζομέ-
νας ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἢ/ἢ ἐλεῖν ὅπωςδήποτε
ἀρνηθῇ ἢ παραλείψῃ νὰ πράξῃ τοῦτο.

2. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἡτιολογημένης πράξεως
τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεδρου εἰς βάρος τοῦ υποπίπτοντος εἰς τὰς
παραβάσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπου, προκει-
μένου δὲ περὶ παραβάσεων τελουμένων ὑπὸ ὁμορρυθμῶν, ἐτε-
ρορρυθμῶν, περιορισμένης εὐθύνης καὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν,
συνεταιρισμῶν καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων, τὸ πρόστιμον
ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τῆς ἐταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τοῦ
νομικοῦ προσώπου. Διὰ τὴν ἐκδοσὶν πράξεως ἐπιβολῆς προστί-
μου, τὴν ἐπίδοσιν ταύτης, τὴν ἀσκήσιν προσφυγῆς καὶ ἐνδί-
κων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν βεβαίωσης τούτου,
ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιβολῆς προστίμου διατά-
ξεις, αἱ ἰσχύουσιν ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσδημάτων φυσικῶν καὶ
νομικῶν προσώπων.

3. Αἱ περὶ ποινικῆς εὐθύνης διατάξεις τῆς ἰσχύουσας νο-
μοθεσίας περὶ φορολογίας εἰσδημάτων φυσικῶν καὶ νομικῶν
προσώπων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ παραβάτων διατά-
ξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 45.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Αἱ ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν ἐκτιμήσεως, τοῦ ἄρθρου 25
τοῦ Ν. 11/1975, ἐκκρεμίσαι ἀναλυτικαὶ καταστάσεις ἐπανα-
φέρονται, μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου,
εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον, Ἐφεδρου.

Ἄρθρον 46.

Φορολογία ἀκινήτου περιουσίας
μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Ὁ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 11/1975 φόρος ἐπὶ τῆς
ἀκινήτου περιουσίας ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφι-
σταμένων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος μειονοτικῶν νομικῶν
προσώπων, ὅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ νομοθετικοῦ
διατάγματος τῆς 27ης Αὐγούστου 1923 κυρωθείσης Συνθή-
κης τῆς Λωζάννης τῆς 24ης Ἰουλίου 1923.

2. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν
προσώπων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὑπολογίζε-
ται, ἄνευ ἐκπτώσεως τινος ἢ ἀφορολογητοῦ ποσού, ἐπὶ συντε-
λεστέῃ:

- 4% προκειμένου περὶ ἰδιοχρησιμοποιουμένων ἀκινήτων,
- 6% προκειμένου περὶ ἐκμισθουμένων ἀκινήτων καὶ
- 1% προκειμένου περὶ οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν πάσης φύσεως
ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ ἀκινήτων δικαιωμάτων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 11/
1975, ὡς ἰσχύει.

προτεινομένην ἀξίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτιμηθέντων ἀκινήτων
ἢ τὴν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 11/1975
προσδιορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν ἀκινήτων.

Ἐπεξηγήσεως τοιαύτης δηλώσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς
ἀνάκλησιν, διαγράφεται ὁ τυχὼν καταλογισθεὶς πρόσθετος
φόρος λόγῳ ἀνακρίβους ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως
καὶ ἡ ὑπόθεσις θεωρεῖται περαιωθεῖσα, τὸ δὲ ὀφειλόμενον
συνολικὸν ποσὸν τοῦ φόρου καταβάλλεται εἰς δώδεκα (12) ἰσο-
πότους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντός
τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαίωσης μηνός.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν αἱ πράξεις καταλογισμοῦ
τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας διὰ τὰ ἔτη 1975 καὶ 1976
ἐκτελεστοῦνται πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐκ-
κρεμῶν ἐνώπιον τοῦ Οἴκου, Ἐφεδρου.

Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς
προηγουμένης παραγράφου προβλεπομένη προθεσμία, ὀρίζεται:
τρίμηνος ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἡ ὀριστικῶς προσδιορισθεῖσα ἀξία ἀκινήτων, δάσει τοῦ
εὐχερῶς δυναμένου νὰ ἐπιτευχθῇ τιμῆματος αὐτῶν, διὰ τὰ ἔτη
1975 καὶ 1976, ἰσχύει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1975 καὶ
1976, κατὰ περίπτωσιν.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 11/1975 καταρ-
γολῶνται, τῶν ἄρθρων 26, 27 καὶ 28 αὐτοῦ ἀρνησυσμένον
ἐξ' ἐξῆς ὡς ἄρθρων 25, 26 καὶ 27.

Ἄρθρον 46.

Φορολογία ἀκινήτου περιουσίας
μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

1. Ὁ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 11/1975 φόρος ἐπὶ τῆς
ἀκινήτου περιουσίας ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑφι-
σταμένων μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος μειονοτικῶν νομικῶν
προσώπων, ὅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ νομοθετικοῦ
διατάγματος τῆς 27ης Αὐγούστου 1923 κυρωθείσης Συνθή-
κης τῆς Λωζάννης τῆς 24ης Ἰουλίου 1923.

2. Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν
προσώπων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὑπολογίζε-
ται, ἄνευ ἐκπτώσεως τινος ἢ ἀφορολογητοῦ ποσού, ἐπὶ συντε-
λεστέῃ:

- 4% προκειμένου περὶ ἰδιοχρησιμοποιουμένων ἀκινήτων,
- 6% προκειμένου περὶ ἐκμισθουμένων ἀκινήτων καὶ
- 1% προκειμένου περὶ οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν πάσης φύσεως
ἀκινήτων ἢ ἐμπραγμάτων ἐπὶ ἀκινήτων δικαιωμάτων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 11/
1975, ὡς ἰσχύει.

3. Τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρό-
σωπα ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἀκινήτου περιουσίας, ὑπὸ τὸν
ὅρον τῆς ἐπ' ἀμοιβαιότητι ἀπαιλλαγῆς τῶν ἀντιτελῶν Ἑλ-
ληνοσφοδρόξων μειονοτικῶν νομικῶν προσώπων.

4. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 34, 35, 36, 37
παραγράφοις 1, 38, 39, 40, 41, 42, 43 καὶ 44 ἀρχεῖται ἀπὸ
1ης Ἰανουαρίου 1977.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄρθρον 47.

Προϋποθέσεις ἐπιστροφῆς φόρου μεταβιβάσεως
ἀκινήτων — Κυρώσεις.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 1587/
1950 κυρωθέντος Α.Ν. 1521/1950 (περὶ φόρου μεταβιβά-
σεως ἀκινήτων), ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«4. Ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ
ὀριστικοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως ἀκυρωθῇ τοῦτο ἐνεκὸν
ἐλαττώματος ἀφαιρῶντος εἰς τὰς νομικὰς σχέσεις τοῦ πωλη-
τοῦ πρὸς τὸ ἀκίνητον ἢ ἐνεκὸν ἄλλων ἐξαιρετικῶν λόγων,
δὲν ἐπιβάλλεται φόρος μεταβιβάσεως διὰ τὴν ἀκύρωσιν, ὁ δὲ
ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς μεταβιβάσεως φόρος περιορίζεται εἰς τὸ ἡμι-
ον τοῦ ἀναλογούντος τοιαύτου ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας τοῦ

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δηλώσεων ἢ πράξεων φόρου ἀκινήτου
περιουσίας ἀφαιρῶντων τὰ ἔτη 1975 καὶ 1976 ἐπιδιδομένων ἢ
ἐκδιδομένων μετὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἐτῶν
1975 καὶ 1976, δι' ὧς ἐκδίδονται πράξεις καταλογισμοῦ φό-
ρου μετὰ τὴν ἐναρξίν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φορολο-
γούμενος δύναται διὰ δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης εἰς τὸν
ἀρμόδιον Οἶκον, Ἐφεδρου, ἐντὸς τῆς πρὸς ἄκνησιν τῆς προσφυ-
γῆς προθεσμίας, νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἴκου, Ἐφεδρου

ἀκινήτου. Τυχόν ἐπὶ πλέον κατὰβληθεῖς ἢ δεδαιωθεῖς φόρος ἐπιστρέφεται ἢ ἐκπίπτει κατὰ περίπτωσιν».

2. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«Ἄρθρον 15.

Κυρώσεις.

1. Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ἀρνούμενον, δυστροποῦν ἢ ἀμελοῦν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ υποχρεούμενον ἢ καλούμενον νὰ παράσχει πληροφoρίας ἢ ὑπηρεσίας ἢ στοιχεῖα ἢ παρέχον τὰυτα πλημμελῶς ἢ ἐσφαλμένως διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῆς φορολογητέας ὕλης, τιμωρεῖται διὰ προστίμου οὐχὶ ἐλάττωστος τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, οὐδὲ μείζονος τῶν ἐκατὸν χιλιάδων (100.000) δραχμῶν.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ σύνταξις συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἀφορώσης εἰς τὴν ἐξ ἐπαχθούς αἰτίας μεταβίβασιν ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου ἐπὶ ἀκινήτου δικαίωματος:

α) ἐὰν δὲν προταχθῇ ἀντίγραφον δηλώσεως φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, καὶ

β) ἐὰν ἀπικνῶν τὰ προσδιοριστικὰ τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου ἢ ἐμπραγμάτου ἐπὶ ἀκινήτου δικαίωματος στοιχεῖα δὲν ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν ἀνωτέρω δηλώσιν.

Οἱ παραβάται τῆς προηγουμένης διατάξεως, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης εὐθύνης τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τιμωροῦνται διὰ προστίμου οὐχὶ ἐλάττωστος τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν οὐδὲ μείζονος τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 13 καὶ 14 τοῦ παρόντος.

3. Ὁ ἀγοραστής ὅστις θὰ ἀποκαλυφθῇ ὅτι ὑπέγραψεν ἀντίγραφον ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι συνεφώνησεν ἢ κατέβαλε τίμημα μεγαλύτερον τοῦ ἐν συμβολαίῳ καὶ ἐν τῇ φορολογικῇ δηλώσει ἀναγραφέντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ προσθέτου φόρου τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ παρόντος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ὀριστικῶς προσδιορισθέντος φόρου, ὁ ὁποῖος ἀναλογεῖ ἐπὶ τοῦ μὴ δηλωθέντος τμήματος τοῦ τιμήματος.

4. Τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πρόστιμα ἐπιβάλλονται δι' ἐπιστολογημένης πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.

Διὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ ἐπίδοσιν τῆς πράξεως, τὴν παραγραφήν τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν προστίμου, τὴν ἀσκησιν προσφυγῆς καὶ ἐνδίκων μέσων καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν δεδαιώσεως καὶ εἰσπραξέως τούτου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιβολῆς προστίμου διατάξεις, αἱ ἱσχύουσιν ἐν τῇ φορολογίᾳ εἰσδημάτων.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τιθεμένης προϋποθέσεις, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ αὐτοδιαλύσεως τῶν περὶ ὧν αὕτη ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἐφ' ὅσον αὗται, κατὰ τὴν ἀγοράν τινος ἐκ τῶν ἀκινήτων των ὑπῆχθησαν εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1βγ' τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ὡς ἱσχύει.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, δεόν ὅπως:

α) Τὸ ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας ἀκίνητον μεταβιβασθῇ ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς τοὺς μετόχους ταύτης, κατὰ ποσοτὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν συμμετοχὴν ἐκάστου τούτων εἰς τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἐταιρείας.

β) Ἡ αὐτοδιάλυσις τῆς ἐταιρείας συντελεσθῇ ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ

γ) καταβληθῇ, διὰ δηλώσεως υποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον, πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ὁ ὀφειλόμενος φόρος μεταβιβάσεως, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ Ν. 4459/1965, εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Ν. 231/1975 ἐφαρμόζονται, ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς τιθεμένας προϋποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἐταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης, διαλυομένων ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 48.

Διχρηστὴ χρεῶν ἐκ συμπληρωματικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐξ ἀκύρων ἢ ἀκυρωσίμων συμβολαίων.

1. Χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ τιμήματος καὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, δεδαιωθέντα εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἢ εἰσπραχθεὶς τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνασταλῇ, διαγράφονται, ἐφ' ὅσον τὸ συμβολαίον μεταβιβάσεως ἠκυρώθη καὶ ἡ ἀκύρωσις ἔχει μεταγραφῇ.

2. Προκειμένου περὶ ὀφειλῆς ἐκ φόρου μεταβιβάσεως δι' ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αὕτη διαγράφεται, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς φόρον ὑπόχρεως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, προβῇ εἰς δηλώσιν ἐνώπιον συμβολαιογράφου, δι' ἧς θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου εἰς τὸ ἀνῆκεν τὸ ἀκίνητον, τὴν ὁποίαν θὰ μεταγράψῃ.

Διὰ τὴν πράξιν ἀναγνωρίσεως περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὡς καὶ διὰ τὴν μεταγραφὴν τῆς, οὐδεὶς φόρος, τέλος, κράτησις ἢ εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ὀφείλεται.

3. Ἡ διχρηστὴ ἐνεργεῖται οἰκοθεν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα.

4. Καταβληθέντα χρέη ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 49.

Ἀπαλλαγὰς τῶν δικαιουμένων στεγαστικῆς συνδρομῆς.

1. Συμβάσεις μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ παροχῆς ἐνοποδῶν δανείων, εἰς ἃς συμβάλλεται ὡς ἀγοραστής πρόσωπον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας», ἄτινα τυγχάνουν στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ διατάγματος τούτου ὡς καὶ τοῦ Ν.Δ. 2963/1954 «περὶ ἰδρύσεως Αὐτονόμου Ὁργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας», ὡς ἱσχύει, πρὸς ἀπόκτησιν στέγης, ἢ ἐξόφλησις τῶν δόσεων τῶν δανείων τούτων, οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντες τόκοι ὡς καὶ ἡ ἐγγραφή καὶ διαγραφή τῆς πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῶν υποθήκης, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου, τέλους, δικαίωματος, κρατήσεως ἢ εἰσφορᾶς ἐν γένει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀμίσθων ἢ ἐμίσθων υποθηκοφύλων περιορίζονται εἰς τὸ ἐν τρίτον (1/3) τῶν ἐκάστοτε ὁριζομένων.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπαλλαγὰς παρέχονται, ἐφ' ὅσον οὗτοι καὶ αἱ σύζυγοι αὐτῶν δὲν κέκτηνται κατοικίαν πληροῦσαν τὰς στεγαστικὰς των ἀνάγκας, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ λοιπὰς προϋποθέσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 «περὶ τῆς στέγης τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς ἱσχύει, καὶ μέχρι τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων ἀνωτάτων ὁρίων.

2. Ἡ ὑπογραφή τῆς δανειακῆς συμβάσεως ἀποδεικνύει τὴν ἰδιότητα τοῦ δικαιούχου τῶν ἀπαλλαγῶν, περὶ ὧν ἡ ἀνωτέρω παράγραφος.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως διὰ τὸ τμήμα τῆς ἀγοραίας ἀξίας τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ἀνώτατον ὅριον, ὁριστικοποιεῖται διὰ τῆς ὑποβολῆς ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφορον, κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς οἰκείας δανειακῆς συμβάσεως.

3. Πᾶσα ἑτέρα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις, ρυθμίζουσα κατὰ διαφορὸν τρόπον τὰς, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἀπαλλαγὰς, καταργεῖται, ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συνοφίων θεμάτων».

4. 'Επί τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συμβάσεων, εἰς ἃς συμ-βάλλεται πρόσωπον θανειδοτούμενον παρὰ τοῦ Αὐτονόμου Ὁργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.), δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 1276/1972 «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων τῶν, κατὰ τὸ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας», δικαιούχων στεγάσεως».

5. Ὁφειλὰὶ ἐκ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν συμβεβαιωθέντων μετ' αὐτῶν φόρων ὑπὲρ τρίτων, δεδαιωθεῖσαι δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 1276/1972 «περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων τῶν κατὰ τὸ Ν.Δ. 1138/1972 «περὶ ἀναπροσαρμογῆς καὶ βελτιώσεως τῶν στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας», δικαιούχων στεγάσεως» διαγράφονται, τυχὼν δὲ καταβληθέντα ποσὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἡ διαδικασία τῆς διαγραφῆς καθοριζήσεται δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων, τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχειται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977.
*Ἀρθρον 50.

Εἰσφορά ἀκινήτου εἰς συγχωνευμένην
ἢ μετατρεπομένην ἐπιχείρησιν.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Ἡ ἀνωτέρω ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, περιλαμβάνει καὶ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ εἰσφερόμενον εἰς τὴν συγχωνεύουσαν ἢ τὴν συνιστωμένην ἐταιρείαν ἀκίνητον εἶχεν εἰσφερθῇ κατὰ χρῆσιν εἰς τὴν συγχωνευομένην ἢ μετατρεπομένην ἐταιρείαν καὶ ἀποδεδειγμένως εἶχε χρησιμευομένη ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν πρὶ τῆς συγχωνεύσεως ἢ τῆς μετατροπῆς αὐτῆς».

2. Ἐπὶ εἰσφορᾷ ἀκινήτων κατὰ τὴν συγχώνευσιν ἡμεδαπῶν ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1297/1972 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων» προβλεπομένη ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, χωρεῖ καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ εἰσφερόμενα ἀκίνητα δὲν θὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς συγχωνεύσεως ἐταιρείας.

*Ἀρθρον 51.

Ὀνομαστικοποίησις μετοχῶν
ἀνωνύμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν.

Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 4459/1965 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος» ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«1. Αἱ μετοχαὶ τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, αἵτινες ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰς τὸ καταστατικὸν τῶν ἀναγραφομένου σκοποῦ, ἀσχολοῦνται ἐν τοῖς πράγμασι κυρίως εἰς τὴν ἐκμίσθωσιν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀστικῶν ἀκινήτων καὶ τὰ κεφάλαια αὐτῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποθεματικῶν, εἶναι ἐπενδυμένα εἰς ἀστικά ἀκίνητα κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%), εἶναι ὑποχρεωτικῶς ὀνομαστικαὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται: α) ἐπὶ ξενοδοχειρίων ἐπιχειρήσεων αἵτινες ἐκμεταλλεύονται τὸ ἀκίνητον ὡς ξενοδοχεῖον δι' ἴδιον λογαριασμόν ἢ παραχωροῦν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀκινήτου ὡς ξενοδοχείου εἰς τρίτους εἴτε ἑναντι μισθώματος ὑπολογιζομένου εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσθῶν, εἴτε εἰσφέροντες τὴν γοῆσιν τούτου εἰς ἐταιρείαν καὶ β) ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολομένων εἰς τὴν ἀνέγερσιν καὶ πώλησιν οἰκοδομῶν.

3. Ἐν ἡ περιπτώσει αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνωνύμων ἐταιρειῶν δὲν εἶναι ὀνομαστικαὶ, ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν φορολογίαν εἰσδημάτων Οἰκονομικὸς Ἐφόρος, καλεῖ ἐγγράφως, ἐπὶ ἀποδείξει, τὴν ἀνώνυμον ἐταιρείαν νὰ λάβῃ ἀπόφασιν περὶ ὀνομαστικοποιήσεως τῶν μετοχῶν τῆς καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἀρμόδιαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρωντα (40) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προτείνουσας.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἀνω προθεσμίας ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκδόσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Οἶκον, Ἐφόρος ἐκδίδει πρᾶξιν, κατὰ τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, δι' ἣς ἐπιβάλλει εἰς θάρος αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς υπάρξεως ἢ μὴ δόλου ἢ ἀμελείας, πρόστιμον ὀριζόμενον εἰς ποσοστὸν πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς πράξεως ἀξίας τῶν μετοχῶν τῆς, ἣτις προσδιορίζεται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει ἀτήσεως ὑπὸ τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας προσφυγῆς κατὰ τῆς πράξεως ἐπιβολῆς πρόστιμου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια ἀποφαίνονται καὶ περὶ τῆς μετατροπῆς ἢ μὴ τῶν μετοχῶν αὐτῶν εἰς ὀνομαστικάς.

Ἐὰν ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἀπράκτου τῆς πρὸς ἀτήσιν προσφυγῆς προθεσμίας ἢ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων περὶ μετατροπῆς τῶν μετοχῶν αὐτῆς εἰς ὀνομαστικάς, δὲν προβῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὴν ὀνομαστικοποίησιν τούτων, χωρεῖ αὐτοδικαίως διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐταιρείας, ἐκδιδομένης ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου ἀποφάσεως διὰ τῆς ὁποίας ἀνακαλεῖται ἡ συστήσασθαι τὴν ἐταιρείαν Ὑπουργικὴ ἀπόφασις, τῇ ἐγγράφῳ εἰδοποιήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔστις δι' ἀποφάσεώς του διορίζει ὡς ἐκκαθαριστὰς ὑπαλλήλους τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

4. Ἐφ' ἑκάστης ἐξ ἐπαχθούς αἰτίας μεταβιβάσεως μετοχῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ συντελεστῇ πάντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) εἰς θάρος τοῦ μεταβιβάζοντος, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία αὐτῶν, διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κωδικοῦ φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχέων».

Διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν μετοχῶν συντάσσεται ὑποχρεωτικῶς συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο.

5. Δι' ἑκάστην μεταβίβασιν μετοχῶν τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, οἱ συμβαλλόμενοι ὑποχρεοῦνται, πρὶ τῆς συντάξεως τοῦ μεταβιβάστικου συμβολαίου, νὰ ἐπιδώσουν κοινὴν δηλώσιν εἰς διπλοῦν, πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν εἰσδημάτων τῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας καὶ νὰ καταβάλλουν ἐξ ὀλοκλήρου σὺν τῇ δηλώσει τὸν ἀναλογούμενον φόρον.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθῶσιν ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν, τὰ τῆς καταβολῆς καὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν ἐπιβιβαζομένων δηλώσεων καὶ ὁ ἔλεγχος πρὸς ἐξῆκρίδωσιν τῶν παραλειπόντων ταύτην φορολογουμένων ἢ ἑλλειπῶς δηλούντων, ἢ ἐπιβολὴ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόστιμου, ἢ καταλογισμὸς τοῦ κυρίου καὶ προσθέτου φόρου, ἢ διοικητικὰ

ἐπίλυσις αὐτῶν, ἡ παραγραφή τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου καὶ ἐν γένει ἡ δικαιοσύνη θεβαιώσεως καὶ εἰσπραξέως διέπονται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1521/1950, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

7. Αἱ μετοχαὶ τῶν περὶ τῶν ἡ παραγράφος 1 τοῦ παρόντος ἀνωνόμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν, ὑποχρεωτικῶς ἀνήκουν εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.

Εἰς αὗς περιπτώσεις μετοχαὶ ἀνωνόμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν ἀνήκουν κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1977 εἰς ἡμεδαπὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα. θεωροῦνται αὐταὶ αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ ἡ ἐταιρεία, μετὰ σημείωσιν ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ τῆς ἀκυρότητος, ἐκδίδει ἐντὸς τριάντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νέας ἀνωνόμους μετοχάς, τὰς ὁποίας ἐκποιεῖ καὶ ἐνομολογεῖται ἐπ' ὀνόματι τῶν νέων μετόχων. Ἡ ἐκποίηση ἀναγράφεται ἀμελλητί εἰς τὸν Χρηματιστηριακὸν διὰ τὰς εἰς αὐτὸ εἰσγυμένας, εἴτε διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Τὸ προϊόν τῆς πώλησεως ἡ ἐταιρεία παρακαταθέτει παραχρῆμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν τῷ ὡς ἂν βιβλίῳ αὐτῆς ἀναγεγραμμένων ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῆς ἐταιρείας πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς παρούσης παραγράφου συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν διόλυσιν αὐτῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

8. Ἐπὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνόμων ἐταιρειῶν, εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὁποίων ἀνήκουν μετοχαὶ ἀνωνόμων κτηματικῶν ἐταιρειῶν κατὰ ποσοστὸν ὑπερβαῖνον τὸ 25% τοῦ συνόλου τῶν μετοχῶν τῶν ἐταιρειῶν τούτων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν 1ην Ἰουνίου 1977.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ, ΔΩΡΕΩΝ, ΠΡΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ.

Ἄρθρον 52.

Καταβολὴ φόρου κίττις θανάτου κτήσεων.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/73 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων» ἀντικαθίσταται, ὡς κατωθί:

«1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ κατ' ἄρθρον 81 θεσπισμένος φόρος καταβάλλεται: α) μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἀτόκους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς κατ' ὃν θεσπισαί, β) ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνει τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμὰς εἰς δώδεκα (12) ἴσας ἐντόκους ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐπὶ τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα τόκον, ἐπὶ καθ' ἑκάστην Ταμειωτηρίου, παρὰ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμειωτηρίῳ. Τὰ ἐξαμηνια λαγίζονται ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρις Ἰουνίου καὶ ἀπὸ Ἰουλίου μέχρι Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφριον ὁριζόμενον ἐπιτόκιον ὑπολογίζεται καὶ ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων μετὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐδαφίου δόσεων τῶν ἤδη θεσπισμένων εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον φόρων.

Προκαίμενον περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἡ περιοδικῆς παροχῆς, ὁ Οἶκον. Ἐφορεῖ, αἰτῆσαι τοῦ ὑποχρέου, ὑποβαλλομένη κατὰ τὴν ἐγγείρισιν τῆς δηλώσεως, δύναται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ, ἐφ' ὅσον ἤθελε πεισθῇ ὅτι ὁ φορολογούμενος ἀδυνατεῖ πράγματι νὰ καταβάλῃ τοῦτον εἰς τὰς ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἐξαμηνιαίας δόσεις, νὰ αὐξήσῃ ταύτας μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 16.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν πρώτου καὶ δευτέρου ἐδαφίων τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1977.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται ἐδάφριον πέμπτον, ὡς κατωθί:

«Προκαίμενον περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἡ περιοδικῆς παροχῆς, ὁ Οἶκον. Ἐφορεῖ, αἰτῆσαι τοῦ ὑποχρέου, δύναται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ, νὰ μὴ αὐξήσῃ τὴν παροχὴν ἀσφαλῆως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον οὗτος εὐρίσκεται εἰς πραγματικὴν ἀδυναμίαν νὰ παράσῃ ταύτην.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου ἐπικαρπίας ἡ περιοδικῆς παροχῆς, δι' αὗς δὲν ἔχει παρασχεθῇ ἀσφάλεια μέχρις ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 53.

Ἀρμόδιος Οἶκον. Ἐφορεῖ.

1. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφριον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 προστίθεται περίοδος, ὡς κατωθί:

«Ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐφορεῖ δύναται, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, νὰ ἀναθέσῃ εἰς συντάσσοντα συμβόλαια δωρεᾶς ἡ προικὸς Συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ, ἐκτὸς τῆς ἑδρας αὐτοῦ ἐδρεύοντα, τὴν παραλαβὴν τῶν δηλώσεων φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν καὶ τὴν χορήγησιν ἀντιγράφου τούτων, ὑποχρεούμενον ὅπως τὸ ἐραδύτερον ἐντὸς δεκαήμερου ἀποστείλῃ τὰς δηλώσεις, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορεῖ».

2. Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωθί:

«Ἐὰν ὁ δωρητὴς ἡ προικοδότης κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρμόδιος εἶναι ὁ ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν δωρεῶν καὶ προικῶν Οἰκονομικὸς Ἐφορεῖ τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους ἡ ὁ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενος».

Ἄρθρον 54.

Διατηρητέα: διατάξεις.

1. Ἡ διάταξις τῆς περ. (δ) τῆς παρ. Δ' τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ἀντικαθίσταται, ὡς κατωθί:

«δ. Τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ὡς καὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 408/1968 «περὶ διανομῆς τῆς ἀποζημιώσεως τὴν προβλέπει ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ Συμφωνία τῆς 9ης Ἰουλίου 1964, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ Ν.Δ. 4393/1964».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐναρξέως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 118/1973.

Ἄρθρον 55.

Κύρωσις διαταγῶν Διοικήσεως.

Κυροῦνται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου, αἱ ἑξεδόθη, ἡ ὑπ' ἀριθ. Κ.2939/187 ἀπὸ 2 Μαρτίου 1976 τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Αριθ. Πρωτ. Κ.2939/187 2.3.1976

Προβλεπόμενα παραγράφου 2 ἄρθρου 4 Ν. 231/1975, «περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῆς δηλώσεως περὶ τῆς ἀξίας τῶν κατὰ κληρονομίαν, δωρεῶν ἢ προικῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων», λήγουσα 6 Μαρτίου 1976, παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον.

Ὁ Ἰπουργὸς
Ε. ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Ἄρθρον 56.

Κύρωσις συμβάσεως.

Κυροῦνται, κτωμένη ἰσχὺν νόμου, ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς ἡμετέρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπογραφείσα τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1971 Σύμβασις, δι' ἧς βρῶνται τὰ τῆς ἐκτενέσεως τῶν γραμματίων τῶν Κρατικῶν Λαχείων, τὸ καίμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἀπολούθως:

Σύμβασις

μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐκτόπισιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

"Αρθρον 1ον.

Κατ' εφαρμογήν και εις εκτέλεσιν της υπ' αριθ. κ. 18998/1109/12.12.1968 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών, το Έλληνικόν Δημόσιον αναθέτει εις την Τράπεζαν της Ελλάδος, αποδεχομένην ταύτην, την άνευ αμοιβής εκτύπωσιν υπό του Ίδρυματος Έκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων και Αξιών αυτής, των γραμματίων των Κρατικών Λαχείων, κατὰ τὰ κατωτέρω ειδικώτερον οριζόμενα.

"Αρθρον 2ον.

Εις τὸ Ίδρυμα Έκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων και Αξιών ανατίθεται ἡ εκτύπωσις τῶν κατωθι τριῶν κατηγοριῶν Κρατικῶν Λαχείων:

α. Λαϊκοῦ Λαχείου, κυκλοφορούντος κατ' ἐβδομάδα.

Διάστασις γραμματίου μετὰ τοῦ στελέχους 48.75X131 χιλιοστά.

Διάστασις τετραδίου μετὰ τοῦ στελέχους 195X131 χιλιοστά.

β. Ἐθνικοῦ Λαχείου, κυκλοφορούντος κατ' ἔτος εἰς τρεῖς ἐκδόσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει πέντε κληρώσεις.

Διάστασις γραμματίου 58.5X131 χιλιοστά.

Διάστασις δεκάδης 292.5X262 χιλιοστά.

γ. Ἐθνικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου, κυκλοφορούντος κατ' ἔτος. Διάστασις γραμματίου μετὰ τοῦ στελέχους 73X175 χιλιοστά.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπούμενων γραμματίων τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 70.000.000 ἕως 80.000.000, τετραδίας γραμματίων ἐτησίως, ἡ εκτύπωσις δὲ τῶν γραμματίων τούτων θὰ κατανέμηται ὁμοιόμορφως ἐπὶ τῇ διάρκειᾳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος ἐβδομαδικῶν κληρώσεων τοῦ Λαχείου τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπούμενων γραμματίων ἐκάστης κληρώσεως ἐκάστης ἐκδόσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 150.000 ἕως 160.000 δεκάδας γραμματίων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτυπούμενων γραμματίων τοῦ Ἐθνικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου θὰ ἀνέρχεται εἰς 2.500.000 ἕως 3.000.000.

Αὐξησις τῶν ποσοτήτων τούτων μείζον τοῦ 20% θὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐν γένει δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος.

Τὰ λαχεῖα θὰ ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου εἰς ρόλους, κατὰ τὸ ἐν ἀρθρῷ 6 τῆς παρούσης συμβάσεως οριζόμενα.

Ἡ εκτύπωσις θὰ ἐκτελεῖται διὰ τριῶν χρωμάτων εἰς τὴν ἐμπροσθίαν καὶ ἐνὸς χρώματος εἰς τὴν ὀπισθίαν ὅψιν. Τὸ Λαϊκὸν καὶ τὸ Ἐθνικὸν Κρατικὸν Λαχεῖον θὰ φέρουν στέλεχος, εἰς δὲ τὴν θέσιν διαχωρισμοῦ τοῦ στελέχους καὶ τοῦ σώματος θὰ ὑπάρχουν τυπωμένα διὰ δύο χρωμάτων, εἰδικὰ γραμμὰ ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν ἐμπροσθίαν ὅψιν τοῦ γραμματίου καὶ εἰς τὸ στέλεχος, θὰ ἐκτυποῦνται ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου. Τὸ Λαϊκὸν καὶ Ἐθνικὸν Λαχεῖον θὰ φέρουν διάτρησιν.

Τὰ ἑτερα γνωρίσματα καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν Λαχείων θὰ ἔχουν ὡς τὰ τῶν σήμερον ἐν κυκλοφορίᾳ Λαχείων.

"Αρθρον 3ον.

1. Τροποποιήσις τῶν διαστάσεων καὶ ἐν γένει τῆς μορφῆς τῶν γραμματίων τῶν λαχείων δύναται νὰ γίνῃ τῇ αἰτήσιν τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, μόνον ἐὰν αἱ δυνατότητες τῆς εἰδικῆς μηχανῆς τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς εκτύπωσιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων ἐπιτρέπουν τοῦτο.

2. Ἡ εκτύπωσις πέραν τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τῆς παρούσης ἀναφερομένων κατηγοριῶν Λαχείων ἢ εἰς συχνότερα χρονικὰ διαστήματα εκτύπωσις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ἀναφερομένων κατηγοριῶν Λαχείων δύναται νὰ γίνῃ μετὰ προηγουμένην συμφωνίαν τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

3. Εἰς περίπτωσιν αὐξομειώσεως τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τῆς παρούσης οριζομένων ποσοτήτων γραμματίων, κατὰ κατηγορίαν, μείζονος τοῦ 15%, ἡ Τράπεζα τῆς Ελλάδος θὰ δικαιούται εἰς ἀναθεώρησιν τοῦ κοστολογίου.

"Αρθρον 4ον.

Τοῦ Λαϊκοῦ καὶ Ἐθνικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου θὰ ἀποκόπτονται τὰ γραμματὰ ἀπὸ τῶν στελεχῶν πρὸ τῆς τελικῆς τῶν συσκευασίας. Ἡ συσκευασία τῶν στελεχῶν καὶ τῶν γραμματίων τῶν λαχείων θὰ γίνεται ἀνὰ 1.000 τετραδίας γραμματίων τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου ἢ 1.000 γραμματὰ Ἐθνικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου. Τὰ γραμματὰ θὰ δεματοποιούνται διὰ σταυροειδοῦς ἱκάντους, τὰ δὲ στελέχη διὰ χάρτου Κράφτ. Εἰς τὰ θέματα θὰ ὑπάρχῃ διαχωρισμὸς διὰ ταινίας ἢ ἐλαστικοῦ τῶν γραμματίων τῶν λαχείων ἀνὰ 100, τῶν δὲ στελεχῶν ἀνὰ 200.

Τὸ Ἐθνικὸν Λαχεῖον θὰ συσκευάζεται εἰς δέματα τῶν 1.000 δεκάδων γραμματίων διὰ χάρτου Κράφτ. Ἐκαστον δὲ δέμα θὰ φέρῃ διαχωρισμὸν διὰ ταινίας ἀνὰ 50 δεκάδας γραμματίων.

"Αρθρον 5ον.

1. Ἡ παράδοσις τῶν γραμματίων τῶν Λαχείων, συσκευασμένων ὡς ἐν ἀρθρῷ 4 τῆς παρούσης ὀρίζεται, θὰ λαμβάνῃ χώραν εἰς τὰ Ὑπασφαλιστῆρια τοῦ Ίδρυματος Έκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Αξιών ἐν Χολαργῷ, κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, περιλαμβανοῦσης ἅπαντα τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο στοιχεῖα, ὡς καὶ ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν γραμματίων ὑπὸ ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων.

2. Τὰ εκτυπωθέντα συμφώνως πρὸς ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων καὶ μὴ παραληφθέντα ὑπ' αὐτῆς πρὸς διάθεσιν ἄλλὰ παραμένοντα εἰς τὰ Ὑπασφαλιστῆρια τοῦ Ίδρυματος γραμματὰ, ὡς καὶ τὰ εἰς φύλλα καὶ τεμάχια κακῆκτυπα γραμματὰ, θὰ καταστρέφονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κληρώσεως εἰς τὴν ταῦτα ἀνήκουν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, οριζομένου ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Τράπεζα διαθέτει πρὸς καταστροφὴν τῶν λαχείων τούτων ἀπαραίτητους διὰ τὴν καὶ τὴν κλιδάνους.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ καταστρέφονται καὶ τὰ παραληφθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων καὶ μὴ διατεθέντα γραμματὰ.

"Αρθρον 6ον.

Τὰ λαχεῖα θὰ ἐκτυποῦνται ἐπὶ χάρτου εἰς ρόλους, βάρους 75 γραμμαρίων, κατὰ τ.μ., ἐκ λευκασμένης χημικῆς χαρτομάζης, ἐστειλόμενου διὰ κυλιδρώσεως μετὰ ἐλαφροῦς ὀζωτογραφίσεως, εἰδικῶς κατασκευαζομένου διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει αἱ προδιαγραφαὶ τοῦ χάρτου θὰ προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Ίδρυματος Έκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Αξιών.

Ἡ δαπάνη τοῦ χάρτου θὰ ἐκρύνῃ τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταναλώσεως τοῦ χάρτου ἡ ποσότης αὐτοῦ, ἡ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὴν παραδιδεμένην ποσότητα λαχείων θὰ προσυξομένηται:

α. Κατὰ τὴν ἀχρηστίαν τομῆς μέχρι 5% (ἐξαιρέματα).

β. Κατὰ τὴν ἀχρηστίαν δι' ἀντικαταστάσεις καὶ κακῆκτυπα μηχανῆς μέχρι 10%.

Ἡ ὑπόλοιπη ἀποσυσκευασία τῶν ρόλων τοῦ χάρτου θὰ ὑπολογίζεται μέχρι ποσοστοῦ 5% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ, τοῦ προστηχθέντος κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀχρηστίας. Ἡ συνολικὴ ἐτήσια κατανάλωσις τοῦ χάρτου θὰ ὑπολογίζεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.

"Αρθρον 7ον.

1. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων δέον ὅπως, τὸν Ἰούλιον ἐκάστου ἔτους, δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ Ίδρυμα Έκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων καὶ Αξιών, καθορίσῃ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν μελλόντων νὰ ἐκτυπωθῶν, κατὰ κατηγορίαν Λαχείου, γραμματίων κατὰ τὸ ἐπόμενον ἡμερολογικὸν ἔτος.

2. Ἡ αὕτη Διεύθυνσις δέον ἐπίσης δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ αὐτὸ Ίδρυμα νὰ καθορίσῃ λεπτομερῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν εκτυπωθῆσομένων δι' ἐκάστην κληρώσιν, κατὰ κατηγορίαν Λα-

χαιού, γραμματίων ως και τὰ λοιπὰ ἀπαραιτήτως διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν στοιχεῖα, τοὺλάχιστον τέσσαρες μῆνας πρὸ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς τούτῳ προβλεπομένης ἡμερομηνίας παραδόσεως τῶν εἰς αὐτὴν.

3. Εἰς περίπτωσιν ἐντολῆς ἐκπονήσεως νέας μακέττας Λαχείου τινός, τὸ Ἰδρυμα ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ταύτην ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ λήψεως τῆς σχετικῆς ἐντολῆς τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων.

Ἄρθρον 8ον.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 7 τῆς παρούσης συμβάσεως ἐγγράφου τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, δὲν προβαίνει ἄφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀναγκαιοῦτος χάρτου, ἄφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κοστολόγησιν τῆς ὅλης ἐργασίας.

2. Ἡ δαπάνη ἐκτύπωσης τῶν Λαχείων ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου 1971 εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο κοστολογίου, προσηρητημένου τῇ παρούσῃ.

3. Τὸ κοστολόγιον ἀναμορφοῦται, ἐφ' ὅσον ἐπέλθῃ οἰσθηπὸς μεταβολὴ τῶν συνιστῶντων τοῦτο στοιχείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀμελλητὴ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων, νέον κοστολόγιον πλήρως ἡτιολογημένον.

4. Τὸ κοστολόγιον, δὲν περιλαμβάνει:

— Τὰς πραγματικὰς δαπάνας ὑλικῶν, ἥτοι μελάνων, ἐκτυπωτικῶν πλῆκων, φωτογραφικῶν ὑλικῶν, ὑλικῶν συσκευασίας κλπ., μὴ περιλαμβανομένης τῆς ἀξίας τοῦ χάρτου.

— Τὰς δαπάνας μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἐκτυπωτικῶν στοιχείων, τὴν ἐκτύπωσιν, τὸν ἔλεγχον ἀριθμήσεως, τὴν συσκευασίαν κλπ., πλὴν τῶν δαπανῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ ἐν γένει ἀπελαθῶν τοῦ κατ' ἄρθρον 11 τῆς παρούσης, διατιθεμένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων προσωπικοῦ, αἵτινες βαρύνουν τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων καὶ δὲν καταβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς.

— Τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἀποστέσεων καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν ἀποστέσεων τῶν πραγματοποιηθείσων δαπανῶν διαρρυθμίσεως τοῦ εἰδικοῦ χώρου ἐκτύπωσης τῶν Κρατικῶν Λαχείων.

— Ποσοστὸν τῶν γενικῶν ἐξόδων τῆς ἐν γένει λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτύπωσης Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξίων, ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς δαπάνης τῆς υπηρεσίας Ἀσφαλείας αὐτοῦ.

— Πᾶσαν ἄλλην δαπάνην εἰς τὴν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἤθελε προβῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διὰ τῆς παρούσης ἀναλαμβανομένου ἔργου ἢ ἐξ αἰτίας αὐτῆς.

5. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ἐλέγχει τὸ ἀποστέλλομενον εἰς αὐτὴν κοστολόγιον, ὡς καὶ οἰσθηπὸς ἀναφερόμενον εἰς δαπάνην ἐγγράφον.

Ἄρθρον 9ον.

Πᾶσα ἐν γένει δαπάνη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συνδεομένη πρὸς τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Κρατικῶν Λαχείων, ἔστω καὶ μὴ ρητῶς ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ἀναφερομένη, βαρύνει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων, καταβάλλεται δὲ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς κατωθί:

1. Ἡ δαπάνη προμηθείας τοῦ χάρτου τῶν Λαχείων, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν πραγματικῶν τιμῶν τῆς κατόπιν μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ προμηθείας αὐτοῦ, προσηρημένη διὰ τῶν πάσης φύσεως σχετικῶν ἐξόδων ὡς καὶ τῶν ἀσφαλιστρῶν ἀποζημιώσεως ἐν τῷ Ἰδρύματι, δὲν καταβάλλεται ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτύπωσης Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξίων.

2. Ἡ δαπάνη ἐκτύπωσης τῶν Λαχείων, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἁρθρῷ 8 κοστολογίου δὲν καταβάλλεται, κατὰ κατηγορίαν Λαχείου, ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων:

- α. γραμματίων βέλτα (10) κληρώσεων τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου,
- β. γραμματίων μιᾶς ἐκδόσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Λαχείου, καὶ
- γ. τῶν γραμματίων τοῦ Εἰδικοῦ Κρατικοῦ Λαχείου.

3. Οἰσθηπὸς ἄλλη δαπάνη μὴ περιληφθεῖσα ἐν τῷ κοστολογίῳ δὲν καταβάλλεται ἅμα τῇ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιήσει τῆς.

4. Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι δὲ ἀγνοῦνται εἰς χρέωσιν τοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Τμήμα Σχέσεων μετὰ Δημοσίου) λογαριασμοῦ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, κατόπιν ἐγγράφου ἀναγγελίας πρὸς αὐτὴν καὶ μετὰ προηγουμένην ἐντολὴν τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν, διδομένην ἐντὸς μηνὸς τὸ ὁραδύτερον ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν, δι' οἰσθηπὸς αἰτίαν, δὲν καθίσταται δυνατὴ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπεζῆς, ἡ συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω χρέωσις τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου λογαριασμοῦ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων, ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεγκλήτως ἀπὸ τοῦδε, διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὅπως οἰκοῦν καὶ ἀνεῖ ἑτέρου φέρῃ τὰ ποσὰ τῶν σχετικῶν δαπανῶν εἰς χρέωσιν τοῦ παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι αὐτῆς (Τμήμα Σχέσεων μετὰ τοῦ Δημοσίου) τηρουμένου λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν», ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐγγράφῳ ἀναγγελίᾳ πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

6. Ἐπὶ τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει καταβολῶν τῆς Διευθύνσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμίαν κράτησις ἢ εἰσφορά ἢ οὐδεὶς φόρος, χαρτόσημον ἢ τέλος ἐπιβάλλονται ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ὁργανισμῶν πάσης φύσεως καὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 10ον.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀπωλείας, καταστροφῆς ἢ χειροτερεύσεως τοῦ ἔργου ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται εἰς ὑπαιτιότητα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποιουμένων προσώπων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, βαρύνει τὴν Διεύθυνσιν Κρατικῶν Λαχείων.

Ἄρθρον 11ον.

1. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦται ὅπως διαθέτῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως προσωπικὸν ἐξ 23 ὑπαλλήλων, κατὰλληλον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰδρύματος Ἐκτύπωσης Τραπεζογραμματίων καὶ Ἀξίων, πρὸς ἐκτέλεσιν παρ' αὐτῷ ἐργασιῶν τῶν Κρατικῶν Λαχείων, τὸ ὅποιον προσωπικὸν δὲ τελῇ εἰς ἄμεσον ὑπαλληλικὴν ἐξάρτησιν ἐξ αὐτῆς. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ ἢ ἄλλης ἐπὶ τῆς ἐργασίας του ἀμοιβῆς, ἀποζημιώσεως πάσης φύσεως, ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς κλπ.

2. Οἱ ὡς ἂν ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων ὑποχρεοῦνται ὅπως, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα ἀπασχολοῦνται παρὰ τῷ Ἰδρύματι, ἀκολουθοῦν τὰς ὥρας ἐργασίας αὐτοῦ καὶ ἐκτελοῦν τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων ὁργάνων τοῦ Ἰδρύματος.

3. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδεσμεύῃ ἐκαστὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον αἱ εἰς προσωπικὸν ἀνάγκαι τῆς περὶ τῆς ἡ παρούσα σύμβασις ἐργασίας, ἐπιτρέπουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 12ον.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1971 καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1980, μὴ χρεὶ τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκτύπωσης τῶν Κρατικῶν Λαχείων. Ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων παραιτεῖται ἀπὸ τοῦδε τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτύπωσης οἰσθηπὸς κατηγορίας Κρατικοῦ Λαχείου ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας ἢ ἀναθέσεως αὐτῆς εἰς οἰσθηπὸς τρίτον, πλὴν ἐὰν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, κρίνουσα κατ' ἄρθρον 3 παραγρ. 2 τῆς παρούσης, διηλώσῃ ἐγγράφως

πρός αυτήν ότι αι δυνατότητες του Ίδρύματος δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτύπωσιν ἐτέρων, πέραν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 κατηγοριῶν λαχείων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διεύθυνσις Κρατικῶν Λαχείων θὰ δύναται νὰ προβῇ ἡ ἰδία εἰς τὴν ἐκτύπωσιν ἢ νὰ ἀναθέσῃ ταύτην εἰς οἰονδήποτε τρίτον, ἀλλὰ μόνον ἐκείνων τῶν κατηγοριῶν, δι' αἷς ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ δηλωτέαι ἀδυναμίαν ἐκτυπώσεως τῶν.

Ἡ παρούσα σύμβασις συνετάγη εἰς δύο πρωτότυπα, ἐξ ὧν ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔλαβεν ἑνὰ ἐν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1971

ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΑΔΥΜΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΩΝ

ΚΟΣΤΟΛΟΓΙΟΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΕΤΟΥΣ 1971

1. ΕΤΗΣΙΑΙ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΕΙΔΟΣ (ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ)

— Λαϊκῶν Λαχείων	79.040.000	44δες
(Κατὰ μέσον ὅρον 19 Σειραὶ ἀνὰ ἑβδομάδα)		
— Ἐθνικῶν Λαχείων	2.250.000	104δες
— Εἰδικῶν Κρατικῶν Λαχείων	2.500.000	Γραμμάτια
2. ΦΥΛΛΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ ΕΤΗΣΙΩΣ (Διάστασις φύλλου 60 x 54 ἐκ.)		
— Λαϊκῶν Λαχείων	6.586.500	φύλλα
— Ἐθνικῶν Λαχείων	562.500	»
— Εἰδικῶν Κρατικῶν Λαχείων	104.000	»
	7.253.000	φύλλα

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

3. ΕΤΗΣΙΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ χαρτοῦ καὶ ἡ ἐργασία ἐκπονήσεως νέων μακετῶν.

	Δραχμαὶ	Δραχμαὶ
1. Ὑλικά		
α) Μελάναι	Ἀνάλυσις 1	180.000
β) Αἰσιὰ Ὑλικά	Ἀνάλυσις 2	350.000
2. Ἀμοιβοὶ Μισθοί		
α) Προπαρ/κῶν ἐργασιῶν	Ἀνάλυσις 3	350.000
β) Ἐκτυπώσεως	Ἀνάλυσις 4	2.955.000
3. Ἐπιβαρύνσεις Ἐγκαταστάσεως		
α) Ἀποσβέσεις Παρ/κ. μηχανῶν	Ἀνάλυσις 5	608.000
β) Συντήρησις - Ἀνταλλακτικὰ Παρ/κ. Μηχανῶν	Ἀνάλυσις 5	120.000
γ) Ἀποσβέσεις Οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν διαρρυθμίσεως Νότου Κρατικῶν Λαχείων	Ἀνάλυσις 6	90.900
Σύνολον Ἀρέστον Δαπανῶν		4.653.900
4. Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας 5 % ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω		232.700
		4.886.600
5. Γενικὰ Ἐξόδα 40 % Ἀνάλυσις 7		1.954.400
Γενικὸν Σύνολον Ἐτησίων Δαπανῶν		6.841.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

4. ΤΙΜΑΙ ΑΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ

6.841.000	
1. Κόστος ἀνὰ φύλλον ἐκτυπώσεως	0,943
7.253.000	
2. Κόστος γραμματίου κατὰ κατηγορίαν :	
0,943	
— Λαϊκῶν Λαχείων	12 = 0,0785 Δρχ. ἀνὰ 44δα
0,943	
— Ἐθνικῶν Λαχείων	4 = 0,235 Δρχ. ἀνὰ 104δα
0,943	
— Εἰδικῶν Κρατικῶν Λαχείων	24 = 0,039 Δρχ. ἀνὰ γραμμάτιον.

Αἱ δαπάναι μισθοδοσίας καὶ αἱ ἐν γένει ἀπολαβαὶ τοῦ διατιθεμένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Κρατικῶν Λαχείων προσωπικοῦ θὰ καταβάλλωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τοῦτο ὑπ' αὐτῆς καὶ θὰ ἐκπίπτουνται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων ἐκ τῆς δαπάνης ἐκτυπώσεως τῶν Λαχείων, ἥτις θὰ καταβάλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἑνω τιμὰς μονάδος.

3. Κόστος Μακετῶν

Διὰ τὴν ἐκπόνησιν νέων μακετῶν ἐφ' ἑπαξὶ δαπάνη 120.000 δρχ. ἀνὰ ἑκάστην εἶδος (Ἀνάλυσις 8).

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 1

ΜΕΛΑΝΑΙ

Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν χαρτοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς 7.500.000 φύλλα (ὕπολογίζονται τὰ κακέκτυπα καὶ αἱ ἀντικαταστάσεις) διὰ τριῶν (3) χρωμάτων εἰς τὴν προσθίαν καὶ ἐνὸς εἰς τὴν ὀπισθίαν, πλέον ἀρίθμησης καὶ ἐκτύπωσης γραμμῶν ἀσφαλείας, ἀπαιτοῦνται 200 GR/1000 φύλλα ἥτοι 7.500.000. φύλλα x 200 GR/1000 φύλλα = 1.500KG
Κόστος μελάνης 1.500 KG x 120 δρχ./KG = 180.000 δρχ.

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 2

ΛΟΙΠΑ ΥΛΙΚΑ

Ἐκτυπωτικὰ πλάκες	160.000
Φωτογραφικὰ ὕλικά	30.000
Ὑλικά συσκευασίας Λαχείων	60.000
Διάφορα ἀναλώσιμα μικροβληκὰ (φωτομεταφορέου, μηχανῶν, Χημικά, λιπαντικὰ κλπ.)	100.000
	350.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 3

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀπαιτούμενων ἐκτυπωτικῶν πλάκων ἀπαιτεῖται ἡ πλήρης σχεδὸν ἀπασχόλησις δύο Σχεδιαστῶν καὶ μερικῶς, ἐνὸς φωτογράφου καὶ ἐνὸς φωτομεταφορέως.

Ἡ ἐτησίαν Δαπάνη διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτελεῖται εἰς δρχ. 350.000

Ὁ Τεχνικὸς Διευθυντὴς
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 4

ΕΤΗΣΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

	Άτομα	Ετήσια Δαπάνη
1. Διχειριστάι	2	310.000
2. Τεχνικός Προϊστάμενος	1	180.000
3. Εκπαιδευτές	3 Τεχνίται	300.000
4. Τομή	3 Κόπται	310.000
5. Έλεγχος-Μηχανή Καταμε- τρήσεως	1	65.000
6. Έλεγχος Αριθμήσεως	20 Διολογείς	1.250.000
7. Συσκευασία-Τομή σπεί- ρους-Καταμετρήσεις	6 »	400.000
8. Διακινήσεις	2 Έργατάι	140.000
Σύνολον		2.955.000

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 5

Α' Μηχανικός Έξοπλισμός Έκτυπώσεως των Κρατικών Λαχείων.

1. Μηχανή MULTI-FORMA GOEBEL.	5.150.000
2. Μηχανή Καταμετρήσεως φύλλων	190.000
3. Κοπτική Μηχανή 2	490.000
4. Μηχανή Συσκευασίας Δεμάτων	80.000
5. Μηχανή Καταμετρήσεως Λαχείων	100.000
6. Διάφοροι μικράι μηχαναί	70.000
	6.080.000

Δ' Απόσβεσιν εις 10 έτη άπόκως
έτησία επίβαρυνσις $6.080.000 \times 10\% = 608.000$. —
Β' Δαπάνη Ανταλλακτικών και Συντηρήσεως 2% επί του
κόστους κτήσεως των μηχανών.
 $6.080.000 \times 2\% = 120.000$. Δρχ.

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 6

Οικοδομικαί Έργασιαί Διαρρυθμίσεως χώρου Έκτυπώσεως Κρατικών Λαχείων.

Διά την έκτύπωσιν και τον έλεγχον των Κρατικών Λα-
χείων έγένετο κατάλληλος διαμόρφωσις χώρου του κτιρίου
του Ίδρύματος. Διά του τρόπου αυτού έγένετο έρθολογι-
κετέρα διάταξις μηχανημάτων και θέσεων εργασίας, επ'
ώφελειν της ποιότητος των Κρατικών Λαχείων και του
κόστους. (Μείωσις διακινήσεως — Καλύτεραι συνθήκαι έργα-
σίας κ.λ.π.).

- α) Δαπάναι διά τας οικοδομικάς έργασιας
διαρρυθμίσεως του χώρου άνέρχονται εις δρχ. 780.000. —
β) Δαπάναι διά την κατασκευήν ειδικού έξο-
πλισμού (τράπεζαι εργασίας κλπ.) δρχ. 120.000. —

900.000. —

Ή έτησία επίβαρυνσις εκ της άποσβέσεως της ως άνω
δαπάνης άπόκως επί 10 έτη υπολογίζεται ως κάτωθι :
 $900.000 \times 10\% = 90.000$. —

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 7

Τά Γενικά Έξοδα περιλαμβάνουν :

- Έμμέσους μισθούς
— Λοιπάς δαπάνας
— Ηλεκτρικόν ρεύμα - Καθαριότητα - Θέρμανσιν - Ασφα-
λισιν χάρτου
— Απόσβεσιν κτιρίου
— Λοιπάς Έπιβαρύνσεις Προσωπικού.

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΑΝΑΛΥΣΙΣ 8

ΚΟΣΤΟΣ ΜΑΚΕΤΤΑΣ
(Δι' έκαστον είδος)

1. Αρχική σύνθεσις	Δρχ.	30.000—
2. Εκτέλεσις Γραμμοκοσμητική, σύνθεσις, σχε- διαστική έργασια κ.λπ.	»	65.000—
Φωτογραφήσεις-Πολυπλασιαστική μηχανή	»	25.000—
	»	120.000—
		=====

Ήτοι και διά τά τρία είδη λαχείων
άπαιτούνται Δρχ. $120.000 \times 3 = 360.000$. —

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΟΣΤΟΥΣ

Είδη Λαχείων	Κόστος 1970	Κόστος 1971	Διαφορά %
Λαϊκών	0,084 + 0,0076 = 0,0916	0,0785	— 14,3 %
Έθνικόν	0,25	0,235	— 6 —
Ειδικόν			
Κρατικόν	0,047 + 0,0076 = 0,0546	0,039	— 28,6
Ή μείωσις της τιμής του Λαϊκού Λαχείου και του Ειδικού Κρατικού είναι μεγαλύτερα λόγω της καταργήσεως της κυ- ματοειδοϋς τομής.			

Ό Τεχνικός Διευθυντής
ΦΡ. ΚΩΤΣΙΑΝΑΣ

Μάρτιος 1971

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

"Άρθρον 57.

Τέλη επί προσεβασμάτων.

Εις τό άρθρον 15 του Προεδρικού Διατάγματος της 28
Ιουλίου 1931 «περί Κώδικος των νόμων περί τελών χαρτο-
σήμου», ως τούτο ισχύει, προστίθεται παράγραφος υπό αριθ.
23 έχουσα ως εξής :

«23. Εις τέλος χαρτοσήμου εν επί τοις εκατόν (1%)
υπόκειται τό εις δραχμάς αντίστοιχον των διενεργουμένων υπό
των μετολχευουσών Τραπεζών προσεβασμάτων πρός προμηθευ-
τάς οίκους του έξωτερικού, δι' εισαγωγήν αγαθών, ανεξαρτή-
τως του τρόπου διακωνισμού της αξίας τούτων.

Εις τό κατά την παρούσαν παράγραφον τέλος χαρτοσήμου
δέν υπόκεινται τά προσεβασματα δι' εισαγωγάς αγαθών εκ
της άλλουδαπής υπό προσωπών άπαλλασσομένων των τελών
χαρτοσήμου».

Άρθρον 58.

Απαλλοτριών εν τελών χαρτοσήμου.

1. Είς τὸ ἐδάφιον Α' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 153 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις γ', ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

(γ) δημοσιογραφικοῦ χάρτου πρὸς δικαιοῦχους ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τούτου, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας περὶ Τύπου καὶ λοιπὰς διατάξεις».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1976.

2. Ἡ περίπτωση δ' τοῦ ἐδαφίου Γ' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 153 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

(δ) Ἐπὶ συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων διάθεσιν ἐν γένει ἀγαθῶν εἰς τὰ μέλη αὐτῶν, ὑπὸ ἐπιτηδευματικῶν-βιανομῆν ἀγαθῶν ἀγορασθέντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ λογαριασμὸν πλειόνων ἐπιτηδευματικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 4/1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων», ὡς καὶ ὑπὸ ἀνωνύμου ἐταιρείας μὲ ὀνομαστικὰς μετοχὰς ἢ ἐταιρείας Περιορισμένης Εὐθύνης μὲ μετόχους ἢ μέλη, κατὰ περιπτώσιν, πούλαστον εἰκοσιν ἐπιτηδευματικὰς παντοπώλας, τυπικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἀσχοῦντα ἰδίαν ἑκάστην ἐπιχείρησιν, διάθεσιν εἰς τοὺς μετόχους ἢ μέλη αὐτῶν εἰδὼν διατροφῆς, πληρωπῶν, καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τούτων πρὸς συνεταιριστικὴν ὁργάνωσιν κλπ.».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 153 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ βιομηχανοποιήσεως πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὑλῶν ἢ ἡμικατεργασμένων προϊόντων, ἀποστελλομένων ὑπὸ οἴκων ἐξωτερικοῦ καὶ εἰσαγομένων ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς προσωρινῆς ἀτελείας ἄνευ διακλονισμοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα, τὰ διὰ τὴν ἀμοιβὴν βιομηχανοποιήσεως καὶ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ἐκ τούτων παραγομένων ἀγαθῶν ἐκτιθέμενα τιμολόγια, ἀποδείξεις ἢ ἑτερα ἔγγραφα εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται».

4. Πωλήσεις ἐφοδίων καὶ τροφίμων τελούντων ὑπὸ καθοριστῶς διαμετακομίσσεως (TRANSIT), ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα, πρὸς πλοία καὶ ἀεροσκάφη ἐκτελοῦντα πλόας ἢ πτήσεις ἐξωτερικοῦ ἢ μικτοῦς, ὧν ἡ ἐκμεταλλευομένη ταῦτα ἐπιχείρησις ἔχει τὴν ἔδραν τῆς εἰς τὴν ἡμεδαπὴν, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πωλήσεων πραγματοποιήσεων ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1971.

5. Εἰς τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1079/1971 «περὶ καταργήσεως ἀπαλλοτριῶν ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου» ὡς ἰσχύει, προστίθεται περίπτωσις 47, ἔχουσα οὕτω:

«47. Ν. 3464/1955, ἄρθρον 13, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀσφαλίσεως ἀνεργίας διατάξεων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μηνός.

6. Συμβάσεις ἐκχωρήσεως, ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἐταιρειῶν ἢ ὁργανισμῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς οἴκους, τοῦ δικαιοῦχου χρήσεως (IRU) συστημάτων τηλεπικοινωνιῶν δι' ὑποβρυχίων καλωδίων, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἐτέρων ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἡ ὡς ἄνω διατάξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ συναφειῶν ὁμοίων συμβάσεων.

7. Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώ-

δικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Αἱ ἀποδείξεις συνδρομῶν περιοδικῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐν γένει ἐντύπων, τῶν ὁποίων ἡ ἐτήσια συνδρομὴ δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας (300) δραχμάς».

8. Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ε. Αἱ ταχυδρομικαὶ διασφράξεις, τὰ Π.Ε.Α.Ε. ὡς καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν γένει τελωνειακὴν διαδικασίαν τῶν διὰ τῆς ταχυδρομικῆς ὁδοῦ εἰσαγομένων καὶ παραδιδωμένων ἀτελῶς εἰδὼν βοηθείας ἢ ὑποβαλλομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς εἰδικόν, κατ' ἀποκοπὴν, διαμόν».

9. Τὰ καταστατικά τῶν παντὸς βαθμοῦ γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὁργανώσεων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων παραπομένων συμβάσεων, πᾶσα πρᾶξις σχετικὴ πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, αἱ τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν τούτων, αἱ πάσης φύσεως εἰσφορὰὶ τῶν μελῶν αὐτῶν, τὰ προκύπτοντα κέρδη, ἡ διανομὴ τῶν κερδῶν, ὡς καὶ ἡ μεταγραφή τούτων εἰς ἀποθεματικὰ ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Άρθρον 59.

Παραβάσεις — Ποινὴ — Διαδικασία τιμωρίας.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931 «περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς νῦν ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ προσάγων οἰκοῦν τὸ ἔγγραφον ἐνώπιον οἰουδὴποτε Οἴκον. Ἐφόρου πρὸς στήκναι ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν τοῦ προσήκοντος ἐπὶ τοῦ ἔγγραφου τέλους χαρτοσήμου, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) τοῦ τέλους τούτου δι' ἑκάστην μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς, μὴ θυνάμενου νὰ ὑπερβῇ τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) τούτου».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους ἐπὶ τῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15γ, 15δ, 15ε καὶ 16 τοῦ παρόντος, ὑποβαλλομένων εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον ἐγγράφων ἢ καταβολῆς ποσοῦ μικροτέρου τοῦ πράγματι ὀφειλομένου, τὸ μὴ καταβληθὲν ἐν ὅλῳ δι' ἑκάστην μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς, μὴ θυνάμενου νὰ ὑπερβῇ τὸ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%) τούτου».

3. Αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ ὡς ἄνω Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδύη ἡ πρᾶξις τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς περὶ καταλογισμοῦ κυρίου τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου, δύναται νὰ προσέβῃ τὴν ἐξωδίκιον λύσιν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκδούτης τὴν πρᾶξιν φορολογικῆς ἀρχῆς.

Ἡ πρόστασις ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐκδούσαν τὴν πρᾶξιν φορολογικὴν ἀρχήν, εἴτε διὰ τοῦ δικηγράφου τῆς προσφυγῆς, εἴτε δι' ἰδιαιτέρως αἰτήσεως ἐντὸς τῆς διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς προσφυγῆς προβλεπομένης προθεσμίας.

Ἐποδιδραστής προτάσεως ἐξωδίκιου λύσεως τῆς διαφορᾶς ἢ φορολογικῆς ἀρχῆς καλεῖται ἐπὶ ἀποδείξει τὸν καθ' οὗ ἡ πρᾶξις, ἵνα προσέλθῃ εἰς τακτὴν ἡμερησίαν πρὸς συζήτησιν ταύτης.

Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ ἐξωδίκιου λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς πρᾶξεως, δεόν νὰ προσάγῃται εἰδικὴ ἔγγραφος πληρεξουσίου.

Η φορολογική αρχή λαμβάνουσα υπ' όψιν τα στοιχεία του φυσικού προσώπου, τα υπό του καθ' ού η πράξις προσηλωμένη στοιχεία, τα προφορικά ή έγγραφως υπ' αυτού αναγνωσθέντα, ως και πᾶν ἕτερον στοιχείον, δύναται, ἐφ' ὅσον κρίναι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δόσμιον τὸ αἴτημα, ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ἢ τὴν τροποποίησιν ταύτης διὰ διαγραφῆς ἢ περιορισμοῦ τοῦ ἐπιβληθέντος τέλους καὶ ἐπὶ ἐνίων ἐγγράφων, πράξεων, σχέσεων ἢ συναλλαγῶν ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐπιβληθέντος ποσοστού προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ. Ἐξαιρέται τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν τὸ τρίτον ἐδάφειον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ πρόστιμον δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς ποτὶν κατώτερον τοῦ καταλογιζομένου κυρίου τέλους.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ ἀπόψεις τοῦ καθ' οὔ η' πράξις καὶ τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς συμπίπτουν, συντάσσεται περὶ τούτου ἡτις-λογημένη πράξις, υπογραφεμένη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ἡ διαφορά θεωρεῖται ἐπιλυθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ περιπτώσιν, ἀναλόγως τοῦ ἐκ τῆς συμπτώσεως τῶν ἀπόψεων τῶν μερῶν ἐπιβληθέντος αποτελέσματος, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγή θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη ἢ ἰσχύει μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπετεύχθη διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς διαφοράς.

Ἐὰν δὲ ἐκφανθῇ ὁ καθ' οὔ η' πράξις διὰ τὴν συζήτησιν τῆς πράξεως αὐτοῦ ἢ ἐὰν δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἐξώδικος λύσις τῆς διαφοράς, ἀκολουθεῖ ἡ διαδικασία τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀσκηθεῖσας προσφυγῆς. Ἡ ματαίωσις τῆς ἐξώδικου λύσεως τῆς διαφοράς θεωρεῖται ὡς τῆς φορολογικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸ αἴτημα δικαγρόφου.

Ἄρθρον 60.

Κύρωσις διαταγῶν τῆς Διοικήσεως.

Κυροῦνται κατωμακί: ἰσχὺν νόμου ἀρ' ἧς ἐξεδόθησαν, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐταῖς, αἱ ὑπ' ἀριθ. Δ. 17029/375/8 Ὀκτωβρίου 1975, Κ. 1630/109/5 Φεβρουαρίου 1976, Κ. 2260/160/Πολ. 79/2 Μαρτίου 1976 καὶ Κ. 9105/649/28 Ἰουλίου 1976 διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσιν οὕτω:

Ἄριθ. Πρωτ. Δ. 17029/375/8.10.1975

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

ΘΕΜΑ: Περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς δασμολογικῆς διευκολύνσεως εἰδῶν εἰσαγομένων ἐὰς: τῆς Συμφωνίας UNESCO.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 παραγρ. 1 τῆς Συμφωνίας UNESCO, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 2930/54, καθ' ἧς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη υποχρεοῦνται νὰ μὴ ἐφαρμόζουν τελωνειακοὺς δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους ἐπιβαλλομένους κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταύτης ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς παρρητήμασι τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας ἀναφερομένων εἰδῶν.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 παραγρ. 2 ἐδαφ. α' τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας, καθ' ἧς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη δὲν ἐμποδίζονται νὰ εἰσπράττουν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς Συμφωνίας λοιποὺς —πλὴν δασμῶν— ἐσωτερικοὺς φόρους ἢ ἐτέρας ἐσωτερικὰς φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴν ὑπερβαίνουν οὗτοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐγχωρίων προϊόντων ἐπιβαλλομένων.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Δ. 6710/281/4.10.1972 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς δασμολογικῆς διευκολύνσεως εἰδῶν εἰσαγομένων ἐὰς: τῆς Συμφωνίας τῆς UNESCO».

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 55/1972 ΕΔΥΟ. δι' ἧς ἐξουσιοδοτήθησαν αἱ Διευθύνσεις Τελωνείων διὰ τὴν χορήγησιν ἀτελείας κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὡς εἴρηται Συμφωνίας τῆς UNESCO.

Ἀποφασίζομεν

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 1 τῆς Συμφωνίας, περὶ εἰσαγωγῆς εἰδῶν ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ ἢ μορ-

ρωτικοῦ χαρακτήρος, τῆς υπογραφείσης ἐν Λεῖκ—Σαξές τὴν 22αν Νοεμβρίου 1950 καὶ κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 2930/54 (Συμφωνία τῆς UNESCO), παρεχόμενη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ, διὰ τὰ ἐν τοῖς παρρητήμασι Α καὶ Β τῆς Συμφωνίας ταύτης ἀναφερόμενα εἶδη, καλύπτει ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ταύτης ἐπιβαλλομένους δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους, τέλη ἢ δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων, περιλαμβανομένων τῶν ἀναλογικῶν τελῶν Χαρτοσήμου ἀρθροῦ 156 Κώδικος Χαρτοσήμου, ὡς καὶ τῶν παγίων τοιούτων ἐπὶ τῶν ἐγγράφων διαδικασίας εἰσαγωγῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅτι καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον εἰς τὰς ἐν τῷ παρρητήματι Α' τῆς ρηθείσης Συμφωνίας ἀναφερόμενα ἐντυπα, ἐκτὸς τῶν Κυπριακῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ταῦτα θὰ εἶναι τετυπωμένα εἰς ξένην γλῶσσαν.

2. Διὰ τὰ ἐν τῷ παρρητήματι Α' τῆς ρηθείσης Συμφωνίας ἀναφερόμενα ἐντυπα, τὰ τετυπωμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, πλὴν τῶν Κυπριακῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ὡς καὶ δι' ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς παρρητήμασι Β, Γ καὶ Δ τῆς αὐτῆς Συμφωνίας ἀναφερόμενα εἶδη, ἡ παρεχόμενη φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ καλύπτει μόνον τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν καὶ δὲν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, εἰσπραττομένων φόρων, τελῶν ἢ ἐτέρων ἐπιβαρύνσεων.

3. Τυχρὸν καταβληθεῖσαι οἰαδήποτε φορολογικὰ ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ εἰσαγομένων ἐντύπων, περὶ ὧν ἡ παραγρ. 1 τῆς παρούσης, ἀπὸ 28.6.75, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ σχετικῆς αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων. Τῆς ἐπιστροφῆς ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ πάγια τέλη χαρτοσήμου.

4. Ἡ παρούσα, ἡ ἰσχύς τῆς ὁποίας ἀρχεῖται ἀπὸ 28.6.75, κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

5. Ἡ ὑπ' ἀριθ. Δ. 6710/281/4.10.1972 ἡμετέρα ἀπόφασις καταργεῖται.

Ὁ Ὑπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 1630/109/5.2.1976

ΣΧΕΤ: Ὑπ. Κοιν. Ὑπερ. Γ. 6/33/3/9.1.76

Κατόπιν ὕπερθεν σχετικοῦ, ἀνακοινούμεν ὅτι, ἐπὶ τῶν ἀπὸ πρώτης Φεβρουαρίου 1976 καὶ ἐφεξῆς πωλουμένων ὑπὸ φαρμακοποιῶν φαρμάκων πρὸς Δημόσιον ἢ Ἀσφαλιστικούς Ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου, διὰ παροχὴν φαρμακευτικῆς περιθάλψεως πρὸς ἡσφαλισμένους αὐτῶν, δὲν θὰ καταβάλλωνται τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προβλεπόμενα τέλη χαρτοσήμου.

Ἡ παρούσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Κ. 2260/160/Πολ. 79/2.3.1976

ΘΕΜΑ: Παράτασις προθεσμίας καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν κερδῶν προσωπικῶν ἐταιρειῶν κλπ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

α) Ὑποβληθὲν ἡμῖν αἴτημα ὑπὸ Ἑπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῆς Χώρας περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας καταβολῆς τοῦ τέλους χαρτοσήμου τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ Ν. 12/1975 ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν καὶ περιορισμένης εὐθύνης ἐταιρειῶν ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ κοινοπραξιῶν.

β) Ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13/1975 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους, αἱ προθεσμίαι καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω τέλους ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων ὁρίσθησαν ὡς κάτωθι:

αα) Διὰ τὰς τηρούσας εἰδικὰ Α' κατηγορίας ἢ μὴ τηρούσας εἰδικὰ ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ῆμέρου τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς τῶν περιόδου.

ββ) Διὰ τὰς τηρούσας εἰδικὰ Β' κατηγορίας ἐντὸς τοῦ πρώτου 15ῆμέρου τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς περαιώσεως τῶν πράξεων Ἰσολογισμοῦ.

γ) "Ότι διὰ πολλὰς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν τηρουσῶν ἐιδικὰ Α' κατηγορίας, ὁ προσδιορισμὸς τῶν καθαρῶν κερδῶν ἐνεργεῖται διὰ διαφόρους λόγους μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁρισθείσης προθεσμίας μὲ συνέπειαν αὐταὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ καταβάλλουν τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐντὸς τῶν ὡς ἂν προθεσμιῶν καὶ νὰ ἐπιβαρύνωνται διὰ προστίμου, λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἐγκρίνομεν τὰ κάτωθι:

1. Τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν 1975 καὶ ἐπομένων τῶν ὁμορρυθμῶν, ἐτερορρυθμῶν καὶ περιωρισμένης εὐδύνσης ἐταιρειῶν ὡς καὶ τῶν κερδοσκοπικῶν συνεταιρισμῶν καὶ Κοινοπραξιῶν θὰ καταβάλλεται ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας τῶν τηρουμένων ἐιδελίων ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειριστικῆς τῶν περιόδου.

2. Τυχὸν ἐπιβληθὲν πρόστιμον διὰ τὰ κέρδη τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1975 λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς τοῦ ὡς ἂν τέλους διαγράφεται τὸ δὲ καταβληθὲν ἐπιστρέφεται ἢ συμψηφίζεται πρὸς τυχὸν διαφορὰν, ἥτις ἤθελε προκύψει μετ' ἐλῆγχον.

3. Ἡ παρῶσα ρύθμισις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀρ.θ. Πρωτ. Κ. 9105/649/28.7.1976

Αἱ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 ὡς ἰσχύει προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ παρέχονται καὶ πρὸς τοὺς δικαιουμένους στεγαστικῶν δανείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν. 289/1976 ἐφ' ὅσον ἐν τῷ προσώπῳ τῶν συντρέχον αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 3783/1957 πλὴν τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ὅστις διὰ τὰ πρόσωπα τῆς κατηγορίας ταύτης μειοῦται εἰς πέντε (5) ἔτη καὶ ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου βιβλικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιμελητῶν βοηθῶν καὶ Παρασκευαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θράκης καὶ τὸ ἀγοραζόμενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ν. 289/1976 προτεθείσῃ περιόχῃ Ε'.

Ἡ παρῶσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

"Αρθρον 61.

Ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 4486/1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α) 2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ πωλήσεως προϊόντων, πρὸς δικαιουμένους, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην περιλαμβάνονται καὶ αἱ πρῶται ὕλαι ἐγγωρίου παραγωγῆς, αἱ χρησιμοποιούμεναι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων.

Οἱ ὅροι καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία τῆς ἀπαλλαγῆς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθωρίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναρῶν θεμάτων», ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

"Αρθρον 6.

Μείωσις φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν, ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων ἐπιχειρήσεων, ἐξαίρεται τῶν ἡμερολογιακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς νήσου Ρόδου, μειοῦται, ἐπὶ πενταετίᾳ ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς

ἐκάστης ἐπιχειρήσεως κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (75%). Ἡς τὴν μείωσιν ταύτην περιλαμβάνεται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 1080/1971 «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἰσχύει, τοιαύτη.

2. Αἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 289/1976 ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι λειτουργοῦν εἰς τὴν Ε' περιόχῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάγονται εἰς τὴν μειωμένην ποσοστὴν φόρου τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐξαίρεται τῶν ἡμερολογιακῶν ἐπιχειρήσεων τῆς νήσου Ρόδου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἰσχύει ἐπὶ πενταετίᾳ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977.

"Αρθρον 62.

Ποσοστὸν φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν. 33/1975 «περὶ μειώσεως φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων μεταφορικῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ρυθμίσεως ἐτέρων θεμάτων αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α) 2. Εἰς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μειωμένην ποσοστὴν φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὑπάγονται καὶ τὰ πάσης φύσεως ἀκαθάριστα ἔσοδα τῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

"Αρθρον 63.

Διαγραφή προσκυζήσεων - Κατὰβολὴ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰς δόσεις.

1. Προσκυζήσεις φόρου κύκλου ἐργασιῶν λόγω μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ἢ λόγω ἐκπροθέσμου ὁβολῆς ταύτης, ἐξαιρῶνται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον βάσει οἰουδήποτε τίτλου καὶ μὴ καταβληθείσαι, διαγράφονται ἐφ' ὅσον ἀφορροῦν εἰς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀναλογοῦν ἐπὶ ἀκαθαρίστων ἐσόδων, πραγματοποιηθέντων ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰδικῶν τουριστικῶν λεωφορείων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων μέχρι τῆς 6 Μαρτίου 1975.

2. Διὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διαγραφήν τῶν προσκυζήσεων ἀπαιτεῖται:

α) Αἰτήσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Περιφέρειαν μετὰ βεβαιώσεως τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου, ἐγκρινούσης ἀναλυτικῶς τὸ ὕψος τῆς ὀφειλῆς τοῦ ἐκ κυρίου φόρου καὶ προσκυζήσεως φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ

β) Ἀτομικὸν φύλλον ἐκπτώσεως, συντασσόμενον κατόπιν ἐρεῦνης περὶ συνδρομῆς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένων προϋποθέσεων.

3. Τὰ βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα ποσὰ φόρου κύκλου ἐργασιῶν εἰς ἑξῆς τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἀρθρον ὑποχρέων, τὰ ἀφορῶντα εἰς ἀκαθάριστα ἔσοδα πραγματοποιηθέντα ὑπ' αὐτῶν μέχρις 6 Μαρτίου 1975 ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τουριστικῶν λεωφορείων, καταβάλλονται εἰς τριτάκοντα εἰς (36) ἰσὺς μηνιαίας δόσεις, ἡνὲν προσκυζήσεων ἐκπροθέσμου καταβληθῇ.

"Αρθρον 64.

Ἀπαλλαγὴ ἀσφαλιστῶν ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

1. Ἀπαλλάσσονται ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τὰ ἀσφαλιστὰ καὶ πάσης φύσεως δικαιώματα παρακρατοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει, εἰς ἀσφαλίσεως ἐνίων κινδύνων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ», ὑπαχθεῖσιν ἐπιχειρήσεων.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγὴ χορηγεῖται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι τῶν οἰκείων μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβάσεων ἢ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, δικαιούνται ἀσφαλίσεως ἐνίων κινδύνων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ δὲ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως χορηγῇ τὸ ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα, καὶ ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀσφαλίζονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τὰ δὲ ἀσφαλιστὰ τῶν κινδύνων τούτων καταβάλλονται ὑπ' αὐτῶν δι' εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλάγματος μὴ ὑποχρεωτικῶς ἐκχωρησίου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου άρχεται από 1ης Μαρτίου 1976.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΕΙΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Άρθρον 65.

Φόρος καταναλώσεως επί των άνυψωτικών συσκευών.

1. Ο περί τού τού άρθρου 1 του Ν.Δ. 3829/1958 «περί φορολογικών μέτρων άποσκοπούντων εις τόν περιορισμόν της καταναλώσεως ειδών τινών πολυτελείας» ειδικός φόρος καταναλώσεως επί των άνυψωτικών συσκευών, επιβάλλεται επί της συνολικής αξίας των πάσης φύσεως μηχανημάτων, εξαρτημάτων και λοιπών υλικών, των χρησιμοποιηθέντων δια τήν εγκατάστασιν και λειτουργίαν της συσκευής, πλην των θυρών εισόδου και των μεταλλικών πλεγματών του φρέατος. Είς τήν τιμήν ταύτην δέν περιλαμβάνεται ή εργολαβική άμοιβή.

2. Υπόχρεως δια τήν καταβολήν του φόρου τούτου εις τόν Δημόσιον τυγχάνει, προκειμένου περί ανεγειρομένης οικοδομής δι' αὐτεπιστάτως, ή ιδιοκτήτης του οικοπέδου, εις πάσαν δέ άλλην περίπτωσιν ή κατασκευαστής της οικοδομής.

3. Ο φόρος καταβάλλεται, υπό των περί των ή προηγουμένη παράγραφος υποχρέων, δια δηλώσεως υποβαλλομένης εις τόν άρμόδιον Οικονομικόν Έφορον της περιφερείας των, πρό της χρηστήσεως υπό της άρμοδίας Υπηρεσίας του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ένεργείας, της, κατά τας διατάξεις του άρθρου 22 του Β.Δ. υπ' άριθ. 37/23.12.1965/17.1.1966 «περί κατασκευής και λειτουργίας ήλεκτροκινήτων άνελευτήρων», άδείας λειτουργίας της άνυψωτικής συσκευής.

4. Διά τήν χορήγησιν της κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άδείας, δέν όπως, υπό του υποχρέου εις φόρον καταναλώσεως, υποβάλλεται εις τήν άρμόδιον Υπηρεσίαν του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ένεργείας, μετά των λοιπών δικαιολογητικών και αντίγραφον της οικείας δηλώσεως μετά του πρωτοτύπου καταβλήσεως του φόρου εις τόν Δημόσιον Ταμειόν.

5. Ο συντελεστής του φόρου όρίζεται εις δέκα πέντε επί τοις εκατόν (15%).

6. Πάντα τά λοιπά θέματα, ρυθμίζονται υπό των διατάξεων του Ν.Δ. 3829/1958, ως τούτο ισχύει.

7. Απαλλάσσονται του ειδικού φόρου καταναλώσεως του Ν.Δ. 3829/1958 αί εκ της άλλοδαπής εισαγόμεναι άνυψωτική συσκευή της δατυμολογικής κλάσεως 658/δ'ς του πρό της 27ης Απριλίου 1960 Ισχύσαντος Τελωνειακού Δατυμολογίου Έξαγωγής.

8. Οί κατασκευασταί ή διασκευασταί άνυψωτικών συσκευών, οί όποιοί εγκαθίστανται συσκευάς βάσει συμβάσεων, συναφθεισών πρό της δημοσιεύσεως του παρόντος, διέπονται υπό του προϋχθέντος καθεστώτος, έρ' όσον έντός μηνός από της δημοσίευσως του παρόντος νόμου, ήθελον προσκομίσει τας οικείας συμβάσεις εις τόν άρμόδιον Οικονομικόν Έφορον πρός έπίσημην έγγραψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ

Άρθρον 66.

Τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 15 του Ν. 2367/1953 «περί τίτλων κυριότητος, ταξινόμησεως, άδειών κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων», ως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Προκειμένου περί αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως επί των όποιων έχουν μερίδιον συνιδιοκτησίας και μή επαγγελματίας αυτοκινήτισται τά τέλη κυκλοφορίας δια τά εις τούτους

άνήκοντα μερίδια υπολογίζονται επί τη βάσει των συντελεστών των ισχυόντων δια τά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως.

Ειδικώς, επί αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως επί των όποιων έχουν μερίδιον συνιδιοκτησίας ή χήρα σύζυγος άποδιώσαντος επαγγελματίου αυτοκινήτιστου ως και τά μέχρι συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας των τέκνα αυτού, τά όποια κατά τας κειμένας διατάξεις, διατηρούν τό επί της άδείας κυκλοφορίας δικαίωμα, τά τέλη κυκλοφορίας δια τά εις τά πρόσωπα ταύτα άνήκοντα μερίδια υπολογίζονται επί τη βάσει των συντελεστών των ισχυόντων δια τά αυτοκίνητα δημοσίας χρήσεως».

2. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1977.

3. Τά ρυμουλκούμενα ή ήμιρρυμουλκούμενα φορτηγά όχηματα υπόκεινται εις τά δια τά πετρελαιοκίνητα φορτηγά αυτοκίνητα όρίζομενα κατά περίπτωσιν τέλη κυκλοφορίας.

4. Τά άρθρα 5' της περιπτώσεως Α' και ε' της περιπτώσεως Β' της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του Ν. 2367/1953, ως ισχύει, καταργούνται.

5. Η υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 52 του Ν. 12/1975 και του άρθρου 20 του Ν. 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινών διατάξεων» προβλεπομένη άπαιλλαγή εκ των τελών κυκλοφορίας και σταθμεύσεως, παρατείνεται, άφ' ής έληξε, μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1978.

Άρθρον 67.

Ποσοστά φόρου δημοσίων θεαμάτων.

1. Η παράγραφος 1 της υπ' άριθ. 5 της 11ης Ιανουαρίου 1961 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, ως έκυρώθη και ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Οί κατά τας διατάξεις του Ν. 3279/1955 «περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας δημοσίων θεαμάτων», ως ισχύει, όρίζομενοι συντελεσταί φόρου δημοσίων θεαμάτων επί των εισιτηρίων του θεάτρου, των συναυλιών, των άμιγώς χορευτικών παραστάσεων και των ρεσιτάλ έν γένει, μειοϋνται κατά έβδομήκοντα πέντε επί τοις εκατόν (75%)».

2. Ο φόρος δημοσίων θεαμάτων επί των εισιτηρίων των λούνα-πάρκ υπολογίζεται επί τη βάσει των κατά τήν περίπτωσιν Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 3279/1955 ως ισχύει, προβλεπομένων φορολογικών συντελεστών.

3. Η περίπτωσης Γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 3279/1955, ως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Γ'. Διά τόν κινηματογράφον:

α) εις είκοσι τρία επί τοις εκατόν (23%) δια τιμήν εισιτηρίου μέχρις είκοσι πέντε (25) δραχμών και

β) εις είκοσιν έξ επί τοις εκατόν (26%) δια τό πέραν των είκοσι πέντε (25) δραχμών τμήμα της τιμής του εισιτηρίου.

Έξαιρετικώς δια τας περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας και Θεσσαλονίκης ή φόρος ούτος όρίζεται ως κάτωθι:

α) εις είκοσιν όκτώ επί τοις εκατόν (28%) δια τιμήν εισιτηρίου μέχρις είκοσι πέντε (25) δραχμών και

β) εις τριάκοντα δύο επί τοις εκατόν (32%) δια τό πέραν των είκοσι πέντε (25) δραχμών τμήμα της τιμής του εισιτηρίου.

Πρός αντιμετώπισιν της εκ του φόρου κύκλου εργασιών επιβαρύνσεως των επιχειρήσεων έκμεταλλεύσεως κινηματογραφικών αίθουσών, ποσοστόν ίσον πρός πέντε επί τοις εκατόν (5%) εκ της τιμής πωλήσεως έκάστου εισιτηρίου των κινηματογράφων απαλλάσσεται του φόρου δημοσίων θεαμάτων και παντός υπέρ τρίτου φόρου, εισφοράς, τέλους ή δικαιώματος.

Τό ούτω προκύπτον ποσόν δέν δύναται νά είναι κατώτερον της μιάς και ήμισείας (1,5) δραχμής ούδέ άνωτερον των τριών (3) δραχμών κατά εισιτήριο.

Ὡς τιμὴ εἰσιτηρίου διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων νοεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιχειρηματιῶν κινηματογράφου δηλούμενη τιμὴ πωλήσεως τοῦ εἰσιτηρίου, μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἀπορρολογητῶν ποσῶν ὡς καὶ τῶν συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν».

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2366/1953, «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐξαιρέσεων», ὡς ἰσχύει, προστίθενται ἐδάφια α καὶ β, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

(α) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν Ὡδεῖων Ἀντιγνωρισμένων, μέχρις ἑκατὸν (100) κατ' ἀνώτατον ὄριον, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ σπουδασταὶ τοῦ Φροντιστηρίου Διακισμύσεως, Διαφημίσσεως καὶ Σκηνογραφίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγούμενων ἀντιστοίχως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ οἰκείας Σχολῆς, δι' ἅπαντα τὰ δημόσια θεάματα, πλὴν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων.

(β) Οἱ σκηνοθέται καὶ οἱ τεχνικοὶ τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς τηλεοράσεως μέχρις ἑκατὸν (100) κατ' ἀνώτατον ὄριον ἀντιστοίχως, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτομικῶν δελτίων ταυτότητος χορηγούμενων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Σκηνοθετῶν Ἑλληνικῆς Κινηματογράφου καὶ Τηλεοράσεως, ὧν οὗτοι τυγχάνουν μέλη καὶ θεωρουμένων ἀντιστοίχως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας μόνον δὲ διὰ τὰ θέατρα καὶ τοὺς κινηματογράφους».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΠΝΟΥ

Ἄρθρον 68.

Ἀναγνώρισις πλεονάσματος καπνοῦ εἰς φύλλα Καπνοβιομηχανιῶν. Καταλογισμὸς ἀξίας καπνῶν καὶ ἀναλογούσης εἰσφορᾶς ἢ τέλους ὑπὲρ τρίτων, διὰ τὸ μὴ δικαιολογούμενον πλεόνασμα.

1. Ἐπὶ τῶν ἀποθήκευμένων ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχανιῶν καπνῶν εἰς φύλλα, εἰς τὴν, ἐκτὸς τῶν ἐλεγχόμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαμερισμάτων τῶν καπνεργαστασιῶν, ἀποθήκην ὑγρᾶνσεως καὶ προσμίξεως τῶν πρὸς βιομηχανοποίησιν καπνῶν, ἀναγνώριζεται ὄριον ἀνοχῆς ἐπὶ πλεόν, ἐκ ποσοστοῦ 1%, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς συνολικῆς εἰσαγωγῆς πρὸς κτὴν ποσότητος, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐλεγχομένην περίοδον.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε κατὰ τὸν ἔλεγχον διαπιστωθῇ πλεόνασμα καπνοῦ εἰς φύλλα, ὑπερβαῖνον τὸ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὄριον ἀνοχῆς, ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ὑπερβάσεως Ἐπιτροπῇ, ἥς ἡ σύνθεσις ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀξία τοῦ μὴ δικαιολογούμενου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πλεονάσματος καπνοῦ βεβαιούται ὡς δημόσιον ἔσθον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζόμενα, μὴ ἐπιβαλλομένης ἐτέρας κυρώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀξίας ταύτης τοῦ καπνοῦ, ὑπολογιζομένης μετ' ἐπιμετρίαν πρὸς τὴν μέσην τιμὴν κτήσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγορασθεισῶν ποσοτήτων παραγωγικῶν καπνῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ ἔλεγχον περίοδον, ἐπιβάλλεται καὶ τὸ νόμιμον τέλος ὑπὲρ Ε.Ο.Κ. καὶ εἰσφορὰ ὑπὲρ Ο.Γ.Α. καὶ λοιπῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον 69.

Ἀπόδοσις μέρους τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ εἰς μικρὰς καπνοβιομηχανίας.

Αἱ περιπτώσεις α', β' καὶ γ' τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4373/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

(α) Διὰ τὰ πρῶτα ἀπὸ 1 μέχρι 1.000 χιλιόγραμμα θανά καὶ 10 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

(β) Διὰ τὰ ἐπόμενα ἀπὸ 1.001 μέχρι 2.000 χιλιόγραμμα θανά καὶ 8 ἀνὰ χιλιόγραμμα καὶ

γ) διὰ τὰ ἀπὸ 2.001 μέχρι 3.000 χιλιόγραμμα θανά καὶ 6 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

Ἄρθρον 70.

Καταλογισμὸς ἀξίας πλεονάσματος βιομηχανοποιήσεως καπνοῦ. Τύχη ὑπολοίπων καπνοβιομηχανίας.

1. Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 606/1941 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀφορώντων τὴν διεξαγωγὴν τῶν καπνοβιομηχανικῶν ἐργασιῶν καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων περὶ Ἐφοριῶν Καπνοῦ», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Τὰ διαπιστούμενα πλεονάσματα βιομηχανοποιήσεως καπνοῦ ἐντὸς τῶν καπνεργαστασιῶν κατὰ τοὺς δάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων διενεργουμένους ἐλέγχους θεωροῦνται ὡς νέαι εἰσαγωγαὶ καπνοῦ πρὸς βιομηχανοποίησιν καὶ δηλοῦνται ἐκ νέου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκόμενου καπνοῦ, πιστουμένης ἅμα τῆς εἰς φύλλα καπνοῦ μερίδος τῶν καπνοβιομηχανιῶν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ὡς ἀνω διαπιστούμενα ἀναδελιωτέα πλεονάσματα ὑπερβῶν τὸ ποσοστὸν 1% ἐν συνόλῳ τοῦ, ἐντὸς δύο ἐλεγχόμενων περιόδων, εἰσαχθέντος εἰς τὸ καπνεργαστασιὸν πρὸς βιομηχανοποίησιν καπνοῦ, ἡ ἀξία τοῦ καπνοῦ διὰ τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ ποσοστοῦ τούτου πλεόνασμα, βεβαιούται ὡς δημόσιον ἔσθον κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Ἡ ἀξία αὕτη τοῦ καπνοῦ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης τιμῆς κτήσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀγορασθέντων παρὰ τῆς ἐλεγχόμενης καπνοβιομηχανίας καπνῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος».

2. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 606/1941, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«5. Ἡ καπνοκόνις καὶ τὰ λοιπὰ ὑπολείμματα βιομηχανοποιήσεως τοῦ καπνοῦ εἴτε διατίθενται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μετ' ἀρχήσευσιν διὰ γεωπονικοῦς ἢ ἐτέρους σκοποὺς, εἴτε ἐξάγονται αὐτοῦσια εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Ἐφόρου Καπνοῦ, εἴτε καταστρέφονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι' ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 71.

Προθεσμία βεβαιώσεως τῶν φόρων.

1. Ἡ βεβαιώσις οἰουδήποτε φόρου, τέλους, προσταμίου, δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων καὶ ὑπὲρ τρίτων, ἐνεργεῖται ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτῆθη ὁ τίτλος βεβαιώσεως. Ἡ παράλειψις τῆς βεβαιώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, συνιστᾷ πειθαρχικὸν ἀδίκημα, ἐπισύρει, κατὰ τῶν ὑπευθύνων, τὰς ὑπὸ τοῦ Ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν υπαλλήλων», ὡς οὗτος τροποποιηθείς ἰσχύει, προβλεπόμενας ποινάς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὀριζομένων, ἡ βεβαιώσις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριμήνου προθεσμίας καὶ οὐχὶ πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐκτῆθη ὁ τίτλος βεβαιώσεως.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος φορολογίας κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχρίων» καταργεῖται τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὡς τροποποιηθείσης ἰσχύει λαμβανούσης ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 3.

Ἄρθρον 72.

Ἐπιχορήγησις Ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων Ζηκύνθου καὶ Κοινοτήτων Λευκάδας.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 1097/1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν περὶ Κρατικῶν Λαχερίων, φόρων καταναλώσεως κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

"Άρθρον 4.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, κατ' έτος εκδιδόμενων και δημοσιευόμενων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι, επί τη βάση των διατάξεων των Νόμων ΚΚΘ'/1877, ΒΦΘΑ'/1899 και ΒΨΒ'/1900, παρεχόμεναι έτήσιαι έπιχορηγήσεις εις τους δικαιουμένους τοιούτων δυνάμει των ανωτέρω Νόμων».

"Άρθρον 73.

Αναπροσαρμογή χρηματικής ποινής.

Η υπό της παραγράφου 4 του άρθρου 55 του από 27.4/5.5.1956 Β. Διατάγματος (περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως εις ένιαίον κείμενον του από 7 Ιουλίου 1952 Β. Διατάγματος «περί Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων», ήτις επανέτεθη έν ισχύι δια της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 81/1974, προβλεπομένη χρηματική ποινή όρίζεται μέχρις 600.000 δραχμών.

"Άρθρον 74.

Περί των έλλιπώς βεβαιωθέντων ή εισπραχθέντων δασμών και λοιπών φόρων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 29 του Ν. 1165/1918 (περί Τελωνειακού Κώδικος), συμπληρούται δια της προσθήκης και δευτέρου εδαφίου ως κάτωθι:

«Ός έλλιπώς βεβαιωθέντα ή εισπραχθέντα νοούνται τα ποσά, ότινα δέν έβεβαιώθησαν ή δέν εισεπράχθησαν έν όλω ή έν μέρει συνεπεία οίσαδήποτε παραλείψεως γενομένης κατά των τελωνισμών των έμπορευμάτων, έφ' όσον τούτο προκύπτει εκ του κειμένου του κατατεθέντος Τελωνειακού παραστατικού έγγράφου, των έπ' αυτού πράξεων και των συνημμένων τούτω δικαιολογητικών έγγράφων, δι' όν προσδιορίζονται τα κρίσιμα στοιχεία δια την όρθήν βεβαίωσιν των όφειλομένων δασμών, φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων».

"Άρθρον 75.

Περί υπολογισμού προσθέτων τελών.

Εις τό άρθρον 33 του Ν. 1165/1918, προστίθεται παράγραφος 13 έχουσα ούτω:

α13. Διά των υπολογισμών των προσθέτων τελών, περί όν αι ανωτέρω παράγραφοι του παρόντος άρθρου, λαμβάνεται πάντοτε, άρχέτως βεβαιώσεως ή μη τέλους επί του τελωνειακού παραστατικού, ως βάσις ό έναντι των τρίτων προς την Ε.Ο.Κ. χωρών ισχύων δασμός, άνεξαρτήτως χώρας προελεύσεως του έμπορεύματος».

"Άρθρον 76.

Περί εισπράξεως φωτοαντιγραφικών δικαιωμάτων υπό των Τελωνείων.

1. Έπιτρέπεται ή εισπραξις φωτοαντιγραφικών δικαιωμάτων υπό των Τελωνειακών Αρχών του Κράτους, δια φωτοαντίγραφα τελωνειακών έγγράφων εκδιδόμενα παρ' αύτών προς χρήσιν των συναλλασσομένων.

2. Η τιμή των φωτοαντιγραφικών δικαιωμάτων, τό σύστημα εισπράξεως, οι όροι, αι προϋποθέσεις, ως και ή έκτασις και πάσα σχετική λεπτομέρεια εφαρμογής έν γένει του μέτρου, καθορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών.

"Άρθρον 77.

Κύρωση διαταγών της Διοικήσεως.

Κυρώνται άφ' ότου εξέδωθησαν, κτώμεναι έκτοτε ισχύν νόμου, αι ύπ' αριθ. Ε.19131/1328/18.11.70, 6753/ΠΗ—126/22.1.76, 138320/ΠΗ—126/30.9.76, Ε. 2649/19.9.74, 145201/ΠΗ—21/4.10.1974, 173495/ΠΗ—21/6.12.1974, 50634/ΠΗ—7/10.4.74, 186160/5361/24.12.74, 11614/ΠΗ—11/27.1.75, 102702/ΠΗ—7/10.7.75, Ε.2887/ΠΗ—21/25.10.74, 174350/ΠΗ—126/2.12.75, 13505/ΠΗ—126/5.2.76, 152371/ΠΗ—126/16.10.76, 40983/37456 ΓΔΠ 22/30.4.76, 73718/ΠΗ—176/27.5.76, 60569/ΠΗ—176/7.

5.76 διαταγαι του Υπουργού Οικονομικών, ως και ή ύπ' αριθ. 127826/2890/25.8.75 κοινή απόφασις των Υπουργών Οικονομικών και Έμπορικης Ναυτιλίας, κτώμένη ισχύν νόμου από της εκδόσεώς της.

Αι ως άνω διαταγαι και κοινή ύπουργική απόφασις έχουσαι ως ακόλουθως:

Αριθ. Πρωτ. Ε. 19131/1328

18.11.1970

Έν συνεχεία των ύπ' αριθ. Α. 407/41/20.1.70 και Ε. 6175/415/4.4.70 έγγράφων ήμών, έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ήμιν, ότι κατηρτίσθη υπό της καθ' ήμάς Υπηρεσίας, σχέδιον Ν. Δ/τος, έγκριθέν κατ' αρχήν υπό του κ. Πρωθυπουργού, δια των διατάξεων του όποίου ρυθμίζεται τό θέμα της φορολογίας των άκύρων και άκυρωσίμων μεταβιβάσεων άκινήτων.

Κατόπιν τούτου, και έν όφει του περιεχομένου της έν φωτοτυπία συναποστελλομένης ύπ' αριθ. 2216/70 αποφάσεως της Όλομελείας του Συμβουλίου της Έπικρατείας, έγκρίνομεν, όπως άνασταλή προσωρινώς και μέχρι νεωτέρας διαταγής ή εισπραξις βεβαιωθέντος συμπληρωματικού φόρου μεταβιβάσεως εκ τοιούτων συμβάσεων.

Διά την χορήγησιν της άναστολής θα προσκομίζηται βεβαίωσις του άρμοδίου Οίκου. Έφόρου, εμφανίονσα ότι ήκυρώθη τό συμβόλαιον βάσει του όποίου έβεβαιώθη ό όφειλόμενος συμπληρωματικός φόρος ή δικαστική απόφασις κηρύττουσα άκυρον την σύμβασιν.

Παρακαλούμεν όθεν, όπως έν τη άρμοδιότητι ήμών ένημερώσητε σχετικώς τους Διευθυντάς των Δημοσίων Ταμείων.

Ο Υπουργός

Αριθ. Πρωτ. 6753/ΠΗ—126

22.1.1976

Κατόπιν του προς ήμάς σχετικού (β), περί ρυθμίσεως των προς τό Δημόσιον χρεών εξ άκύρων και άκυρωσίμων μεταβιβάσεων άκινήτων και έν συνεχεία της σχετικής (α), άναστέλλομεν την εισπραξιν του παρ' ήμιν βεβαιωθέντος συμπληρωματικού φόρου μεταβιβάσεως, εξ άκύρων και άκυρωσίμων μεταβιβάσεων άκινήτων, μέχρι 31 Ιουλίου 1976.

Διά την χορήγησιν όμως της άναστολής ταύτης, έν άτομική περιπτώσει, δέον να προσκομίζηται ήμιν βεβαίωσις του άρμοδίου Οικονομικού Έφόρου, εμφανίονσα ότι ήκυρώθη τό συμβόλαιον βάσει του όποίου έβεβαιώθη ό όφειλόμενος συμπληρωματικός φόρος, ή δικαστική απόφασις κηρύττουσα άκυρον την σύμβασιν.

Προς τούτοις γνωρίζομεν ήμιν, ότι, επί σκοπώ εξέτάσεως του έν προκειμένω θέματος, δέον να αναφέρητε ήμιν, τό ταχύτερον δυνατόν, τό ύφος των παρ' ήμιν ύφισταμένων χρεών (δι' ένός ποσού), των προερχομένων εκ της ανωτέρω αίτίας.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 138320/ΠΗ—126

30.9.1976

Κατόπιν του προς ήμάς σχετικού (β), περί έπικειμένης νομοθετικής ρυθμίσεως των προς τό Δημόσιον όφειλών εκ ΦΜΑ, προερχομένων εξ άκύρων και άκυρωσίμων συμβάσεων, και έν συνεχεία της παρασχεθείσης δια της σχετικής (α) άναστολής εισπράξεως μέχρι 31.7.76, των παρ' ήμιν βεβαιωθέντων χρεών της κατηγορίας ταύτης, έγκρίνομεν την περαιτέρω άναστολήν εισπράξεως των χρεών τούτων μέχρι 31.3.1977.

Διά την χορήγησιν της τοιαύτης άναστολής, δέον όπως προσκομίζωνται ήμιν, δικαστική απόφασις κηρύττουσα άκυρον την εξ ής ό φόρος σύμβασιν ή έπίσημα δημόσια έγγραφα εκ των όποιων προκύπτει ή άκυρωσιμότης αυτών των (συμβάσεων).

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 2649

19.9.1974

1. Προκειμένης διαπιστώσεως παρ' άρμοδίου Έπιθεωρητού οικονομικών συνθηκών εις Ρόδον και Κώ, άναστέλλονται από

λήψεως παρούσης μέχρι και 30 Νοεμβρίου 1974 τ' αναγκαστικά μέτρα διενεργείας πλειστηριασμών και προσωπικής κρατήσεως προς είσπραξιν φόρου εισοδήματος και λοιπών συμπαρομαρτούντων, οφειλομένων παρά φυσικών και νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των.

2. Κατά τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὰ ἐν λόγῳ χρέη ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ι. ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 145201/III—21 4.10.1974

Προκειμένης διαπιστώσεως παρ' ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν εἰς τοὺς Νομοὺς Ἑβρου, Ροδόπης, Εἰάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου καὶ Σάμου, ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης μέχρι καὶ 30 Νοεμβρίου 1974 ἀναστέλλονται τ' αναγκαστικά μέτρα διενεργείας πλειστηριασμών και προσωπικής κρατήσεως προς είσπραξιν φόρου εισοδήματος και λοιπών συμπαρομαρτούντων, οφειλομένων παρά φυσικών και Νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω διάστημα τὰ ἐν λόγῳ χρέη ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ι. ΣΤ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 173495/III—21 6.12.1974

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145201/III—21/4.10.1974 ἡμετέρας, δι' ἧς ἀνστάλῃσαν μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1974 τ' αναγκαστικά μέτρα διενεργείας πλειστηριασμών και προσωπικής κρατήσεως προς είσπραξιν φόρου εισοδήματος και λοιπών συμπαρομαρτούντων, οφειλομένων παρά φυσικών και Νομικών Προσώπων, ανεξαρτήτως χρονολογίας βεβαιώσεώς των και λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐξακολουθοῦν ὑφιστάμενοι εἰσέτι: οἱ λόγοι εἰς τοὺς Νομοὺς Ἑβρου, Ροδόπης, Εἰάνθης, Δωδεκανήσου, Λέσβου, Χίου καὶ Σάμου, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐκδοσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, παρατείνονμεν μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1974 τὴν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως χορηγηθεῖσαν ἀναστολήν, εἰς τὰς ὡς ἄνω περιοχὰς καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις.

Ἀκολουθεῖ νομοθετικὴ κύρωσις.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 50634/III—7 10.4.1974

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 «περὶ Κώδικος Φορολογίας Κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων».

2) Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ.

3) Τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 7 ἄρθρ. 5 τοῦ Ν. 2252/1962 «περὶ τῆς διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων Εἰσπράξεως Ἐσόδων Νομικῶν Προσώπων καὶ ἄλλων διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων ἐσόδων».

4) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3079/1954 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων ἐσόδων».

5) Τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν παρ. 1 ἄρθρ. 82 τοῦ Ν.Δ. 118/1973 ὀρίζεται μὲν ἡ καταβολὴ εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ βεβαιουμένου φόρου κληρονομίας συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 5.000, δὲν καθορίζεται ὅμως ἡ ἡμερομηνία καὶ ἢ ἢν δέον νὰ καταβάλληται ἡ πρώτη ἐκ τῶν δόσεων τούτων, καὶ

6) τὴν ἀνάγκην προσωρινῆς ρυθμίσεως τοῦ χρόνου καταβολῆς ἀνευ συνεπειῶν προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω στοιχεῖον ὑπ' ἀριθ. 5 χρεῶν.

Ἀποφασίζομεν

Καθορίζομεν ὅπως, μέχρι νομοθετικῆς ρυθμίσεως παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τῆς προθεσμίας καταβο-

λῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 118/1973 βεβαιωμένων ἢ βεβαιωθησομένων χρεῶν ἐκ φόρου κληρονομίας συνολικοῦ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000), ἡ πρώτη δόσις αὐτῶν καταβάλλεται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς καὶ ὃν βεβαιοῦνται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ κατὰ παράτασιν μέχρι τῆς δεκάτης τοῦ ἐπομένου μηνός.

Ὁ Πρωθυπουργὸς

καὶ

Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 186160/24932

24.12.1974

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει σχετικὴν καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21.12.1974 εἰσήγησιν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἀποφασίζομεν

Διαγράφονται ὀφειλὰι ἐξ ἀξίας διανεμηθέντος ἐπὶ πιστώσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου σίτου καὶ ἀραβοσίτου εἰς τοὺς κατοίκους διαφόρων περιφερειῶν τῆς Χώρας, κατὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1952—53 μέχρι καὶ 1956—57 βεβαιωμένοι εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ μὴ ἐξοφληθεῖσαι μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως α) συμφηριστικῶς διὰ παροχῆς παρὰ τῶν ὀφειλετῶν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα ἐκτάκτως προγραμματισθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ σχετικῶν κοινῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, β) διὰ καταβολῆς ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν εἰς χρέη τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθέντων ὡς ἄνω εἰδῶν.

Ὁμοίως διαγράφονται καὶ αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλὰι δι' ὧς παρεσχέθη παρὰ τῶν ὀφειλετῶν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, συμφηριστικῶς πρὸς σχετικὰς Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις, διὰ τὸν συμφηρισμὸν τῶν καὶ δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε ὁ συμφηρισμὸς καὶ ἡ διαγραφή τῶν ἐν λόγῳ χρεῶν.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 11614/III—114

27.1.1975

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 5940/1933 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6.7.1933 «περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων κλπ.».

2) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2097/52.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 369030/53 ἀπόφασιν ἡμῶν, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 2858/54 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Διευθυντῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων διὰ τὴν παροχὴν φορολογικῶν διευκολύνσεων».

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 144837/71 ἀπόφασιν ἡμῶν, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 137/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἡμῶν» καὶ

5) Τὴν ἐκ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, δημιουργηθεῖσαν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἀποφασίζομεν

Τροποποιούντες τὴν ὡς ἄνω 144837/1971 ἀπόφασιν ἡμῶν ἐξουσιοδοτοῦμεν τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ταμείων καὶ Τελωνείων τοῦ Κράτους, ὅπως, διὰ τὰ παρ' αὐτοῖς βεβαιωμένα καὶ βεβαιούμενα πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Δημοσίου, ὧν τὸ ποσὸν βασικοῦ χρέους δὲν ὑπερβαίνει τὰς δρχ. 200.000 παρέχουσιν εἰς τοὺς ὀφειλέτας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν διευκλύνουσιν βραχυχρονίῳ ἀναστολῇ ἢ τμηματικῇ καταβολῇ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν.

Ἡ ἀνωτέρω διευκλύνσις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἀπόφασις.

Ἡ ἀνωτέρω ἀρμοδιότης, διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Α.Ε. Ἀθηνῶν ὀρίζεται μέχρι βασικοῦ ποσοῦ χρέους δρχ. πεντακοσίων χιλιάδων (500.000).

Ἡ παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 102702/ΠΙ—7

10.7.1975

Έχοντες υπ' όψει :

Κατά την 30ήν Ιουνίου και την 1ην Ιουλίου ένεστώς τους, άπέσχον των καθήκοντων των ώριμμένοι Ταμιακοί ύπάλληλοι των Δημόσιων Ταμείων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, με συνέπειαν να μη λειτουργήσουν εύρύδωρος αί ύπηρεσία των ως άνω Ταμείων, οι δε συναλλαττόμενοι λόγω της δημιουργηθείσης άνωμαλίας να μη δυνηθούν να εκπληρώσουν τας προς τó Δημόσιον ύποχρεώσεις των κατά τας άνωτέρω ήμερομηνίας.

Αποφασίζομεν

Εγκρίνομεν την καταβολήν των τελών χαρτοσήμου, εις τας περιφέρειας των ως άνω Ταμείων, των καταβαλλομένων διό τριπλοτύπων εισπραξέως, μέχρι και της εικοστής έκτης τρέχοντος μηνός, έφ' όσον αί προθεσμίας καταβολής των ως άνω τελών έληγον την 30ήν Ιουνίου και την 1ην Ιουλίου ένεστώς τους έτους και άνευ επίβαρύνσεως τινός δια τόν όφειλέτην.

Η παρούσα ρύθμισις κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. Ε. 2887/ΠΙ—21

25.10.1974

Αναστέλλομεν μέχρι και της 31ης Δεκεμβρίου τρέχοντος έτους, την λήψιν άναγκαστικών μέτρων, ως και την συνέχισιν τούτων, δια την είσπραξιν των παρ' ύμιν δεδαιωμένων χρεών προς τó Δημόσιον ή Όργανισμούς του Δημοσίου και όφειλομένων υπό Ξενοδοχειακών Έπιχειρήσεων τελουσών υπό κατασκευήν ή έν άποπερατώσει.

Κατά την διάρκεια της άνωτέρω άναστολής, τά χρέη ταύτα δέν έπιβαρύνονται δια προσαυξήσεων.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υπουργός
Ν. ΦΩΤΙΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 174350/ΠΙ—126

2.12.1975

Έχοντες υπ' όψει :

1) Τάς διατάξεις του Ν.Δ. 1276/1972 (ΦΕΚ 206/1972 τ. Α') «περί φορολογικών διευκολύνσεων των κατά τó Ν.Δ. 1138/1972, άναπροσαρμογής και βελτιώσεως των στεγαστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και του Όργανισμού Έργατικής Κατοικίας, δικαιούχων στεγάσεως».

2) Τάς διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 149/1975 (ΦΕΚ 181/1975 τ. Α') «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων, άφορώντων εις τόν αυτόνομον Όργανισμόν Έργατικής Κατοικίας (Α.Ο.Ε.Κ.)».

Αποφασίζομεν

Αναστέλλομεν από λήψεως της παρούσης μέχρι και της 31.12.1975 την λήψιν άπάντων των άναγκαστικών μέτρων δι' όφειλές προς τó Δημόσιον, αίτινες προέρχονται εκ των μέχρι 31.12.1974 γενομένων μεταδιβάσεων άκινήτων, κτηθέντων δια δανειοδοτήσεως παρ' του Αυτόνομου Όργανισμού Έργατικής Κατοικίας, και δη καθ' ό μέτρον αί όφειλαι αύται άντιστοιχούν εις τó ποσόν του παρασχεθέντος εις έκάστην περίπτωσηιν παρ' του Όργανισμού τούτου δανείου.

Η άναστολή παρέχεται κατόπιν ύποβολής εις τó κατά περίπτωσηιν άρμόδιον Ταμείον σχετικής αίτήσεως του όφειλόμενου μετά σημειώματος του οικείου Οίκου. Έφόρου, περιέχοντος και τó ποσόν και τó είδος του χρέους, δι' ό ή κατά την προηγουμένην παράγραφον άναστολή.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 13505/ΠΙ—126

5.2.1976

Έχοντες υπ' όψει :

1) Τó από 29.1.1976 περιελθόν ήμιν έν φωτοτυπία ύπόμνημα των προσφύγων κατοίκων της Κοινότητας Αγ. Κων/νου Άγρινίου, περί διαγραφής του δεδαιωθέντος εις θάρος των φόρου μεταδιβάσεως άκινήτων, ως προσφύγων, δανειοδοτηθέντων υπό του Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών.

2) Τó υπ' αριθ. Μ. 397/2/26.1.1976 έγγραφον της Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας (Δ/νσις 2α), περί άναστολής εισπραξέως των δεδαιωθέντων επ' όνόματι θεομνησιπλήκτων και άστών προσφύγων χρεών, εκ ΦΜΑ, υπό την προϋπόθεσιν ότι οι όφειλέται ούτοι έτυχον δανείου εκ του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών προς άπόκτησιν στέγης.

Αποφασίζομεν

Αναστέλλομεν από λήψεως της παρούσης και μέχρι 31.12.1976 την είσπραξιν των δεδαιωθέντων εις θάρος θεομνησιπλήκτων και άστών προσφύγων ως άνω χρεών, οίτινες έτυχον δανείου εκ του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών προς άπόκτησιν στέγης.

Η άναστολή παρέχεται, κατόπιν ύποβολής εις τó κατά περίπτωσηιν άρμόδιον Δημόσιον Ταμείον σχετικής αίτήσεως του όφειλέτου, περιεχομένης και τó ποσόν και τó είδος του χρέους, δι' ό ή κατά την προηγουμένην παράγραφον άναστολή.

Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 152371/ΠΙ - 126

16.10.1976

1. Έν συνεχεία της κοινοποιηθείσης ύμιν υπ' αριθ. 13505/ΠΙ - 126/5.2.1976 αποφάσεως ήμών, αναστέλλομεν μέχρι 31.12.1976 την είσπραξιν των, εκ φόρου μεταδιβάσεως άκινήτων, δεδαιωθέντων χρεών εις θάρος των δικαιούχων δανείων στεγάσεως, βάσει των διατάξεων του Β.Δ. 775/1964, περί λαϊκής κατοικίας.

2. Η άναστολή παρέχεται κατόπιν ύποβολής, εις τó κατά περίπτωσηιν άρμόδιον Δημόσιον Ταμείον, σχετικής προς τούτο αίτήσεως του όφειλέτου, περιεχομένης και τó ποσόν και τó είδος του χρέους, δι' ό ή κατά τά άνωτέρω άναστολή.

3. Έν συνεχεία της υπ' αριθ. 174350/ΠΙ - 126/2.12.75 αποφάσεώς μας, αναστέλλομεν μέχρι 31.12.1976 την είσπραξιν όφειλών προς τó Δημόσιον, αίτινες προέρχονται εκ των μέχρι 31.12.1974 μεταδιβάσεων άκινήτων, κτηθέντων δια δανειοδοτήσεως παρ' του Αυτόνομου Όργανισμού Έργατικής Κατοικίας, και δη καθ' ό μέτρον αί όφειλαι αύται άντιστοιχούν εις τó ποσόν του παρασχεθέντος εις έκάστην περίπτωσηιν παρ' του Όργανισμού τούτου δανείου.

Η άναστολή παρέχεται κατόπιν αίτήσεως εις τó κατά περίπτωσηιν άρμόδιον Ταμείον μετά σημειώματος του οικείου Οίκου. Έφόρου, περιέχοντος και τó ποσόν και τó είδος του χρέους δι' ό ή κατά τó προηγουμένον έδάφιον άναστολή.

4. Η παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικώς.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Αριθ. Πρωτ. 40983/37456 ΓΑΠ 22

30.4.1976

Έχοντες υπ' όψει :

1. Την παράγρ. 1 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 3839/1958, καθ' ήν, έν περιπτώσει προκαταβολής των τελών κυκλοφορίας άμφοτέρων των έξαμηνών του οικονομικού έτους έντός της προθεσμίας της όριζόμενης δια την καταβολήν της πρώτης δόσεως του πρώτου έξαμηνού, ό υπόχρεως δικαιούται έκπτώσεως 10% επί των τελών ολοκλήρου του έτους.

2. Την περίπτ. στ' παραγρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 404/1974, δι' ής όρίζεται ότι: «Τó Τ.Σ.Α. έχει ως πόρους..... Είσφορα εκ δρχ. 20 μηνιαίως παντός κυρίου και νομέως ή χρησιούχου και έκμεταλλευτού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσεως δια την χρησιμοποίησιν ή έκμετάλλευσιν έκάστου αυτοκινήτου ύποκειμένου εις φορολογίαν τελών κυκλοφορίας», και, τó άρθρον 9 παρ. 1 του Ν. 38/1975 καθ' ό ή

ὕπερ Τ.Σ.Α. εἰσφορά «συμβεβαίεται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τῶν τελῶν κυκλοφορίας καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Τ.Σ.Α. ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως», καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 170879/24.2.1976 ἀναφορὰν τοῦ Δημοσίου Ταμείου Καβάλας, δι' ἧς ἐρωτᾶται, ἐάν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὀφείλεται τοῦ Δημοσίου ἐκ τελῶν κυκλοφορίας, πρὶν ἢ ἀποσταλοῦν ὑπὸ τῆς Μ.Υ.Φ. εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία οἱ σχετικοὶ χρηματικοὶ κατάλογοι, ἐξοφλήσουν ἐφ' ἀπαξ καὶ ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τὰ ἐν λόγῳ τέλη μετὰ τῶν τελῶν σταθμεύσεως (εἴτε βάσει σημειώματος, εἴτε βάσει δηλώσεως, ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως αὐτοκινήτων), ἄνευ καταβολῆς τοῦ ποσοστοῦ τῆς εἰσφοράς τοῦ Τ.Σ.Α., καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ὑπελογίσθη ὑπὸ τῶν Δημοσίων ὀργάνων, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 10%.

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν, διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 3839/1958, προβλεπομένην ἐκπτώσιν εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ, διὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος, ὑφισταμένου τίτλου εἰσπράξεως, τὰ τέλη κυκλοφορίας ἀμφοτέρων τῶν ἐξαμήνων, μετὰ τῶν ἀναλογούντων τελῶν σταθμεύσεως καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ Τ.Σ.Α. Εἰσφοράς, καὶ δι' ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μηνιαίας δόσεως.

2. Ὅσακις ἐξ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τῆς βεβαιούσης ἀρχῆς ἐβεβαιώθησαν τέλη κυκλοφορίας ὀλιγώτερα τῶν πράγματι ὀφειλομένων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐξοφλοῦνται ταῦτα ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξοφλεῖται ἡ συμπληρωματικὴ διαφορά τῶν τελῶν τούτων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον βεβαιώσεώς της, ὅποτε ἐνεργεῖται καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ νόμιμος ἐκπτώσις.

Εἰς περίπτωσιν μὴ καταβολῆς τῆς ὡς ἄνω συμπληρωματικῆς διαφοράς ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς, ἀπὸλλυται ἡ ἐκπτώσις ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τελῶν κυκλοφορίας.

3. Ἐξαιρετικῶς, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῶν τελῶν κυκλοφορίας ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους, μετὰ τῶν συμβεβασμένων τελῶν σταθμεύσεως, ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης μηνιαίας δόσεως (10 Φεβρουαρίου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους) καὶ ἂν ἀκόμη δὲν κατεβλήθη κατ' αὐτὴν τὴν ἡμερομηνίαν ὑπὸ τῶν ὑπογρέων, ἡ εἰσφορά τοῦ Τ.Σ.Α., ἥτις ὑπαιτιότῃ τῶν Δημοσίων ὀργάνων (Οἰκονομικὰ Ἐφορὰι κλπ.) δὲν συμπιερίεληφθη εἰς τοὺς χρηματικούς καταλόγους ἢ εἰς τὰ χορηγούμενα ὑπ' αὐτῶν σημειώματα ἢ δηλώσεις, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως τῆς ἐξοφλήσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιφερομένων τῆς εἰρημένης εἰσφοράς, καὶ δι' ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ βεβαιωτικοῦ διὰ τὴν εἰσφορὰν τοῦ Τ.Σ.Α. τίτλου.

Εἰδικῶς, διὰ τοὺς περιελθόντας ὑμῖν συμπληρωματικούς καταλόγους ἀπὸ 11.2.1976 μέχρι 30.4.1976, ἡ ἀμέσως ἄνωτέρω προθεσμία καταβολῆς τῆς σχετικῆς εἰσφοράς, ὁρίζεται εἰς δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης.

Διὰ τοὺς περιερχομένους ὑμῖν συμπληρωματικούς καταλόγους μετὰ τὴν 30.4.1976, ὡς προθεσμία καταβολῆς τῆς ἐν λόγῳ εἰσφοράς, θὰ ἰσχύῃ ἡ προρρηθείσα τοιαύτη (ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περιελεύσεως ὑμῖν τῶν σχετικῶν καταλόγων).

Ἡ παρούσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 73718/III—176

27.5.1976

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 60569/III—176/7.5.1976 ἡμετέραν ἀπόφασιν, δι' ἧς παρετάθη μέχρι τὴν 25.5.1976 ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ φόρου εἰσδήματος φυσικῶν προσώπων οἶκον, ἔτους 1976, ὁ ὁποῖος ἐβεβαιώθη μέχρι 10.5.1976 βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως.

2) Τὴν ἀντικειμενικὴν ἀδυναμίαν πλείστων ὀφειλετῶν τῆς κατηγορίας αὐτῆς ὅπως ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ὡς ἄνω παρὰ τα-

σιν, ἐξ αἰτίας τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὴν 24 Μαΐου 1976 ἀπεργίας καὶ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

3) Τὴν ἀνάγκην, ὅπως μὴ ἀπολέσουν ἀνυπαίτιως οἱ ὑποχρεοὶ τὸ εὐεργέτημα τῆς νομίμου ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου.

Ἀποφασίζομεν

Παρατείνομεν τὴν ἰσχύν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἡμῶν μέχρι καὶ τῆς 27ης Μαΐου 1976.

Ἡ παρούσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 60569/III—176

7.5.1976

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὴν παρατηρηθεῖσαν μέχρι σήμερον καθυστερημένην περιέλευσιν εἰς τοὺς φορολογουμένους τῶν ἐκκαθαριστικῶν σημειωμάτων τοῦ φόρου εἰσδήματος 1976, ὁ ὁποῖος ἐβεβαιώθη εἰς βάρος φυσικῶν προσώπων.

2. Τὴν ἀνάγκην ὅπως μὴ ἀπολέσουν ἀνυπαίτιως, οἱ ὑποχρεοὶ τὸ εὐεργέτημα τῆς νομίμου ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου.

Ἀποφασίζομεν

Ὅρίζομεν προθεσμίαν καταβολῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ φόρου εἰσδήματος φυσικῶν προσώπων οἶκον, ἔτους 1976, βεβαιωθησομένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον μέχρι 10.5.1976 βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως, τὴν 25ην Μαΐου 1976.

Καταβληθεῖσαι προσαυξήσεις ἐμπροθέσμου καταβολῆς ἐπὶ τῶν χρεῶν τούτων ἐπιστρέφονται ἢ συμψηφίζονται ἀναλόγως ἐκάστης περιπτώσεως.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Ὁ Ὑπουργὸς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 127826/2890

25.8.1975

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 7, 10 καὶ 16 τοῦ Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου (Ν.Α.Τ.)», ἀποφασίζομεν:

Ἀρθρον 1.

Ἡ πρώτη δόσις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 29/1975 ἐπιβαλλομένης εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ Ν.Α.Τ. διὰ τὰ μέχρι τῆς ἐνάριξεως τῆς ἰσχύος ἰδίου νόμου συμβεβλημένα πλοῖα καταβάλλεται ἄνευ συνεπειῶν ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ν.Α.Τ.

Ἀρθρον 2.

Ἡ παρούσα, κυρωθησομένη νομοθετικῶς, ἄρχεται ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της.

Οἱ Ὑπουργοί

Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας
ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρθρον 78.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καταβληθησομένων ἀμοιβῶν.

Ἡ καταβληθησομένη ἀμοιβὴ εἰς τὸν Γιουργοσλαβικὸν Οἶκον «ENERGOPROJEKT ENGINEERING AND CONSULTING CO» διὰ τὴν παροχὴν συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῶν συμφενέσεων τοῦ ὁράγματος Μόρνου καὶ Ἐργου Πύρνου, δυνάμει τῆς καταρτισθεῖσας συμβάσεως, κατ' ἐξαρμογήν τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ.53.669/16.12.1976 Κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἐργων ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους, κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου, ὡς καὶ πάσης ἐπιβαρύνσεως ἐκ τελῶν χρητοσύμου.

Ἀρθρον 79.

Ἐλεγχος φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ἀντιβῆναι ἡ διενέργεια ἐλέγχου, πρὸς προσδιορισμὸν τῆς

φορολογητέας ύλης, επί υποθέσεων ή ώριμμένης τοιαύτης της άμέσου και έμμέσου φορολογίας, ως και φόρων επί των συναλλαγών, εις έτερον, του καθ' ύλην και κατά τόπον άρμοδίου Οικονομικών Έφορων.

Επί των υποθέσεων τούτων, άπαντα ή λοιπή, πλην της διενέργειας του έλέγχου, διαδικασία επίβολής του φόρου, ενεργείται υπό του καθ' ύλην και κατά τόπον άρμοδίου Οικονομικού Έφόρου.

*Άρθρον 80.

Κανονισμός λειτουργίας Οικονομικών Έφοριών.

Διά Προεδρικού Διατάγματος εκδιδόμενου προτάσει του Έπουργού των Οικονομικών καθορίζονται ο Κανονισμός λειτουργίας των Οικονομικών Έφοριών και τὰ καθήκοντα του προσωπικού αυτών.

*Άρθρον 81.

1. Δι' αποφάσεως του Έπουργού των Οικονομικών δύναται να διατίθενται υπάλληλοι του Κλάδου Οικονομικών Έφοριών εις τὸ Έμπουργεῖον Έμπορίου πρὸς διενέργειαν κοστολογικῶν και άγορανομικῶν ελέγχων.

2. Δι' ὁμοίων αποφάσεων δύναται να ανατίθεται εις τὰς Οίκον. Έφορίας ή διενέργεια ελέγχου, παραλλήλως πρὸς τὸν φορολογικόν, διὰ τὴν εξακρίβωσιν τῆς συμμορφώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άγορανομικοῦ κώδικος. Τὰ ἐκ τοῦ άγορανομικοῦ ελέγχου προκύπτοντα στοιχεία διαβιβάζονται εις τὸ Έμπουργεῖον Έμπορίου, κατά παρέκκλισιν τῶν περὶ άπορρήτου διατάξεων τῆς ισχυούσης φορολογικῆς νομοθεσίας ἐν γένει, ἵνα θάσσει αὐτῶν διενεργηθῶν τὰ νόμιμα.

*Άρθρον 82.

*Εκτακτον τέλος οίκοδομικῶν ἀδειῶν.

Όφειλόμεναι δόσεις εκτάκτου τέλους κατά τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 43/1974 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 333/1974 «περὶ ἐπίβολής εκτάκτου τέλους ἐπὶ τῶν εκδιδόμενων ἀδειῶν ἀνεγέρσεως οίκοδομῶν» δι' εκδοθείσας ἀδείας ἀνεγέρσεως κατοικιῶν, ή συνολική ἐπιφάνεια τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ τετρακόσια (400) τετραγωνικά μέτρα. διαγράφονται διὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν τὸ ἀναλογοῦν εις ἐπιφάνειαν διακοσίων (200) τετραγωνικῶν μέτρων, μὴ συνυπολογιζομένων τῶν ὑπογείων ή ἡμιυπογείων χώρων. Η άνωτέρω διάταξις ισχύει μόνον ἐπὶ ἀνοικοδομήσεως ὑπὸ φυσικῶν προσώπων μὴ άσχολουμένων μὲ τὴν κατασκευὴν οίκοδομῶν κατ' ἐπάγγελμα. Διὰ κοινῆς άπο-

φάσεως τῶν Έπουργῶν Οικονομικῶν και Δημοσίων Έργων καθορίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος άρθρου.

*Άρθρον 83.

1. Αἱ χορηγούμεναι ἐκπτώσεις δι' οἰονδήποτε λόγον ἐπὶ τῶν πωλουμένων ειδῶν, τῶν χαρακτηριζομένων ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε ισχυουσῶν άγορανομικῶν διατάξεων ὡς ἐπιδῶν, ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν εκδιδόμενων τιμολογίων πωλήσεως.

2. Αἱ χορηγούμεναι ἐκπτώσεις ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ειδῶν διὰ πιστωτικῶν σημειωμάτων ή δι' ἐτέρων δικαιολογητικῶν δὲν ἀναγνωρίζονται πρὸς ἐκπτώσιν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων προκειμένου ὑπολογισμοῦ τῶν ὑποκειμένων εις φόρον εἰσοδήματος καθαρῶν κερδῶν τῶν φυσικῶν και νομικῶν προσώπων.

*Άρθρον 84.

*Εναρξίς ισχύος τοῦ Νόμου.

1. Η ισχύς τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 61 παράγρ. 1. 62, 63, 65 και 67 τοῦ παρόντος Νόμου άρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐπαμένου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

2. Η ισχύς τῶν διατάξεων τῶν λοιπῶν άρθρων άρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτοῖς.

Ό παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς και παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Έφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως και ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Έν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

*Εθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Έν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ